

PRAKSISOVERSIGTER • SAMLET UDGAVE

Praksis fra *Parkeringsklagenævnet*

Klager over kontrolafgifter på privat parkering.

OVERSIGTER

10

AFGØRELSE

112

PERIODE

1980–2025

10 OVERSIGTER

Indhold

01	Aftaleindgåelse ved parkering på privat areal	10 afg.
02	Bevisbyrde og dokumentation i kontrolafgiftssager	10 afg.
03	Digital betaling, app og synlig parkeringsbillet	14 afg.
04	Hæftelse for kontrolafgiften – fører, ejer og erhvervskøretøj	11 afg.
05	Parkering uden for bås, standsning og af- og pålæsning	20 afg.
06	Parkeringsklagenævnets kompetence, klagegebyr og proces	4 afg.
07	Parkeringsskive og tidsbegrænset parkering	8 afg.
08	Reserverede pladser, handicap- og elbilpladser	13 afg.
09	Skiltning ved indkørsel og på private parkeringsarealer	8 afg.
10	Urimelige parkeringsvilkår og flere kontrolafgifter	14 afg.

Hver oversigt er et selvstændigt kapitel med introduktion, principper, gennemgang, lovgrundlag og citerede afgørelser. Titlerne er klikbare, og kapitlerne findes også som bogmærker i PDF-læseren.

01

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over aftaleindgåelse ved parkering på privat areal

Stiltiende accept, koncipistreglen og Parkeringsklagenævnets aftaleretlige prøvelse

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 10 afgørelser · 2014-2022

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når en bilist parkerer på et privatreguleret areal med tydelig skiltning, accepterer føreren efter fast praksis stiltiende de skilte parkeringsvilkår, der dermed udgør en forbrugeraftale efter aftaleloven § 38 a. Parkeringsklagenævnet – oprettet i medfør af færdselsloven § 122 d – foretager en rent aftaleretlig prøvelse: nævnet undersøger konkret, om det vilkår, kontrolafgiften støttes på, faktisk var aftalt, og lader tvivl om uklare skiltevilkår komme operatøren til skade efter koncipistreglen i aftaleloven § 38 b, stk. 1. Oversigten samler Parkeringsklagenævnets vurderingsmønster med den bindende praksis fra Højesteret og Østre Landsret, som nævnet bygger på – herunder Højesterets dom om to p-skiver (sag 99/2014), der fastslår, at offentligretlige forskrifter ikke kan indfortolkes analogt i den private aftale til skade for forbrugeren. Afgrænsning: rimelighedscensur af vilkårenes indhold og de fysiske skiltekrav behandles i selvstændige oversigter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Ved at parkere på et privatreguleret areal med tydelig, klar og forståelig skiltning accepterer føreren stiltiende de skilte parkeringsvilkår, der dermed udgør en forbrugeraftale efter aftaleloven § 38 a.
- 02 Parkeringsklagenævnet prøver i hver sag konkret, om det vilkår, kontrolafgiften støttes på, faktisk var aftalt – dvs. om det fremgik af skiltningen på parkeringstidspunktet.
- 03 Parkeringsklagenævnet lader tvivl om et uklart, ikke individuelt forhandlet skiltevilkår komme operatøren til skade efter koncipistreglen i aftaleloven § 38 b, stk. 1 – forudsat den forbrugervenlige forståelse har 'en vis føje for sig'.
- 04 Parkeringsklagenævnet afviser, at offentligretlige forskrifter som parkeringsskivebekendtgørelsen kan indfortolkes analogt i den private parkeringsaftale; et skiltevilkår er kun det, det siger (Højesteret, sag 99/2014).
- 05 Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren – som den part, der gør gældende, at der er indgået en aftale – kan dokumentere skiltningens indhold og placering, idet bevisbyrden for vedtagelsen påhviler operatøren.

- 06** Parkeringsklagenævnet accepterer, at en nærliggende og naturlig forståelse af et vilkår lægges til grund, selv om en anden læsning sprogligt er mulig (fx 'pr. påbegyndt døgn' = kalenderdøgn).
- 07** En operatør kan kun gyldigt pålægge en kontrolafgift, hvis operatøren er tilmeldt Parkeringsklagenævnet og tydeligt har vejledt om klageadgangen, jf. færdselsloven § 122 c, stk. 2.
- 08** Parkeringsklagenævnets prøvelse er aftaleretlig – modsat offentlige parkeringsafgifter, der prøves under strafferetlige retssikkerhedsgarantier med krav om klar lovhjemmel.

Retsgrundlaget: privat parkering som forbrugeraftale og

§ 1 Parkeringsklagenævnets aftaleretlige prøvelse

Parkering på et offentligt tilgængeligt privat areal håndhæves ikke som offentlig myndighedsudøvelse, men på **privatretligt aftalegrundlag**. Når en bilist parkerer på et privatreguleret areal, indgår vedkommende en aftale med operatøren (grundejeren eller dennes parkeringsselskab), og en kontrolafgift er den aftalte modydelse/bod for at overtræde de skilte vilkår. EU-Domstolen bekræftede dette aftaleforhold i Apcoa-sagen (sag C-90/20), hvor parkering i en opmærket bås blev anset for at skabe et retsforhold mellem operatør og bilist med en gensidig udveksling af ydelser, jf. [BS-12663/2019-HJR](#):

»Betalingen af parkeringsafgifter og i givet fald af beløbet svarende til kontrolgebyret [...] udgør således modydelsen for tilrådighedsstillelsen af en parkeringsplads.«

Det privatretlige grundlag er rammesat af to færdselslovsbestemmelser. Efter [færdselsloven § 122 c](#) – indsat ved **lov nr. 169 af 26. februar 2014** (om bl.a. bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet) – er det en betingelse for overhovedet at kunne opkræve kontrolafgift på et offentligt tilgængeligt privat område, at der er opsat tydelig skiltning. Bemyndigelsen er udnyttet i [bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder](#), der i [§ 3](#) kræver en indkørselstavle (hvidt P på sort baggrund med undertavle »Regler og vilkår fremgår af skilte på pladsen«) og i [§ 4](#) krav til selve vilkårsskiltene. De fysiske skiltekrav behandles særskilt i [parkering-skiltning-indkørsel-og-plads](#).

[Færdselsloven § 122 d](#) oprettede ved en ændring af færdselsloven i 2017 selve **Parkeringsklagenævnet**:

»Til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder opretter branchen på området et klagenævn.«

Parkeringsklagenævnets prøvelse er **aftaleretlig**: nævnet efterprøver, om kontrolafgiften er pålagt med rette – dvs. om det påberåbte vilkår var aftalt og overtrådt – efter aftalelovens fortolkningsprincipper. Det adskiller sig markant fra offentlige parkeringsafgifter, hvor domstolene anvender de retssikkerhedsgarantier, der gælder i straffesager, og kræver klar lovhjemmel, jf. Højesterets kendelse i [BS-29361/2019-HJR](#). En arbejdsgruppe under Justitsministeriet, hvis anbefalinger ligger til grund for [§ 122 c](#) og bekendtgørelsen, fremhævede netop denne sontring (gengivet i [FOB 2015-40](#)):

»Derved adskiller det sig væsentligt fra det private område, hvor der tages udgangspunkt i aftaleretlige fortolkningsprincipper.«

Da vilkårene indgås mellem en erhvervsdrivende operatør og en forbruger, er der tale om en **forbrugeraftale** efter [aftaleloven § 38 a](#), hvilket aktiverer fortolknings- og forbrugerbeskyttelsesreglerne i [§ 38 b](#).

LOV

[Aftaleloven § 38a](#)[Aftaleloven § 38b](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

[Færdselsloven § 122c](#)[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Krav om klar hjemmel ved pålæggelse af parkeringsafgifter ved tastefejl 18.06.2020
Landsretten · EU-Domstolens præjudicielle afgørelse om momspligt for kontrolgebyrer ved privat parkeringsdrift 20.01.2022

§ 2 Stiltiende accept – hvornår der overhovedet er indgået en aftale

Den bærende konstruktion er, at **selve parkeringen** udgør accepten. Bilisten behøver ikke underskrive noget; ved at stille bilen på et privatreguleret areal med tydelig skiltning anses føreren for stiltiende at have accepteret de skilte vilkår. Østre Landsret formulerede det principielt i ONEPARK-sagen om en privat handicapplads, [BS-2368/2017-OLR](#):

»Når en bilist parkerer på et privat område, må den pågældende som udgangspunkt anses for at have accepteret de opstillede restriktioner for parkeringen, hvis disse fremgår af skiltningen på en klar og forståelig måde.«

»Ved parkering på stedet har Part A accepteret de skilte vilkår for parkering, og der er tale om en forbrugeraftale jf. aftalelovens § 38 a, stk. 2.«

To betingelser ligger indlejret i denne konstruktion, og det er dem, Parkeringsklagenævnet konkret prøver:

- **Vilkåret skal være skiltet.** Kun det, der fremgår af skiltningen, er aftalt. Et vilkår, der ikke er bragt til parkantens kundskab via skiltningen, er ikke vedtaget og kan ikke bære en kontrolafgift.
- **Skiltningen skal være klar, forståelig og synlig.** Er den ikke det, er der ikke etableret en aftale på operatørens vilkår.

Østre Landsret slog i [BS-842/2016-OLR](#) fast, både *at* og *hvornår* aftalen indgås:

»Når en bilist parkerer på privat område, indgår bilisten en stiltiende aftale med grundejeren om parkering, hvor bilisten som udgangspunkt accepterer rimelige parkeringsrestriktioner og vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted.«

I den sag blev aftalen anset for indgået i selve parkeringsøjeblikket, hvilket var afgørende for forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Grænserne for stiltiende accept. Den stiltiende accept rækker ikke videre end det, skiltningen faktisk udtrykker. Højesteret har i en parallel sammenhæng (parkering i en gård i et lejeforhold) understreget, at en stiltiende accept fortolkes snævert og ikke uden videre giver mere, end den dækker, jf. [283/2013](#), hvor en mangeårig tålt parkering alene blev anset som accept »indtil videre« og ikke som en varig rettighed. Tilsvarende viser Højesterets dom i [BS-49362/2019-HJR](#), at stiltiende/passiv accept har grænser: visse dispositioner forudsætter en aktiv tilkendegivelse og kan ikke etableres ved passivitet. For parkering betyder

det, at konstruktionen forudsætter en reel, skiltet vilkårsfastsættelse – ikke en udvidende efterrationalisering fra operatørens side.

LOV

Aftaleloven § 38a, stk. 2

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om ugyldighed af passiv accept ved ændring af 'nærmeste pårørende' i forsikringsaftaler	03.09.2020
	Højesteret · Stiltiende accept af vederlagsfri parkering i lejeforhold	02.09.2014
	Landsretten · EU-Domstolens præjudicielle afgørelse om momspligt for kontrolgebyrer ved privat parkeringsdrift	20.01.2022
	Landsretten · Østre Landsret stadfæster kontrolgebyr for parkering på privat handicapplads uden synligt gyldigt kort	16.03.2018
	Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	25.04.2016

§ 3 Konkipistreglen: tvivl om uklare skiltevilkar kommer operatøren til skade

Fordi skiltevilkar er ensidigt udformet af operatøren og aldrig individuelt forhandlet med den enkelte bilist, gælder den forbrugervenlige fortolkningsregel (konkipistreglen/uklarhedsreglen) i [aftaleloven § 38 b, stk. 1](#):

»Opstår der tvivl om forståelsen af en aftale, og har det pågældende aftalevilkar ikke været genstand for individuel forhandling, fortolkes vilkåret på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren. Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at et aftalevilkar har været genstand for individuel forhandling.«

Hertil kommer kravet i [§ 38 b, stk. 2](#) om, at skriftlige vilkar, der tilbydes forbrugeren, skal være udarbejdet »på en klar og forståelig måde«. Reglerne blev indført ved [lov nr. 1098 af 21. december 1994](#), der gennemførte de civilretlige dele af [Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkar i forbrugerftaler](#) (konkipistreglen svarer til direktivets artikel 5). Forarbejderne fastlægger reglens rækkevidde – og dens grænse:

»Er aftalens ordlyd utvetydig, gælder bestemmelsen ikke. [...] En alternativ fortolkning må, selv om den rent sprogligt er mulig, have en vis føje for sig, for at der kan antages at foreligge en sådan tvivl, som nævnes i den foreslåede bestemmelse.«

Denne »føje«-test er kernen, når Parkeringsklagenævnet fortolker tvetydige skiltevilkar om fx tidsrum, betalingsforpligtelser eller restriktioner. Højesteret anvendte testen direkte på et parkeringsvilkar i [BS-16/2013-HJR](#) (U.2014.1719H), hvor spørgsmålet var, om »pr. påbegyndt døgn« betød kalenderdøgn eller 24-timers-perioder:

»Efter Højesterets opfattelse er det i forbindelse med vilkar om parkering nærliggende at forstå udtrykket "pr. påbegyndt døgn" som sigtende til kalenderdøgn. En anden forståelse, hvorefter der skal være mindst 24 timer mellem hver afgiftspålæggelse, har ikke en sådan føje for sig, at fortolkningsreglen i § 38 b skal anvendes.«

Vurderingsmønsteret bliver dermed todelte:

Er vilkåret **reelt flertydigt**, og har den forbrugervenlige læsning føje for sig, lægges den til grund – tvivlen kommer operatøren til skade.

- Er en bestemt forståelse derimod **nærliggende og naturlig**, fastholdes den, selv om en anden læsning sprogligt er mulig; § 38 b giver ikke forbrugeren ret til en fjerntliggende fortolkning.

Bevisbyrden for, at et vilkår undtagelsesvis skulle være individuelt forhandlet, påhviler operatøren – og da skiltevilkår praktisk taget aldrig er forhandlet, gælder koncipistreglen som udgangspunkt altid for parkeringsvilkår.

LOV

Aftaleloven § 38b, stk. 1, 2

PRAKSIS

Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014

§ 4 Offentligretlige forskrifter kan ikke indfortolkes i den private aftale

Et tilbagevendende stridspunkt er, om operatøren kan støtte en kontrolafgift på offentligretlige normer (fx parkeringsskivebekendtgørelsen), som ikke fremgår af skiltningen. Svaret er nej. Højesteret afgjorde spørgsmålet principielt i dommen om **to p-skiver** på et privat areal, [sag 99/2014](#):

»Uanset at færdselsloven som udgangspunkt finder anvendelse for færdsel på det private parkeringsområde, gælder reglerne i [færdselsloven § 93](#) og bekendtgørelsen om parkeringsskiver kun for offentligretlig regulering af parkering, som håndhæves af politiet eller kommunalt ansatte parkeringskontrollører [...]. Reglerne gælder således ikke direkte for parkering på det private parkeringsområde, og der er heller ikke grundlag for at anvende reglerne analogt.«

Og om fortolkningen af skiltningen:

»En angivelse på skiltningen på et privat parkeringsområde: "p-skive påbudt", kan ikke forstås som en generel henvisning til de offentligretlige regler om anvendelse af p-skive.«

Det bærende princip er, at **et skiltevilkår er kun det, det siger**. Operatøren kan ikke læse en hel bekendtgørelse ind i et kortfattet skiltevilkår til skade for forbrugeren. Da begge p-skiver i sagen viste, at 3-timers-grænsen var overholdt, var forskellen mellem dem uden betydning for vilkårets formål:

»Højesteret finder endvidere, at vilkåret om anvendelse af p-skive ("p-skive påbudt") ikke kan anses for tilsidesat, fordi der er anbragt mere end én p-skive i bilen, eller fordi der er en forskel i tidsangivelsen på de to p-skiver, når forskellen er uden betydning for bedømmelsen af, om 3-timers tidsbegrænsningen er overholdt.«

Modstykket på det offentlige område understreger sondringen: Her gælder parkeringsskivebekendtgørelsen derimod eksklusivt (Højesteret fandt i [sag 181/2018](#), at en app ikke kunne erstatte den lovpligtige p-skive i en kommunal tidsbegrænset zone), og afgifter forudsætter klar lovhjemmel ([BS-29361/2019-HJR](#)). Den private aftale beror derimod alene på det skilte. Parkeringsklagenævnet afviser derfor operatørers forsøg på at bære kontrolafgifter på offentligretlige normer, der ikke er gjort til en del af det skilte vilkårssæt. (Spørgsmålet om, hvorvidt et i øvrigt aftalt vilkår er urimeligt efter [aftaleloven § 36](#) og [§ 38 c](#), behandles i [parkering-urimelige-vilkaar-og-flere-afgifter](#).)

LOV

Aftaleloven § 38b, stk. 1

Færdselsloven § 93

Færdselsloven § 122c

PRAKSIS	Højesteret · Krav om klar hjemmel ved pålæggelse af parkeringsafgifter ved tastefejl	18.06.2020
	Højesteret · Højesterets afgørelse om parkeringsskive kontra parkeringsapp i tidsbegrænsede zoner	20.03.2019
	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	27.04.2015

§ 5 Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på, og bevisbyrden

På tværs af sager går nogle få omstændigheder igen som afgørende for, om en kontrolafgift opretholdes. Parkeringsklagenævnet lægger navnlig vægt på:

- **Om det konkrete vilkår var skiltet.** Et vilkår, der ikke fremgår af skiltningen, er ikke aftalt og kan ikke bære afgiften. Dette er det centrale faktum i langt de fleste sager.
- **Om skiltningen var klar, forståelig og synlig** på parkeringstidspunktet, jf. kravene i bekendtgørelsens § 3 og § 4.
- **Om en eventuel uklarhed har »en vis føje for sig«** til forbrugers fordel (koncipistreglen).
- **Om en formel afvigelse er uden betydning for vilkårets formål.** Som i p-skive-sagen tillægges en fejl, der ikke svækker den kontrol, vilkåret skal muliggøre, ikke vægt – der skal være en rimelig sammenhæng mellem afvigelse og afgift, jf. [sag 99/2014](#).

Bevisbyrden er afgørende for udfaldet. Det er operatøren – som den part, der gør gældende, at der er indgået en aftale – der må godtgøre, at vilkåret var aftalt, og hvad skiltningen indeholdt og hvor den var placeret. Forbrugerombudsmanden har sammenfattet de almindelige aftaleretlige principper, der også styrer parkeringssager, i sine [retningslinjer for kortfristede lån \(2014\)](#):

»Den, der gør gældende, at der er indgået en aftale, har bevisbyrden herfor. [...] Hvis der er særligt byrdefulde vilkår [...], skal disse betingelser ifølge almindelige aftaleretlige regler være særligt fremhævet, for at de kan anses for vedtaget af forbrugeren. [...] Såfremt der er tvivl om forståelse af et standardvilkår [...], skal vilkåret fortolkes til gunst for forbrugeren, jf. aftalelovens § 38 b.«

Dette suppleres af [aftaleloven § 38 a, stk. 2](#), hvorefter den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at en aftale ikke er en forbrugerftale. **Dokumentationskravene** har derfor central betydning. En arbejdsgruppe under Justitsministeriet fremhævede (gengivet i [FOB 2015-40](#)), at »dokumentationskravene har afgørende betydning for vedkommendes mulighed for at vurdere, om kontrolafgiften er pålagt med rette eller ej«, og at kontrollanten bør notere de undersøgelser, der er foretaget. [Bekendtgørelsens § 2](#) stiller hertil minimumskrav til selve afgiftsmeddelelsen: den skal angive, hvilke parkeringsvilkår der er overtrådt, tid og sted for observationen, registreringsnummer, øvrige væsentlige faktiske oplysninger, betalingsfristen og hvortil indsigelser kan rettes. Kan operatøren ikke løfte bevisbyrden for, at det påberåbte vilkår var skiltet og vedtaget, falder afgiften.

LOV

[Aftaleloven § 38a, stk. 2](#)[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

PRAKSIS	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	27.04.2015
	Landsretten · Østre Landsret stadfæster kontrolgebyr for parkering på privat handicapplads uden synligt gyldigt kort	16.03.2018

§ 6 Klagebehandling og sagsgang ved Parkeringsklagenævnet

Parkeringsklagenævnet er oprettet i medfør af [færdselsloven § 122 d](#) ved en ændring af færdselsloven i 2017. Formålet med bestemmelsen var ifølge forarbejderne at give borgerne lettere adgang til at få prøvet en kontrolafgifts retmæssighed ved en uvildig instans og dermed styrke retssikkerheden på det private parkeringsområde. Nævnet er **branche-oprettet**, og transportministeren kan fastsætte regler om dets virke og om tilsyn.

Et centralt – og praktisk vigtigt – adgangskrav følger af [færdselsloven § 122 c, stk. 2](#):

»Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan kun pålægges, hvis den, der pålægger afgiften, er tilmeldt det klagenevæn, der er oprettet i medfør af § 122 d, og hvis der tydeligt er vejledt om klageadgangen hertil, når afgiftspålæg gives.«

Det betyder, at en operatør, der **ikke er tilmeldt nævnet** eller **ikke har vejledt om klageadgangen**, slet ikke gyldigt kan pålægge en kontrolafgift. Tilmeldings- og vejledningskravet er dermed ikke blot en ordensforskrift, men en materiel betingelse for afgiftens berettigelse.

Prøvelsens genstand. Klagen angår, om kontrolafgiften er pålagt med rette – dvs. om vilkåret var aftalt (skiltet, klart og forståeligt) og overtrådt. Nævnet anvender aftaleretlige fortolkningsprincipper, ikke forvaltnings- eller strafferetlige. Det indebærer en fuld prøvelse af aftalespørgsmålet og af, hvorvidt tvivl skal komme operatøren til skade.

Forholdet til domstolene. Parkeringsklagenævnets afgørelser udelukker ikke domstolsprøvelse, og kontrolafgiftssager indbringes også direkte for byretten (typisk som småsag), hvorfra de kan ankes til landsret og i principielle tilfælde til Højesteret. Den ledende praksis på området er netop fastlagt af domstolene – [sag 99/2014](#) og [BS-16/2013-HJR](#) – og udgør den bindende ramme, Parkeringsklagenævnet skal lægge til grund ved sin egen aftaleretlige prøvelse.

LOV

[Færdselsloven § 122c, stk. 2](#)
[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS

Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal

27.04.2015

Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område

12.03.2014

§ 7 Sammenhæng med domstolspraksis og sammenfatning

Parkeringsklagenævnets aftaleretlige prøvelse hviler på en konsolideret domstolspraksis. Hovedlinjerne kan sammenfattes således:

Afgørelse	Spørgsmål	Resultat
Højesteret, sag 99/2014	Kan offentligretlige p-skiveregler indfortolkes i den private aftale?	Nej – afgift ophævet; »p-skive påbudt« er kun det, det siger
Højesteret, BS-16/2013-HJR (U.2014.1719H)	Fortolkning af »pr. påbegyndt døgn« efter § 38 b	Kalenderdøgn nærliggende; koncipistreglen kræver reel tvivl med føje
Østre Landsret, BS-2368/2017-OLR	Stiltiende accept af skiltet vilkår	Accept ved parkering; forbrugeraftale, § 38 a, stk. 2

Østre Landsret, BS-842/2016-OLR	Hvornår indgås den stiltiende aftale?	Ved selve parkeringen på stedet
EU-Domstolen, C-90/20 (- BS-12663/2019-HJR)	Skaber parkering et retsforhold?	Ja – gensidig udveksling af ydelser

De samlede takeaways for aftaleindgåelse ved privat parkering er:

- **Aftalen indgås ved handling.** Parkering på et privatreguleret areal med tydelig, klar og forståelig skiltning er en stiltiende accept af de skilte vilkår og en forbrugeraftale efter [aftaleloven § 38 a](#).
- **Aftalens indhold er det skilte – hverken mere eller mindre.** Operatøren kan ikke indfortolke offentligretlige forskrifter eller udvidende læsninger til skade for forbrugeren.
- **Tvivl tolkes mod operatøren.** Reelt flertydige skiltevilkår fortolkes efter [§ 38 b, stk. 1](#) til fordel for forbrugeren, men kun når den forbrugervenlige forståelse har en vis føje for sig.
- **Operatøren bærer bevis- og dokumentationsbyrden** for, at vilkåret var skiltet og vedtaget; manglende dokumentation fører til, at afgiften falder.
- **Adgangskravet er materielt:** uden tilmelding til Parkeringsklagenævnet og tydelig vejledning om klageadgangen kan der efter [§ 122 c, stk. 2](#) slet ikke pålægges kontrolafgift.

Spørgsmålet om rimelighedsensur af et i øvrigt aftalt vilkår (fx flere afgifter for samme parkering) hører under [parkering-urimelige-vilkaar-og-flere-afgifter](#), mens de generelle aftaleugydighedsregler behandles i [aftalelov-31-38](#).

LOV	Aftaleloven § 38a	Aftaleloven § 38b, stk. 1	Færdselsloven § 122c, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal 27.04.2015 Landsretten · EU-Domstolens præjudicielle afgørelse om momspligt for kontrolgebyrer ved privat parkeringsdrift 20.01.2022 Landsretten · Østre Landsret stadfæster kontrolgebyr for parkering på privat handicapplads uden synligt gyldigt kort 16.03.2018 Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift 25.04.2016 Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014		

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Aftaleloven § 38a	Aftaleloven § 38b stk. 1
Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4	Færdselsloven § 122c
Færdselsloven § 122d	

MATERIALE Citerede afgørelser

10 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

5

03.09.2020	Højesterets dom om ugyldighed af passiv accept ved ændring af 'nærmeste pårørende' i forsikringsaftaler	bs-49362-2019-hjr
18.06.2020	Krav om klar hjemmel ved pålæggelse af parkeringsafgifter ved tastefejl	bs-29361-2019-hjr
20.03.2019	Højesterets afgørelse om parkeringsskive kontra parkeringsapp i tidsbegrænsede zoner	181-2018
27.04.2015	Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	99-2014
02.09.2014	Stiltiende accept af vederlagsfri parkering i lejeforhold	283-2013
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		4
20.01.2022	EU-Domstolens præjudicielle afgørelse om momspligt for kontrolgebyrer ved privat parkeringsdrift	2646-3153
16.03.2018	Østre Landsret stadfæster kontrolgebyr for parkering på privat handicapplads uden synligt gyldigt kort	936-1134
25.04.2016	Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	1360-1647
12.03.2014	Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	5055-6075
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
05.07.2022	Ugyldig kvittering for afvist betaling medført kontrolafgift trods 2 timers gratis parkering	park-1647

02

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over bevisbyrde og dokumentation i kontrolafgiftssager

Operatørens bevisbyrde, fotodokumentation og processuel skadevirkning ved Parkeringsklagenævnet og domstolene

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 10 afgørelser · 1980-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når en parkant bestrider en kontrolafgift pålagt på et offentligt tilgængeligt privat parkeringsområde, prøver Parkeringsklagenævnet på skriftligt grundlag, om afgiften er pålagt med rette. Denne praksisoversigt samler bevisbyrde- og dokumentationskravene i kontrolafgiftssager: operatørens pligt til at dokumentere overtrædelsen med foto af køretøj, skiltning og tidspunkt, den processuelle skadevirkning af manglende bevissikring (bl.a. ikke-sikret videoovervågning) og vægten af parkantens egen dokumentation for gyldig billet eller korrekt betaling. Praksis hviler på færdselslovens § 122 c-d, bekendtgørelsen om kontrolafgifter på private parkeringsområder og de almindelige bevisprincipper i retsplejeloven, sådan som de er anvendt af forbrugernævnene og af byretterne, når nævnssager indbringes for domstolene. Oversigten afgrænser sig fra de materielle vilkår om skiltning og betaling samt nævnets kompetence, der behandles i særskilte oversigter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren kan dokumentere overtrædelsen – bekendtgørelsen forudsætter, at afgiftsmeddelelsen angiver det overtrådte vilkår, tid og sted for observationen, køretøjets registreringsnummer og de øvrige væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund.
- 02 Parkeringsklagenævnet placerer bevisbyrden for, at kontrolafgiften er pålagt med rette, hos operatøren, fordi det er operatøren, der råder over og kontrollerer bevissikringen.
- 03 Parkeringsklagenævnet accepterer parkantens dokumentation for gyldig billet eller korrekt betaling, når den er konkret og troværdig – fx app-kvittering, kontoudtog eller foto af billet i forruden.
- 04 Parkeringsklagenævnet afviser at opretholde en kontrolafgift, hvis operatørens dokumentation er mangelfuld, modstridende eller ikke kan godtgøre overtrædelsen på skriftligt grundlag.
- 05 Manglende sikring af eksisterende videoovervågning, der kunne have belyst overtrædelsen, tillægges processuel skadevirkning for operatøren (Retten i Kolding, BS-39247/2020).

- 06** En parkeringsvagts forklaring, der alene henviser til "normal procedure" uden konkret erindring om den enkelte parkering, tillægges begrænset bevisværdi over for parkantens troværdige forklaring (fogedretspraksis FS-20580/2007 og FS-19215/2007).
- 07** Den part, der råder over muligheden for at sikre bevis (kvittering, registrering eller video), bærer risikoen, når et sådant system mangler eller ikke benyttes – et princip forbrugernævnene anvender konsekvent.
- 08** Domstolene anvender processuel skadevirkning konkret og ikke automatisk: der skal være en reel bevismæssig uklarhed, som den manglende medvirken kunne have afklaret (Højesterets dom af 18. maj 2020).

Retsgrundlaget og Parkeringsklagenævnets prøvelse af kontrolafgifter

§ 1

Parkering på et offentligt tilgængeligt privat område er som udgangspunkt et **rent privatretligt anliggende**. Når en bilist parkerer på et privat areal, antages det i forarbejderne, at bilisten stiltiende accepterer de opstillede parkeringsrestriktioner – kontrolafgiften hviler dermed på et aftaleretligt grundlag. Det er en betingelse for overhovedet at kunne pålægge en kontrolafgift, at dette tydeligt er tilkendegivet på stedet, jf. [færdselsloven § 122 c, stk. 1](#), og at den, der pålægger afgiften, er tilmeldt klagenævnet og tydeligt har vejledt om klageadgangen, jf. [§ 122 c, stk. 2](#). Klagenævnet – Parkeringsklagenævnet – er oprettet af branchen i medfør af [§ 122 d](#).

Klagenævnet blev indført for at "forbedre borgernes retssikkerhed ved bl.a. at oprette et uvildigt privat klagenævn for parkeringsafgifter pålagt på offentligt tilgængeligt privat område, således at borgerens adgang til at få prøvet en afgifts retmæssighed lettes" (forarbejderne til **lov om ændring af færdselsloven (oprettelse af klagenævn) af 9. juni 2017**). Lovgiver forudså samtidig, at oprettelsen af nævnet ville stille større krav til operatørerne:

"Etablering af klagenævnet vil ligeledes medføre visse administrative konsekvenser for parkeringsselskaberne, idet retmæssigheden af afgiftspålæg må formodes at blive prøvet i større udstrækning end hidtil. Dette stiller større administrative krav for selskaberne ... og kan også betyde, at der indirekte vil blive stillet større krav til selskabernes dokumentation for retmæssigheden af afgiftspålæg."

Nævnet foretager en **skriftlig bevisvurdering** og prøver fuldt ud, om kontrolafgiften er pålagt med rette på det aftaleretlige grundlag – dvs. både om der er skiltet korrekt, og om den påståede overtrædelse faktisk er begået. Prøvelsen tager udgangspunkt i den dokumentation, operatøren har lagt til grund, sammenholdt med parkantens indsigelser og beviser.

De samme prøvelses- og bevisbyrdeprincipper er anvendt af Forbrugerklagenævnet, der efter forarbejderne behandler klager over parkeringsafgifter, hvor beløbet overstiger 1.000 kr. Forbrugerklagenævnet har i kontrolafgiftssager fastslået, at det påhviler den, der pålægger afgiften, at have stillet den fornødne information til rådighed: i [Forbrugerklagenævnets sag 2006-511/7-72](#) blev en kontrolafgift nedsat og delvis ophævet, fordi informationen om afgiftens størrelse var misvisende, og fordi kravet til billettering ikke fremgik tilstrækkeligt tydeligt, og i [01-08-6627](#) bortfaldt afgiften, fordi udstederen ikke kunne bevise, at den fornødne information var givet ved aftalens indgåelse.

LOV

[Færdselsloven § 122c, stk. 1, 2](#)[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet manglende information om brug af pensionistkort 26.05.2009

Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet mangelfuld skiltning om zoneregler i metroen 19.12.2007

§ 2 Operatørens bevisbyrde og dokumentationskravene i bekendtgørelsens § 2

Når kontrolafgiften hviler på en (stiltiende) aftale, er det efter almindelige bevisbyrderegler **operatøren**, der som den part, der gør kravet gældende, må godtgøre, at parkanten har overtrådt parkeringsvilkårene. Den dokumentation, operatøren skal kunne fremlægge, er reguleret i [bekendtgørelsen § 2](#), hvorefter meddelelsen om kontrolafgift skal indeholde:

"1) Hvilket eller hvilke parkeringsvilkår der er overtrådt, 2) tid og sted for observationen samt køretøjets registreringsnummer, 3) andre væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund ved pålæg af kontrolafgiften, 4) fristen for betaling af kontrolafgiften, og 5) hvortil indsigelser over kontrolafgiften kan rettes."

Meddelelsen skal desuden være skriftlig og anbringes synligt på køretøjet eller overgives til føreren, jf. [§ 1](#). Disse krav udgør i praksis operatørens bevisgrundlag: tid og sted for observationen, registreringsnummeret og det overtrådte vilkår er netop de oplysninger, fotodokumentationen skal underbygge. Kan operatøren ikke knytte en troværdig observation til disse oplysninger, er overtrædelsen ikke godtgjort.

Forbrugernævnenes faste praksis viser, hvor konsekvent bevisbyrden placeres hos den erhvervsdrivende/operatøren, og at **utilstrækkelig eller modstridende dokumentation ikke løfter byrden**:

Afgørelse	Hvem bar bevisbyrden	Udfald
Forbrugerklagenævnet 1999-4041/7-44	Den erhvervsdrivende – for at en aftale var indgået	Ingen dokumentation fremlagt → forbruger fritaget
Forbrugerklagenævnet 2003-650/7-308	Den erhvervsdrivende – for et faktisk forhold (tilbagebetaling)	Fremlagte bilag var utilstrækkelige → forbruger fik medhold
Forbrugerklagenævnet 01-08-6627	Udstederen af kontrolafgiften – for at information var givet	Kunne ikke bevises → kontrolafgift bortfaldt

I [Forbrugerklagenævnet 1999-4041/7-44](#) udtalte nævnet princippet klart:

"Det påhviler den erhvervsdrivende at bevise, at der er indgået en gyldig aftale ... Bevisbyrden for kontraktens eksistens ligger således hos virksomheden."

Da virksomheden trods gentagne opfordringer ikke fremlagde dokumentation, var bevisbyrden ikke løftet. Overført på kontrolafgiftssager betyder det, at operatøren må kunne dokumentere både skiltningen (aftalegrundlaget) og selve overtrædelsen – kan operatøren det ikke, opretholdes afgiften ikke.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet manglende information om brug af pensionistkort	26.05.2009
	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i klage over manglende dokumentation for tilbagebetaling af købesum for reol	22.06.2005
	Forbrugerklagenævnet · Krav om betaling for ubestilte blade afvist på grund af manglende bevis for aftale	31.12.2000

§ 3 Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på i den skriftlige bevisvurdering

Parkeringsklagenævnet behandler klager på skriftligt grundlag, og **operatørens fotodokumentation er det centrale bevis**. Nævnet lægger i den skriftlige bevisvurdering vægt på fotos, der konkret viser køretøjet (registreringsnummer), den relevante skiltning og tidspunktet for observationen, jf. de oplysninger, afgiftsmeddelelsen efter [bekendtgørelsen § 2](#) skal indeholde. Et gennemgående mønster er:

- **Foto af køretøj og placering** har afgørende betydning for, om overtrædelsen (fx parkering uden for afmærket bås eller på reserveret plads) kan fastslås.
- **Foto af skiltning** dokumenterer, at vilkåret var tilkendegivet det pågældende sted, jf. [§ 122 c, stk. 1](#) og skiltningskravene i [bekendtgørelsen § 4](#).
- **Tidsangivelse** er afgørende, hvor afgiften vedrører tidsbegrænset parkering eller manglende/udløbet betaling.

Vurderingen sker efter princippet om **fri bevisbedømmelse**, jf. [retsplejelovent § 344, stk. 1](#). Et bærende synspunkt i forbrugernævnens praksis – og den naturlige følge af, at operatøren råder over bevissikringen – er, at **den, der kontrollerer muligheden for at sikre bevis, bærer risikoen, hvis beviset mangler**. Det fremgår tydeligt af [Forbrugerklagenævnets afgørelse om returnering af en lejet videofilm](#), hvor nævnet lagde bevisbyrden på den erhvervsdrivende:

"Da det kun er den erhvervsdrivende, der har mulighed for at indrette et system, som sikrer kunderne en kvittering for aflevering, er det også den erhvervsdrivendes ansvar, når et sådant system mangler."

Dette risikoplaceringsprincip er kernen i kontrolafgiftssagernes bevisvurdering: operatøren har enekontrol over fotoudstyr, parkeringsvagtens registreringer og en eventuel videoovervågning, og uklarheder, der skyldes mangelfuld bevissikring, falder derfor tilbage på operatøren – jf. også [Forbrugerklagenævnet 2003-650/7-308](#), hvor nævnet fremhævede, at den erhvervsdrivende "nemt kunne have afkrævet ... en kvittering", og derfor ikke kunne vælte den manglende dokumentation over på modparten.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

[Retsplejelovent § 344, stk. 1](#)

PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i klage over manglende dokumentation for tilbagebetaling af købesum for reol	22.06.2005
	Forbrugerklagenævnet · Bevisbyrde ved aflevering af lejet videofilm i forretnings brevkasse	01.01.1980

§ 4 Manglende bevissikring og processuel skadevirkning for operatøren

Det skarpeste udslag af, at operatøren bærer risikoen for bevissikringen, er den **processuelle skadevirkning** ved manglende sikring af bevis, der reelt fandtes. I en byretssag fra Retten i Kolding tillagde retten det processuel skadevirkning for operatøren, at en **eksisterende videoovervågning ikke var blevet sikret**, selv om den kunne have belyst den påståede overtrædelse – operatøren havde haft muligheden for at sikre det afgørende bevis, men undladt det, og uklarheden faldt derfor ud til parkantens fordel (**Retten i Kolding, BS-39247/2020**).

Dette er en anvendelse af de almindelige civilprocessuelle principper i **retsplejeloven § 344**, som domstolene anvender, når en nævnssag indbringes som småsag, jf. retsplejelovens kapitel 39:

"Stk. 2. Er en parts erklæringer ... uklare eller ufuldstændige, eller undlader han ... at efterkomme modpartens opfordringer, kan retten ved bevisbedømmelsen tillægge dette virkning til fordel for modparten.

Stk. 3. Undlader en part at efterkomme rettens opfordringer til at føre bevis ..., kan retten ved bevisbedømmelsen tillægge dette virkning til fordel for modparten."

En part kan tilsvarende pålægges at fremlægge dokumenter under sin rådighed (partsedition) efter **retsplejeloven § 298**, hvis manglende efterkommelse udløser samme skadevirkning. Højesteret har behandlet sontringen mellem parts- og tredjemandsedition og den processuelle skadevirkning i **BS-27428/2025-HJR**, hvor det blev fastslået, at en parts manglende fremlæggelse alene udløser processuel skadevirkning efter §§ 298 og 344 (modsat vidnetvang ved tredjemandsedition).

Processuel skadevirkning indtræder dog ikke automatisk. Højesteret præciserede i dommen af 18. maj 2020, **BS-14032/2018-HJR**, at der skal være en reel bevismæssig uklarhed, før manglende medvirken får virkning:

"Der er således ikke ... skabt en sådan tvivl ..., at der er grund til at tillægge det processuel skadevirkning, at de ikke fuldt ud har imødekommet ... opfordringer ..., herunder om at fremlægge ... dokumentation."

Overført på kontrolafgiftssager betyder det, at operatørens manglende sikring af video, fotos eller andet bevis kun slår igennem som skadevirkning, hvor det manglende bevis kunne have afklaret en relevant tvivl – hvilket netop var tilfældet i **BS-39247/2020**, hvor videoovervågningen kunne have vist det faktiske hændelsesforløb.

LOV	Retsplejeloven § 298	Retsplejeloven § 344, stk. 2, 3
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets kendelse om tredjemandsedition fra Danske Bank i erstatningssag mod tidligere administrerende direktør 13.11.2025	
	Højesteret · Forbrugerstatus ved gearret valutahandel og gyldigheden af værnetingsaftaler efter EU-domsforordningen 18.05.2020	

§ 5 Parkantens egen dokumentation og vægten af parkeringsvagtens forklaring

Selv om operatøren bærer bevisbyrden for overtrædelsen, har parkantens egne beviser stor betydning for udfaldet. Parkeringsklagenævnet lægger vægt på parkantens **konkrete og troværdige dokumentation** for, at parkeringen var lovlig – fx kvittering eller app-kvittering for betalt parkering, kontoudtog, der viser betaling på det relevante tidspunkt, korrekt indstillet/synlig p-billet eller p-skive, eller foto af billet i forruden og

af skiltningen. Når parkanten fremlægger sådan dokumentation, og operatørens fotos ikke modbeviser den, opretholdes afgiften ikke.

Et centralt mønster fra fogedrets-/byretspraksis vedrører **parkeringsvagtens forklaring**. I to ældre pantefogedsager blev parkeringsvagtens vidneudsagn, der alene henholdt sig til "normal procedure" uden konkret erindring om den enkelte parkering, tillagt begrænset bevisværdi over for parkantens troværdige forklaring om, at billetten var gyldig/synlig – og udlæggene blev ophævet (**fogedretssagerne FS-20580/2007 og FS-19215/2007**). Et standardiseret udsagn om sædvanlig fremgangsmåde kan altså ikke i sig selv løfte bevisbyrden, når det står over for en konkret og sammenhængende forklaring fra parkanten. Det samme mønster ses i forbrugernævnspraksis, hvor afvigelse fra en operatørs egen faste, dokumenterede procedure tæller imod operatøren – i [Forbrugerklagenævnet 01-08-8720](#) lagde nævnet vægt på, at den faste procedure (stempling) ikke var fulgt, og lagde derfor parkantens version til grund.

Dokumentationskravet går dog begge veje. Hvor det er parkanten, der gør et faktum gældende, som kun parkanten kan dokumentere, kan **fotos alene være utilstrækkelige**, hvis en nærmere vurdering er nødvendig. I [Forbrugerklagenævnet 14/02473](#) kunne forbrugeren ikke løfte sin bevisbyrde, fordi den sagkyndige vurdering ikke kunne foretages alene på grundlag af fremsendte fotos. På samme måde må parkanten sikre sig konkret dokumentation (kvittering, app-historik, kontoudtog) frem for blot at henvise til, at der "plejer" at være betalt.

LOV	Retsplejeloven § 344, stk. 1	
PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Afgørelse i sag om barnevogn efter tyveri: Manglende mulighed for undersøgelse af barnevogn	12.05.2015
	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i sag om annulleret møbelkøb grundet manglende dokumentation for udlevering	20.08.2009

§ 6 Sagsgang, prøvelse og forholdet til domstolene

Klage over en privat kontrolafgift behandles af Parkeringsklagenævnet på skriftligt grundlag. Det er en gyldighedsbetingelse, at operatøren er **tilmeldt klagenævnet** og tydeligt har vejledt om klageadgangen, da afgiften blev pålagt, jf. [færdselsloven § 122 c, stk. 2](#); efter forarbejderne er kontrolafgifter, der efter den 1. juli 2018 pålægges af en operatør, som ikke er tilmeldt nævnet og ikke vejleder om klageadgangen, **ugyldige**. Nævnets prøvelse supplerer – men afskærer ikke – adgangen til domstolene: parkanten kan vælge at gå direkte til de almindelige domstole, hvor sagerne som udgangspunkt behandles efter reglerne om småsager i retsplejelovens kapitel 39, eller (hvor afgiften overstiger 1.000 kr.) til Forbrugerklagenævnet.

Det er navnlig ved den efterfølgende domstolsprøvelse, at bevisbyrde- og bevissikringsspørgsmålene afgøres med fuld bevisførelse, herunder vidneforklaringer fra parkeringsvagt og parkant. Det er her, principperne om processuel skadevirkning efter [retsplejeloven § 344](#) får konkret betydning – som i **Retten i Kolding, BS-39247/2020**, hvor manglende sikring af videoovervågning faldt tilbage på operatøren, og i **fogedretssagerne FS-20580/2007 og FS-19215/2007**, hvor parkeringsvagtens standardforklaring ikke kunne bære udlægget. Forarbejdernes forventning om "større krav til selskabernes dokumentation for retmæssigheden af afgiftspålæg" realiseres altså både i nævnets skriftlige bevisvurdering og i domstolenes efterprøvelse.

De materielle krav til selve skiltningen og til betaling/p-skive behandles i [praksisoversigten om skiltning, indkørsel og plads](#) og [praksisoversigten om betaling, app og billet](#), mens nævnets kompetence og proces

er behandlet i [praksisoversigten om Parkeringsklagenævnets kompetence og proces](#). Den generelle digitale bevisførelse i straffesager behandles i [praksisoversigten om digital bevisførelse og mobildata](#).

LOV

Færdselsloven § 122c, stk. 2

Retsplejeloven § 344

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet mangelfuld skiltning om zoneregler i metroen

19.12.2007

§ 7 Sammenfatning – bevisbyrde og dokumentation i kontrolafgiftssager

Bevisbyrden for, at en kontrolafgift er pålagt med rette, ligger hos **operatøren**. Det følger af, at afgiften hviler på et aftaleretligt grundlag, at operatøren gør kravet gældende, og at det er operatøren, der råder over bevissikringen. Bekendtgørelsens § 2 definerer det dokumentationsgrundlag, operatøren skal kunne fremlægge – det overtrådte vilkår, tid og sted for observationen og køretøjets registreringsnummer – og Parkeringsklagenævnets skriftlige bevisvurdering tager udgangspunkt i operatørens fotodokumentation af køretøj, skiltning og tidspunkt.

De gennemgående mønstre kan sammenfattes således:

- **Operatøren skal kunne godtgøre overtrædelsen.** Mangelfuld, modstridende eller utilstrækkelig dokumentation løfter ikke bevisbyrden, og afgiften opretholdes da ikke (jf. forbrugernævnets faste praksis, fx [1999-4041/7-44](#)).
- **Manglende bevissikring rammer operatøren.** Den, der kontrollerer muligheden for at sikre bevis, bærer risikoen – og undladelse af at sikre eksisterende videoovervågning tillægges processuel skadevirkning (**Retten i Kolding, BS-39247/2020**; jf. [retsplejeloven § 344](#)).
- **Standardforklaringer vejer lidt.** Parkeringsvagtens henvisning til "normal procedure" uden konkret erindring viger for parkantens troværdige forklaring (**FS-20580/2007** og **FS-19215/2007**).
- **Parkantens konkrete dokumentation er afgørende for medhold.** Kvittering, app-historik, kontoudtog eller foto af billet/skiltning, der er konkret og troværdig, fører til, at afgiften bortfalder; løse henvisninger uden dokumentation gør ikke (jf. [14/02473](#)).
- **Processuel skadevirkning er konkret, ikke automatisk.** Den indtræder, hvor det manglende bevis kunne have afklaret en reel uklarhed (Højesterets dom af 18. maj 2020, **BS-14032/2018-HJR**).

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Retsplejeloven § 344

PRAKSIS

Højesteret · Forbrugerstatus ved gearret valutahandel og gyldigheden af værnetingsaftaler efter EU-domsforordningen

18.05.2020

Forbrugerklagenævnet · Afgørelse i sag om barnevogn efter tyveri: Manglende mulighed for undersøgelse af barnevogn

12.05.2015

Forbrugerklagenævnet · Krav om betaling for ubestilte blade afvist på grund af manglende bevis for aftale

31.12.2000

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2	Færdselsloven § 122c
Færdselsloven § 122d	Retsplejeloven § 298
Retsplejeloven § 344	stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

9 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

13.11.2025	Højesterets kendelse om tredjemandsedition fra Danske Bank i erstatningssag mod tidligere administrerende direktør	bs-27428-2025-hjr-og-bs-2746
18.05.2020	Forbrugerstatus ved gearret valutahandel og gyldigheden af værnetingsaftaler efter EU-domsforordningen	bs-14004-2018-hjr

FORBRUGERKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

7

12.05.2015	Afgørelse i sag om barnevogn efter tyveri: Manglende mulighed for undersøgelse af barnevogn	14/02473
20.08.2009	Forbruger fik medhold i sag om annulleret møbelkøb grundet manglende dokumentation for udlevering	01-08-8720
26.05.2009	Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet manglende information om brug af pensionistkort	01-08-6627
19.12.2007	Forbruger fritaget for kontrolafgift grundet mangelfuld skiltning om zoneregler i metroen	2006 - 511/7-72
22.06.2005	Forbruger fik medhold i klage over manglende dokumentation for tilbagebetaling af købesum for reol	2003-650/7-308
31.12.2000	Krav om betaling for ubestilte blade afvist på grund af manglende bevis for aftale	1999-4041/7-44
01.01.1980	Bevisbyrde ved aflevering af lejet videofilm i forretnings brevkasse	

03

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over digital betaling, app og synlig parkeringsbillet

Parkeringsklagenævnets og domstolenes praksis om betalingsapp, forkert zone/nummerplade, betalingsautomater og synlig billet

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 14 afgørelser · 2014-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Privat betalingsparkering hviler på et aftaleforhold: ved at parkere på et skiltet område accepterer føreren operatørens vilkår, og en kontrolafgift kan pålægges, hvis vilkårene ikke overholdes. Denne praksisoversigt samler Parkeringsklagenævnets og domstolenes afgørelser om kontrolafgifter knyttet til digital betaling – forkert zone eller nummerplade i app og automat, defekte eller vildledende betalingsautomater og manglende synlig billet. Gennemgående lægger Parkeringsklagenævnet afgørende vægt på, om operatøren faktisk har modtaget en gyldig betaling for det rette køretøj, mens afgiften annulleres, når udstyret eller operatøren aktivt har vildledt parkanten. Retsgrundlaget er navnlig skiltevilklårene i bekendtgørelsen om private parkeringsområder § 4 og almindelige aftaleretlige principper.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Parkeringsklagenævnet lægger afgørende vægt på, om operatøren faktisk har modtaget en gyldig betaling for det rette køretøj – uden registreret betaling opretholdes kontrolafgiften som udgangspunkt, uanset bilistens gode tro.
- 02** Parkeringsklagenævnet afviser indsigelser om defekte, fyldte eller fejlbehæftede betalingsautomater, når der fandtes alternative betalingsmuligheder (app, anden automat, online efterbetaling eller servicetelefon), som parkanten ikke benyttede.
- 03** Parkeringsklagenævnet kræver, at parkanten fejlmelder tekniske problemer til operatørens servicetelefon og udnytter alternative betalingsveje, før bilen forlades uden gyldig betaling.
- 04** Parkeringsklagenævnet annullerer afgiften, når automaten aktivt har vildledt parkanten – fx ved at vise »Tag kort« eller »godkendt« umiddelbart efter en næsten usynlig fejlmeddelelse – så fejlen ikke kunne opdages ved almindelig agtpågivenhed.
- 05** Et tydeligt afvisningssignal fra automaten (fx en seddel med »betaling afvist«) placerer derimod risikoen hos parkanten, der er nærmest til at opdage fejlen.

- 06** Parkeringsklagenævnet er delt i sager om forkert indtastet nummerplade, hvor der faktisk er betalt: nogle afgørelser opretholder afgiften ud fra bilistens kontrolansvar, mens nyere praksis og domstolene trækker mod annullering, når betalingen er modtaget og skiltningen ikke er tydelig.
- 07** Højesteret har fastslået, at operatøren bærer risikoen, når en anbefalet betalingsapp via GPS automatisk foreslår en forkert zone uden advarsel; standardvilkår om brugerens eneansvar kan ikke flytte den risiko (BS-45860/2020-HJR).
- 08** Private kontrolafgifter bedømmes aftaleretligt efter aftaleloven § 36 og § 38 c, ikke efter de strafferetlige retssikkerhedsgarantier, der gælder for offentlige parkeringsafgifter.

Retsgrundlaget og Parkeringsklagenævnets prøvelse af betalingssager

§ 1

Privat betalingsparkering er et **aftaleforhold**. Når en bilist parkerer på et skiltet privat område, indgås en stiltiende aftale om at overholde de vilkår, der fremgår af skiltningen, og operatøren kan pålægge en kontrolafgift, hvis vilkårene ikke overholdes. Det retlige grundlag for skiltningen er [bekendtgørelsen § 4](#) (skiltevilkår) og [§ 3](#) (indkørselstavle), mens selve afgiftens berettigelse bedømmes efter aftalen og de almindelige aftaleretlige regler, herunder [aftaleloven § 36](#) og [§ 38 c](#).

Parkeringsklagenævnet prøver i betalingssager **fuldt ud**, om kontrolafgiften er pålagt med rette efter de skilte vilkår og bekendtgørelsen – dvs. om der forelå en gyldig betaling eller registrering, om skiltningen opfyldte kravene, og om afgiften er forkyndt korrekt. Nævnet foretager en konkret aftaleretlig bedømmelse og er ikke bundet af operatørens standardvilkår, hvis disse fører til et urimeligt resultat.

Det er vigtigt at holde **private kontrolafgifter** adskilt fra **offentlige parkeringsafgifter**. Offentlige afgifter pålægges efter færdselsloven og er undergivet de retssikkerhedsgarantier, der gælder i straffesager, herunder krav om klar lovhjemmel – jf. Højesterets dom [BS-82/2021-HJR](#) om en kommunal parkeringsafgift på fortov. Private kontrolafgifter beror derimod på aftale; her er rammen aftaleloven. Højesteret bekræftede i [BS-16/2013-HJR](#) (sagen om afgift »pr. påbegyndt døgn«), at skilte parkeringsvilkår udgør en forbrugeraftale, der fortolkes efter [aftaleloven § 38 b](#) og kan tilsidesættes som urimelig efter [§ 38 c](#), jf. [§ 36](#). Det er denne aftaleretlige målestok – ikke en strafferetlig – der gælder for app- og automatfejl.

LOV

[Aftaleloven § 36, stk. 1](#)
[Aftaleloven § 38b](#)
[Aftaleloven § 38c](#)
[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)
[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser 31.10.2022

Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014

Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på: er betalingen faktisk gennemført?

§ 2

Det helt gennemgående mønster i Parkeringsklagenævnets praksis er, at nævnet lægger **afgørende vægt på, om operatøren faktisk har modtaget en gyldig betaling eller registrering for det korrekte køretøj i det relevante tidsrum**. Er der ikke registreret betaling, opretholdes kontrolafgiften som udgangspunkt – uanset bilistens gode tro, og uanset at parkanten har oplevet problemer med betalingsudstyret. Nævnet udtrykker det gentagne gange som, at *risikoen for, at en betaling ikke gennemføres korrekt, påhviler bilisten*.

Parkeringsklagenævnet kræver desuden, at parkanten **udnytter de alternative betalingsmuligheder og fejlmelder**, før bilen forlades uden gyldig betaling. Findes der apps (fx EasyPark eller APCOA Flow), andre automater, mulighed for online efterbetaling inden for 48 timer eller en servicetelefon, fritager problemer med én automat ikke for betalingspligten:

Afgørelse	Situation	Udfald
1288	Automat viste »købet afbrudt«; klager havde ingen telefon	Opretholdt – apps var tilgængelige
2333	Automat »Vent venligst«; ringede til support; intet beløb trukket	Opretholdt – ingen betaling sket
2365	ANPR; forventede automatisk træk som »fast bruger«	Opretholdt (2-1)
4225	To automater ude af drift; ingen smartphone	Opretholdt – apps ikke forsøgt
5976	Møntautomat fyldt; intet betalingskort	Opretholdt – servicecenter ikke kontaktet
6071	ANPR-automater »frøs«; app kunne ikke hentes	Opretholdt (dissens)

I [afgørelse 2333](#) ringede klageren til operatørens fejlmeldingsnummer og forlod stedet i tro om, at parkeringen var registreret; da der ikke faktisk var trukket betaling, blev afgiften opretholdt. I [afgørelse 4225](#) og [afgørelse 5976](#) afviste nævnet indsigelser om henholdsvis defekte automater (klager uden smartphone) og en fyldt møntautomat, fordi parkanten kunne have brugt apps eller kontaktet servicecenteret. Samme linje i [afgørelse 1288](#), [afgørelse 2365](#) (forventning om automatisk træk som »fast bruger«) og [afgørelse 6071](#).

Konklusionen er klar: Parkeringsklagenævnet accepterer ikke en undskyldelig, men forgæves betalingsindsats som tilstrækkelig – der skal foreligge en **faktisk gennemført** betaling, eller parkanten skal have udnyttet en reel alternativ vej.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)

PRAKSIS	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift ved Randers Sygehus opretholdt trods fyldt betalingsautomat	13.12.2024
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om betalingsvanskeligheder og eftersendelse af kontrolafgift ved ANPR-parkering på Dyrehavsbakken	13.12.2024
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om manglende betaling grundet påstået teknisk fejl ved parkeringsautomat på Refshaleøen	04.12.2023
	Parkeringsklagenævnet · Manglende betaling i ANPR-system trods forventning om automatisk betaling som fast bruger	04.12.2023
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift opretholdt trods påstand om defekte betalingsautomater og manglende app-adgang	19.09.2023
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om kontrolafgift ved defekt betalingsautomat og manglende brug af mobilbetaling	05.07.2022

§ 3 Når automaten eller operatøren vildleder – grænsen for parkantens undersøgelsespligt

Parkeringsklagenævnet annullerer derimod kontrolafgiften, når **betalingsautomaten eller operatøren aktivt har vildledt parkanten**, så fejlen ikke kunne opdages ved almindelig agtpågivenhed. Grænsen trækkes skarpt mellem en automat, der giver et **tydeligt afvisningssignal** (parkantens risiko), og en automat, der **fejlagtigt signalerer, at alt er i orden** (operatørens risiko).

I [afgørelse 1255](#) viste automaten kortvarigt teksten »teknisk fejl« – i ca. ét sekund – hvorefter der straks fremgik »Tag kort«, som normalt signalerer en gennemført handel. Da der ikke blev udskrevet kvittering, kunne klageren ikke ved almindelig agtpågivenhed konstatere, at købet var afbrudt, og afgiften blev **annulleret**.

Modsat i [afgørelse 1670](#): her udskrev automaten en seddel, hvoraf det fremgik, at betalingen var **afvist**. Klageren havde dermed haft direkte anledning og mulighed for at opdage fejlen, og afgiften blev opretholdt. Nævnet formulerede det således:

»Da klageren er nærmest til at bære ansvaret for, at vilkårene på skiltningen er opfyldt, er kontrolafgiften udstedt med rette.«

At klageren i afgørelse 1670 desuden påstod telefonisk at have fået lovet en annullering, ændrede ikke resultatet, da tilsagnet ikke kunne godtgøres. Det illustrerer et fast bevismønster: et mundtligt »alt er i orden« fra operatøren fører kun til annullering, hvis det kan **dokumenteres**. Domstolene er på linje hermed, men har tillagt operatørens **manglende bevissikring** processuel skadevirkning: i byrettens dom **BS-39247/2020** (Retten i Kolding, EuroPark/Apcoa) var føreren gået i berettiget tillid til en parkeringsvagts bekræftelse, og da operatøren ikke havde sikret sig videoovervågningen, blev kontrolafgiften annulleret – efter at klagen forinden forgæves havde været for Parkeringsklagenævnet. Sagen viser, at domstolene kan nå et andet resultat end nævnet, navnlig når operatøren sad inde med – men ikke fremlagde – det afgørende bevis.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3

PRAKSIS	Parkeringsklagenævnet · Tvist om kontrolafgift ved Koldinghus: Afvist betaling ved p-automat og bilistens undersøgelsespligt	23.12.2022
	Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift grundet vildledende fejlvisning på parkeringsautomat	21.12.2022

§ 4 Forkert zone og nummerplade i app og automat – den delte praksis og Højesterets linje

Emnets kerne – **forkert zone eller nummerplade indtastet i app eller automat** – afslører en delt og stadig udviklende praksis i Parkeringsklagenævnet, der i høj grad styres af to spørgsmål: blev der **faktisk betalt** for parkeringen, og var **skiltningen tilstrækkelig tydelig**?

Afgørelse/dom	Hændelse	Udfald	Bærende hensyn

1661	Forbyttede tegn i regnr. i automat; betalt	Opretholdt (3-1)	Bilistens kontrolansvar; kvittering
10153	Forkert sidste ciffer i ANPR-automat; betalt 44 kr.	Opretholdt	Eget ansvar for korrekt indtastning
2886	Forkert nummerplade i ANPR; betalt 30 kr.	Annulleret (2-1)	Betaling modtaget + utydelig skiltning (U.2021.483 V)
BS-45860/2020-HJR	EasyPark-GPS foreslog forkert område uden advarsel	Frifindelse	Operatøren bærer app-risikoen

I [afgørelse 1661](#) (forbyttede tegn i registreringsnummeret) opretholdt flertallet (3-1) afgiften med henvisning til bilistens ansvar for korrekt indtastning og muligheden for at kontrollere kvitteringen. Mindretallet (FDM) ville annullere, fordi betalingen faktisk var modtaget og derfor burde have **frigørende virkning** efter principperne i [gældsbrevsloven § 3](#) og [betalingsloven § 7](#), og fordi et vilkår, der opretholder afgiften ved en mindre tastefejl, burde tilsidesættes efter [aftaleloven § 38 c](#). Samme udfald (opretholdt) i [afgørelse 10153 af 29. september 2025](#), hvor klageren i en ANPR-automat tastede DF84544 i stedet for DF84540.

I [afgørelse 2886](#) nåede nævnet derimod til **annullering** (2-1): klageren havde betalt 30 kr., men med forkert nummerplade i ANPR-systemet. Flertallet (formanden og FDM) fandt, at skiltningen ikke var tydelig nok til at opretholde afgiften, når der **faktisk var betalt**, og henviste til Vestre Landsrets dom **U.2021.483 V**.

Domstolens ledende afgørelse er Højesterets dom [BS-45860/2020-HJR](#) af 17. februar 2022. Her havde EasyPark-appens GPS-funktion **automatisk foreslået** et forkert område (104 i stedet for 406) uden nogen advarsel om at kontrollere forslaget mod skiltene. Højesteret frifandt bilisten:

»Højesteret finder under disse omstændigheder, at Apcoa Parking Danmark A/S må bære risikoen for, at A ved anvendelsen af EasyPark-appen betalte for parkering i område 104 i stedet for område 406... Det kan ikke føre til en anden vurdering, at det var angivet i de almindelige vilkår og betingelser for anvendelse af appen, at kunden skulle sikre sig, at den foreslåede områdekode svarede til den pågældende parkeringsplads.«

Afgørende var, at operatøren havde anbefalet appen på skiltningen og dermed gjort den til en integreret del af betalingen, og at skærbilledet ikke advarede brugeren. Dommen trækker en vigtig grænse: hvor parkanten **selv manuelt** vælger en forkert zone, er det som udgangspunkt parkantens eget ansvar (jf. byrettens dom [BS-40444/2018](#), Retten i Kolding, hvor en forkert zone indtastet i app blev anset for parkantens egen risiko, selv om samme operatør drev begge zoner), mens **app'ens egen automatik (GPS)** uden advarsel flytter risikoen til operatøren. Denne sondring præger nu også nævnets nyere praksis, jf. annulleringen i afgørelse 2886.

LOV

[Aftaleloven § 38c](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)

[Betalingsloven § 7, stk. 2](#)[Gældsbrevsloven § 3](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Parkeringsklagenævnet · Fejltastning af registreringsnummer i parkeringsautomat: Kontrolafgift på 300 kr. opretholdt trods betaling	29.09.2025
	Parkeringsklagenævnet · Annullering af parkeringsafgift ved RO's Torv grundet fejlintastet nummerplade i betalingsautomat	06.12.2023
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift for fejlintastning af registreringsnummer i betalingsautomat	07.07.2022

§ 5 Synlig billet og mangelfuld skiltning

To klassiske indsigelser knytter sig til den **fysiske** dokumentation for betaling og til **skiltningens** kvalitet.

Synlig billet. Hvor der anvendes en papbillet fra en automat, er udgangspunktet, at en gyldig billet skal være anbragt synligt i forruden. Kan parkanten dokumentere, at billetten faktisk var gyldig og synlig, bortfalder grundlaget for afgiften – illustreret af fogedrettens kendelse **FS-20580/2007**, hvor billetten var synlig, og et udlæg for kontrolafgiften blev ophævet. I digitale ANPR- og app-løsninger findes der ingen fysisk billet; her er det selve den **digitale registrering** af nummerpladen, der er beviset, hvilket forskyder tvisterne fra »synlig billet« til »korrekt registreret nummerplade« (jf. afsnittet ovenfor).

Mangelfuld skiltning. Operatøren kan kun pålægge en kontrolafgift, hvis skiltningen opfylder kravene i [bekendtgørelsen § 4](#): et passende antal skilte, der er let synlige i lys og mørke, med hvid skrift på sort baggrund, og som tydeligt angiver, at der er betalingsparkering, vilkårene herfor, kontrolafgiftens størrelse samt operatørens navn og telefonnummer; skiltene kan integreres med betalingsautomaterne. Hertil kommer indkørselstavlen efter [§ 3](#). Parkeringsklagenævnet prøver konkret, om skiltningen er tydelig nok – og lader tvivl komme parkanten til gode, når der faktisk er betalt (afgørelse 2886). Utilstrækkelig skiltning af fx **automatens placering** kan føre til, at afgiften ikke kan opretholdes, jf. byrettens dom **FS-6985/2017** (Retten i Lyngby) om mangelfuld skiltning af automatplaceringen.

Parkeringsklagenævnet afviser dog indsigelser om »dårlig skiltning«, når de skiltede betalingsvilkår klart fremgår, og parkanten blot ikke har betalt eller har valgt ikke at bruge en tilgængelig betalingsmetode – som i [afgørelse 4225](#), hvor områdekoder til brug for betalingsapps var skiltet, men ikke forsøgt anvendt.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

PRAKSIS **Parkeringsklagenævnet** · Annullering af parkeringsafgift ved RO's Torv grundet fejlindtastet nummerplade i betalingsautomat 06.12.2023

Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift opretholdt trods påstand om defekte betalingsautomater og manglende app-adgang 19.09.2023

§ 6 Sagsgang ved Parkeringsklagenævnet: gebyrer, forkyndelse og domstolsprøvelse

Klageadgang og gebyrer. En bilist kan klage til Parkeringsklagenævnet over en kontrolafgift. Gebyrstrukturen følger af [bekendtgørelse om gebyrer ved godkendte private klage- eller ankenævn § 11](#): får klageren medhold, betaler operatøren **3.500 kr.** ekskl. moms for sagens behandling. Frafalder operatøren kontrolafgiften senest 21 dage efter at være orienteret om klagen, betaler operatøren kun **1.000 kr.**, og frafaldes den senere, men inden sekretariatets overgivelse af sagen til nævnet, **3.000 kr.** Gebyrtrappen giver operatøren et klart incitament til at frafalde tvivlsomme afgifter tidligt.

Forkyndelse og eftersendelse. Efter [bekendtgørelsen § 1](#) skal meddelelsen om kontrolafgiften som udgangspunkt anbringes synligt på køretøjet eller overgives til føreren; kun hvis køretøjet er fjernet, før det var muligt, kunne afgiften efter den hidtidige § 1, stk. 2, eftersendes til ejeren/brugeren. Meddelelsen skal

indeholde de oplysninger, der er nævnt i § 2, herunder registreringsnummer samt tid og sted. I ANPR-systemer, hvor overtrædelsen først kan konstateres efter udkørsel, godtog flertallet i [afgørelse 2365](#) eftersendelse (sammenholdt med [færdselsloven § 122 c](#)), mens et mindretal mente, at operatøren, der selv har valgt ANPR-konceptet, måtte bære risikoen. **Bemærk:** ved ændringsbekendtgørelse **nr. 970 af 30. juni 2025** (i kraft 1. juli 2025) blev § 1 nyaffattet, og den hidtidige bestemmelse i § 1, stk. 2, om efterfølgende fremsendelse blev ophævet; de refererede afgørelser er truffet efter de tidligere regler, og den aktuelle retstilstand for eftersendelse bør derfor efterprøves.

Bevis og dokumentation. Parkeringsklagenævnet træffer afgørelse på skriftligt grundlag og lægger betydelig vægt på objektiv dokumentation. Parkanten skal kunne dokumentere betaling eller forsøg (kvittering, kontoudtog, opkaldsliste, fotos eller – som i afgørelse 1255 – en video af automatens adfærd), mens operatøren skal kunne dokumentere skiltning og observation. Et mindretal i [afgørelse 6071](#) fremhævede Forbrugerombudsmandens kritik af eftersendelsespraksis:

»...selskabernes praksis ved opkrævning af kontrolafgifter var i strid med reglerne i bekendtgørelsen... selskaberne havde en fast praksis, hvor de på baggrund af overvågningsbillederne fra parkeringsområdet sendte kontrolafgiften til adressen tilhørende motorkøretøjets registrerede bruger.«

De nærmere bevisbyrdespørgsmål er behandlet i [parkering-bevisbyrde-og-dokumentation](#).

Samspil med domstolene. Nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, og praksis udvikles i samspil. Højesterets dom [BS-45860/2020-HJR](#) er den ledende afgørelse om operatørens risiko for app-fejl, og byretterne har i enkelte sager (fx [BS-39247/2020](#)) nået et andet resultat end nævnet på grund af berettiget tillid og operatørens manglende bevissikring. Domstolene udgør dermed både en korrektion og en rettesnor for nævnets linje.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Færdselsloven § 122c

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om betalingsvanskeligheder og eftersendelse af kontrolafgift ved ANPR-parkering på Dyrehavsbakken	13.12.2024
	Parkeringsklagenævnet · Manglende betaling i ANPR-system trods forventning om automatisk betaling som fast bruger	04.12.2023

§ 7 Sammenfatning af nævnets linje

Parkeringsklagenævnets praksis om digital betaling kan sammenfattes i nogle få bærende linjer:

- **Faktisk betaling er omdrejningspunktet.** Er der ikke registreret en gyldig betaling for det rette køretøj, opretholdes afgiften som udgangspunkt – bilisten bærer risikoen for, at betalingen gennemføres korrekt.
- **Alternative betalingsveje og fejlmelding kræves.** Problemer med én automat fritager ikke, når app, anden automat, online efterbetaling eller servicetelefon var tilgængelig.

- **Vildledning flytter risikoen.** Når automaten fejlagtigt signalerer succes, eller app'ens GPS uden advarsel foreslår en forkert zone, bærer operatøren risikoen, og afgiften annulleres (Højesterets BS-45860/2020-HJR; nævnets afgørelse 1255).
- **Forkert indtastning med faktisk betaling er omstridt.** Nævnet er delt; nyere praksis og domstolene (U.2021.483 V) trækker mod annullering, når der faktisk er betalt, og skiltningen ikke er tydelig.
- **Skiltningen skal være i orden.** Opfylder skiltningen ikke bekendtgørelsen § 4, kan afgiften ikke opretholdes.

Afgrænsning. Denne oversigt dækker ikke p-skive og ren tidsbegrænsning uden betaling (se [parkering-pskive-og-tidsbegrænsning](#)) eller uautoriserede korttransaktioner efter betalingstjenestereglerne (se [uautoriserede-betalinger-kortmisbrug](#)). Generelle bevisbyrdespørgsmål behandles i [parkering-bevisbyrde-og-dokumentation](#).

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift grundet vildledende fejlvisning på parkeringsautomat	21.12.2022

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

Aftaleloven § 36	stk. 1	Aftaleloven § 38c
Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1		Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3
Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4		

MATERIALE Citerede afgørelser

14 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
31.10.2022	Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortove trods planlagt etablering af p-pladser	2268-2701
17.02.2022	Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	bs-45860-2020-hjr
LANDSRETEN · ANKEINSTANS		1
12.03.2014	Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	5055-6075

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		11
29.09.2025	Fejltagning af registreringsnummer i parkeringsautomat: Kontrolafgift på 300 kr. opretholdt trods betaling	park-10153
13.12.2024	Kontrolafgift ved Randers Sygehus opretholdt trods fyldt betalingsautomat	park-5976
13.12.2024	Tvist om betalingsvanskeligheder og eftersendelse af kontrolafgift ved ANPR-parkering på Dyrehavsbakken	park-6071
06.12.2023	Annullering af parkeringsafgift ved RO's Torv grundet fejlintastet nummerplade i betalingsautomat	park-2886
04.12.2023	Tvist om manglende betaling grundet påstået teknisk fejl ved parkeringsautomat på Refshaleøen	park-2333
04.12.2023	Manglende betaling i ANPR-system trods forventning om automatisk betaling som fast bruger	park-2365
19.09.2023	Kontrolafgift opretholdt trods påstand om defekte betalingsautomater og manglende app-adgang	park-4225
23.12.2022	Tvist om kontrolafgift ved Koldinghus: Afvist betaling ved p-automat og bilistens undersøgelsespligt	park-1670
21.12.2022	Annullering af kontrolafgift grundet vildledende fejlvisning på parkeringsautomat	park-1255
07.07.2022	Kontrolafgift for fejlintastning af registreringsnummer i betalingsautomat	park-1661
05.07.2022	Tvist om kontrolafgift ved defekt betalingsautomat og manglende brug af mobilbetaling	park-1288

04

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over hæftelse for kontrolafgiften – fører, ejer og erhvervskøretøj

Privatretlig hæftelse for føreren over for lovbestemt ejerhæftelse – og Parkeringsklagenævnets prøvelse

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 11 afgørelser · 2012-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Når en privat parkeringsoperatør pålægger en kontrolafgift, melder spørgsmålet sig: hvem hæfter – føreren, den registrerede ejer/bruger eller en virksomhed? Denne praksisoversigt samler retsgrundlaget og den bindende domstolspraksis (Højesteret og Østre Landsret) om det privatretlige hæftelsesgrundlag for private kontrolafgifter og placerer Parkeringsklagenævnets prøvelse heri. I modsætning til offentlige (politipålagte) parkeringsafgifter, hvor den registrerede ejer/bruger hæfter objektivt og subsidiært efter [Færdselsloven § 121, stk. 4](#), hviler den private kontrolafgift alene på en aftale, som føreren indgår ved at parkere. Parkeringsklagenævnet behandler netop indsigelsen om, at klageren ikke var fører og derfor ikke hæfter.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Privat kontrolafgift hviler på en privatretlig (stiltiende) aftale, som føreren indgår ved at parkere – der findes ingen lovbestemt objektiv ejerhæftelse som ved offentlige afgifter efter færdselsloven § 121, stk. 4.
- 02** Parkeringsklagenævnet kan kun behandle en kontrolafgift, hvis udstederen er tilmeldt nævnet og tydeligt har vejledt om klageadgangen, jf. færdselsloven § 122 c, stk. 2 – ellers kan afgiften ikke pålægges.
- 03** Parkeringsklagenævnet behandler indsigelsen om, at klageren ikke var fører og derfor ikke har indgået parkeringsaftalen; det er aftaleparten, ikke registreringen i Motorregistret, der afgør hæftelsen.
- 04** Parkeringsklagenævnet kræver, at meddelelsen om kontrolafgiften indeholder de oplysninger om grundlaget, som bekendtgørelse nr. 202/2014 § 2 foreskriver (overtrådt vilkår, tid/sted, registreringsnummer, betalingsfrist og indsigelsesadgang).
- 05** Den registrerede ejer eller bruger kan først modtage meddelelsen, hvis den ikke kunne gives til føreren på stedet (bekendtgørelsen § 1) – men selve meddelelsen skaber ikke i sig selv hæftelse.
- 06** Højesteret har fastslået, at en bilist ved at parkere accepterer de tydeligt skiltede vilkår og dermed indgår en bindende forbrugeraftale (BS-16/2013-HJR).

07 Operatøren bærer risikoen for fejl i egne anbefalede betalingssystemer, og urimelige vilkår kan tilsidesættes efter aftaleloven § 36, jf. § 38 c (BS-45860/2020-HJR).

08 Ved leasing-, udlejnings- og firmabiler overvæltet ansvaret typisk på lejeren/brugeren gennem kontrakt, og operatørens krav forudsætter, at den, der afkræves, faktisk var fører eller på anden måde blev aftalepart.

To hæftelsesregimer: privatretlig aftale over for lovbestemt ejerhæftelse

§ 1

Hæftelsesspørgsmålet kan kun forstås, hvis man holder de to parkeringsregimer adskilt.

Offentlige (politipålagte) afgifter – lovbestemt ejerhæftelse. For afgifter, som politiet eller en vejmyndighed pålægger efter [Færdselsloven § 121](#), gælder en udtrykkelig hæftelsesregel:

"Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet." – [§ 121, stk. 4](#)

Her hæfter føreren primært, men den registrerede ejer/bruger hæfter objektivt og subsidiært med omvendt bevisbyrde – og ubetalt afgift kan endda modregnes i overskydende skat mv. efter [Færdselsloven § 122 b](#).

Private kontrolafgifter – rent privatretligt grundlag. For kontrolafgifter pålagt af private operatører på offentligt tilgængelige private parkeringsområder findes der derimod ingen tilsvarende lovbestemt ejerhæftelse. Grundlaget er udelukkende den aftale, føreren indgår ved at parkere. [Færdselsloven § 122 c](#) opstiller alene betingelser for, at en sådan afgift kan pålægges: at vilkårene er tydeligt tilkendegivet på stedet ([stk. 1](#)), og at udstederen er tilmeldt klagenævnet og har vejledt om klageadgangen ([stk. 2](#)). Bestemmelsen blev indsat ved 2014-reformen (**lov nr. 169 af 26. februar 2014**), og klagenævnskravet kom til ved en ændringslov i 2017 med ikrafttræden 1. juli 2018. Pr. seneste konsolidering (24. januar 2026) er der ingen vedtagne, ikke-konsoliderede ændringer til § 122 c.

Højesteret markerede selv overgangen i [BS-16/2013-HJR](#), hvor retten bemærkede, at den retstilstand, dommen byggede på, blev videreført i lov nr. 169 af 26. februar 2014, herunder [Færdselsloven § 122 c](#). Det centrale for nærværende emne er, at den private kontrolafgift dermed er et **aftaleretligt krav**, hvor hæftelsen følger aftaleparten – ikke ejerskabet i Motorregistret.

LOV

[Færdselsloven § 121, stk. 4](#)

[Færdselsloven § 122b](#)

[Færdselsloven § 122c](#)

[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS

Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014

§ 2 Føreren er aftaleparten – og dermed den, der hæfter

Den bærende konstruktion i domstolspraksis er, at bilisten ved at parkere på et privat område indgår en (stiltiende) aftale og derved bliver bundet af de skilte vilkår. Østre Landsret formulerede princippet klart i [BS-842/2016-OLR](#):

"Når en bilist parkerer på privat område, indgår bilisten en stiltiende aftale med grundejeren om parkering, hvor bilisten som udgangspunkt accepterer rimelige parkeringsrestriktioner og vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted."

I [BS-120/2012-OLR](#) udtrykte landsretten det samme som en accept ved selve parkeringen:

"Ved at parkere i området findes Sagsøgte at have accepteret de ved skiltningen angivne vilkår for parkering, som var affattet på en klar og forståelig måde."

Dommen blev stadfæstet af Højesteret i [BS-16/2013-HJR](#), hvor parterne netop var enige om, at de skilte vilkår udgjorde en indgået forbrugeraftale, jf. [Aftaleloven § 38 a](#).

Konsekvensen for hæftelsen er afgørende: Det er **føreren**, der ved at parkere afgiver den disposition, der stifter aftalen, og det er derfor føreren, der hæfter for kontrolafgiften. Der er ikke – som ved de offentlige afgifter – nogen lovregel, der gør den registrerede ejer ansvarlig, blot fordi det er hans bil, der holdt forkert. En operatør, der vil gøre kravet gældende mod en bestemt person, må derfor kunne henføre parkeringen til den pågældende som fører/aftalepart.

En forudsætning for, at der overhovedet er stiftet en aftale, er, at skiltningen var tydelig og umisforståelig; er den tvetydig, fortolkes den efter koncipientprincippet imod operatøren, jf. [BS-2448/2011-OLR](#). Selve aftalens *tilblivelse* (skiltningskrav, stiltiende accept) behandles nærmere i [praksisoversigten om aftaleindgåelse og stiltiende accept](#); her er pointen alene, at uden en aftale indgået af en fører er der ingen at rette hæftelsen mod.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)
[Aftaleloven § 38a](#)
[Færdselsloven § 122c](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	25.04.2016
Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	16.02.2012

Den registrerede ejer/bruger: meddelelse er ikke det samme som hæftelse

§ 3

Når føreren er ukendt, retter operatøren ofte kravet mod den, der står registreret som ejer eller bruger. Det følger imidlertid af regelgrundlaget, at adgangen til at *sende meddelelsen* til ejeren/brugeren ikke er en hæftelsesregel, men en kommunikationsregel.

Forarbejderne til [Færdselsloven § 122 c](#) (2014) forudsatte netop, at der skulle fastsættes regler om, "hvordan meddelelse af kontrolafgift gives til føreren på stedet eller efterfølgende til ejeren (brugeren) af køretøjet." Det blev udmøntet i [bekendtgørelsens § 1](#):

"Oplysning om, at kontrolafgift er pålagt, skal meddeles føreren ved, at et dokument ... anbringes umiddelbart synligt på køretøjet eller overgives til føreren. Hvis køretøjet fjernes, før det har været muligt at anbringe dokumentet på det, og hvis det ikke har været muligt at overgive dokumentet til føreren, kan meddelelse om, at kontrolafgift er pålagt, dog efterfølgende sendes til ejeren eller brugeren af køretøjet."

Rækkefølgen er altså: **primært føreren** (rude/overgivelse), og **kun subsidiært** ejeren/brugeren, hvis det ikke var muligt at nå føreren. Bestemmelsen siger intet om, at ejeren derved *hæfter* – den fastlægger blot, hvordan kravet kommunikerer. Hæftelsesgrundlaget er fortsat aftalen indgået af føreren (jf. [BS-842/2016-OLR](#) og [BS-120/2012-OLR](#)).

Det er denne sondring, der gør, at indsigelsen "jeg var ikke føreren" har reel betydning ved en privat kontrolafgift: Modtager den registrerede ejer en efterfølgende meddelelse, men var en anden fører på parkeringstidspunktet, mangler operatøren et hæftelsesgrundlag mod ejeren, medmindre det kan godtgøres, at ejeren selv parkerede eller på anden måde blev aftalepart. Det adskiller sig markant fra de offentlige afgifter, hvor [§ 121, stk. 4](#) udtrykkeligt lader ejeren/brugeren hæfte subsidiært, medmindre føreren "uberettiget var i besiddelse af køretøjet".

Meddelelsens *indhold* er reguleret i [bekendtgørelsens § 2](#): den skal oplyse hvilke vilkår der er overtrådt, tid og sted for observationen samt registreringsnummer, øvrige væsentlige faktiske oplysninger, betalingsfristen og hvortil indsigelser kan rettes.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

[Færdselsloven § 121, stk. 4](#)

[Færdselsloven § 122c](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift 25.04.2016

Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering 29.11.2012

§ 4 Leasing-, udlejnings- og firmabiler: hvem er aftalepart, og hvem overvæltedes kravet på

Når køretøjet er leaset, lejet eller en firmabil, kompliceres billedet af, at den, der står som ejer/bruger i Motorregistret, sjældent er den, der parkerede.

Leasing og udlejning. Leasinggiveren/udlejereren ejer bilen, men er ikke fører. Det privatretlige udgangspunkt – at føreren er aftalepart – fører til, at kravet rettes mod den, der faktisk benyttede og parkerede bilen (leasingtageren/lejereren), og at ejer/leasinggiver ikke uden videre kan gøres ansvarlig for brugerens dispositioner. Den samme grundtanke ses i den beslægtede praksis om biler, der konfiskeres eller beslaglægges efter en *brugers* kørsel: i [SS-2111/2021-OLR](#) (leasingselskabet Nordania) og [SS-3373/2021-OLR](#) (erhvervsmæssig udlejer) lagde landsretten vægt på, at leasing-/lejekontrakten forpligtede brugeren og gav ejeren et erstatningskrav mod denne – dvs. risikoen overvæltedes kontraktuelt på lejeren. Disse sager angår konfiskation og erstatning, ikke kontrolafgifter, men de illustrerer mekanismen: ejer/udlejer bærer ikke automatisk ansvaret for brugerens forhold, og overvæltning sker via kontrakten. (Mangelsindsigelser ved den leasede/lejede bil falder uden for denne oversigt; se [praksisoversigten om mangler ved privatkøb af brugt bil](#).)

Firmabiler. Parkerer en ansat en firmabil, er det som udgangspunkt den ansatte (føreren), der indgår parkeringsaftalen. Om *virksomheden* hæfter, beror på, om aftalen blev indgået på virksomhedens vegne – dvs. på fuldmagts- og legitimationsbetragtninger. At køretøjet er registreret med virksomheden som bruger, gør ikke i sig selv virksomheden til aftalepart. Den selskabsretlige grundsætning er belyst i [BS-35023/2018-VLR](#), hvor Vestre Landsret om en aftale indgået på et selskabs vegne udtalte:

"Det er herefter udgangspunktet, at det alene er Virksomhed 1 ApS, der hæfter for kravet, og det kræver særlige holdepunkter for at fastslå, at Part A også hæfter for kravet."

Overført på firmabilen: den, der er part i aftalen (typisk arbejdsgiveren, når den ansatte handler inden for sin stilling, ellers den ansatte selv), hæfter – og at fastslå hæftelse hos en anden end aftaleparten kræver særlige holdepunkter.

Ejerens regres. Hæfter den registrerede ejer/bruger undtagelsesvis (fordi vedkommende selv var fører eller blev aftalepart), er ejeren henvist til at søge sit tab dækket hos den faktiske fører efter kontrakt eller almindelige regler. Bemærk i den forbindelse, at en *bruger* af et køretøj i egen interesse efter omstændighederne kan ifalde ansvar i andre relationer, jf. [BS-43321/2023-VLR](#) om brugeransvar efter [Færdselsloven § 104, stk. 1](#), jf. [§ 101, stk. 1](#) – men dette er erstatningsansvar for skade, ikke aftaleretlig hæftelse for en kontrolafgift.

LOV

[Færdselsloven § 101, stk. 1](#)
[Færdselsloven § 104, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsretten · Regreskrav mod fører af uforsikret bil efter færdselsuheld

09.09.2024

Landsretten · Stadfæstelse af kendelse om beslaglæggelse af personbil anvendt til vanvidskørsel

15.02.2022

Landsretten · Landsretten stadfæster beslaglæggelse af leaset bil efter vanvidskørsel

14.09.2021

Landsretten · Frifindelse i sag om manglende betaling for levering og montering af kedel

25.01.2019

§ 5 Operatørens egne forhold og risiko – grænser for hæftelsen

Selv hvor føreren utvivlsomt er aftalepart, er hæftelsen ikke ubetinget. Operatøren bærer risikoen for fejl og uklarheder, som operatøren selv har skabt.

Det mest markante eksempel er Højesterets dom i [BS-45860/2020-HJR](#): en bilist betalte via en parkeringsapp, der med GPS automatisk foreslog en forkert områdekode. Trods standardvilkår om, at kunden selv bar ansvaret for korrekt kode, frifandt Højesteret bilisten:

"Højesteret finder under disse omstændigheder, at Apcoa Parking Danmark A/S må bære risikoen for, at A ved anvendelsen af EasyPark-appen betalte for parkering i område 104 i stedet for område 406, og at Apcoa Parking

derfor ikke kan fastholde den pålagte kontrolafgift ... Det kan ikke føre til en anden vurdering, at det var angivet i de almindelige vilkår ... at kunden skulle sikre sig, at den foreslåede områdekode svarede til den pågældende parkeringsplads."

Dommen viser, at operatørens skiltning og anbefalede betalingsløsninger indgår i risikofordelingen, og at ansvarsfraskrivende standardvilkår ikke uden videre kan vælte risikoen for operatørens egne systemer over på føreren.

Dertil kommer den aftaleretlige rimelighedsprøvelse. Vilkår i en forbrugerftale kan tilsidesættes eller fortolkes til forbrugers fordel efter [Aftaleloven § 36](#) og [§ 38 c](#), jf. fortolkningsreglen i [§ 38 b](#). I [BS-16/2013-HJR](#) afviste Højesteret dog at tilsidesætte et vilkår om kontrolafgift "pr. påbegyndt døgn" ved langvarig parkering, fordi der var "en rimelig sammenhæng" mellem overtrædelsens omfang og afgifternes størrelse. Rimelighedsprøvelsen er altså reel, men fører ikke automatisk til bortfald.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38c	Aftaleloven § 38b
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering 17.02.2022 Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014		

§ 6 Parkeringsklagenævnets prøvelse og sagsgang ved hæftelsesindsigelser

Parkeringsklagenævnet er oprettet på lovbestemt grundlag. Efter [Færdselsloven § 122 d](#) opretter branchen et klagenævn til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder, og transportministeren kan fastsætte regler om nævnets virke og tilsyn. Som en betingelse for overhovedet at kunne pålægge en kontrolafgift skal udstederen være tilmeldt nævnet og tydeligt have vejledt om klageadgangen, jf. [§ 122 c, stk. 2](#). Er disse betingelser ikke opfyldt, kan afgiften ikke pålægges.

Prøvelsens karakter. Fordi kontrolafgiften er et privatretligt krav, er nævnets prøvelse en *aftaleretlig* efterprøvelse – ikke en forvaltningsretlig legalitetskontrol. Inden for emnet hæftelse retter prøvelsen sig navnlig mod:

- **Er der indgået en aftale?** Forelå tydelig skiltning, så føreren ved at parkere har accepteret vilkårene (jf. [BS-120/2012-OLR](#) og [BS-16/2013-HJR](#))?
- **Var klageren fører/aftalepart?** Indsigelsen om, at klageren ikke var fører (fx fordi bilen var udlånt, leaset, udlejet eller en firmabil), angår netop, om der består et hæftelsesgrundlag mod den, der afkræves afgiften.
- **Er oplysningskravene opfyldt?** Indeholdt meddelelsen de oplysninger om grundlaget, som [bekendtgørelsens § 2](#) kræver, og er meddelelsesreglen i [§ 1](#) iagttaget?
- **Er vilkåret rimeligt?** Står afgiften i rimeligt forhold til overtrædelsen, eller skal vilkåret tilsidesættes/fortolkes til forbrugers fordel efter [Aftaleloven § 36](#), jf. [§ 38 c](#)?

Forholdet til domstolene. Da der er tale om et privatretligt krav, kan tvisten – og nævnets afgørelse – indbringes for de almindelige domstole. Det er derfor domstolspraksis (Højesteret i [BS-16/2013-HJR](#) og [BS-45860/2020-HJR](#) samt Østre Landsret i [BS-120/2012-OLR](#)), der udgør den bindende retskilde

for hæftelsesgrundlaget, og som nævnets prøvelse må følge. At Forbrugerombudsmanden optrådte som biintervenient i [BS-45860/2020-HJR](#) understreger, at risikofordeling og standardvilkår på området prøves med et forbrugerbeskyttende sigte. Selve inddrivelsen og forældelsen af pengekravet behandles ikke her; se [praksisoversigten om forældelse og afbrydelse af pengekrav](#).

LOV

Aftaleloven § 36

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Færdselsloven § 122d

Færdselsloven § 122c, stk. 2

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012

§ 7 Sammenfatning: aftaleparten hæfter – registreringen afgør det ikke

De centrale takeaways om hæftelse for en privat kontrolafgift kan opsummeres således:

- **Grundlaget er aftalen, ikke loven.** Privat kontrolafgift hviler på den aftale, føreren indgår ved at parkere ([BS-842/2016-OLR](#), [BS-120/2012-OLR](#), [BS-16/2013-HJR](#)). Der er ingen lovbestemt ejerhæftelse som ved offentlige afgifter efter [§ 121, stk. 4](#).
- **Føreren hæfter; ejeren gør det ikke automatisk.** At man er registreret ejer/bruger – eller modtager den efterfølgende meddelelse efter [bekendtgørelsens § 1](#) – skaber ikke i sig selv hæftelse.
- **Leasing/udlejning/firmabil:** kravet retter sig mod den, der faktisk var fører/aftalepart; ejer/leasinggiver/arbejdsgiver overvælter eller bærer risiko efter kontrakt, og hæftelse hos en anden end aftaleparten kræver særlige holdepunkter (analogt [BS-35023/2018-VLR](#)).
- **Operatørens risiko og rimelighed:** operatøren bærer risikoen for egne systemer, og urimelige vilkår kan tilsidesættes ([BS-45860/2020-HJR](#), [Aftaleloven § 36](#)).
- **Nævnets rolle:** Parkeringsklagenævnet prøver, om der er indgået en aftale, om klageren var fører/aftalepart, og om oplysnings- og rimelighedskravene er opfyldt – med domstolspraksis som bindende ramme.

For en parkant, der vil bestride hæftelse, er den centrale indsigelse derfor todelt: enten at der ikke er indgået nogen bindende aftale (tvetydig skiltning, jf. [BS-2448/2011-OLR](#)), eller at klageren ikke var den fører, der indgik aftalen, og derfor ikke hæfter.

LOV

Aftaleloven § 36

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

Færdselsloven § 121, stk. 4

Færdselsloven § 122c

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Landsretten · Frifindelse i sag om manglende betaling for levering og montering af kedel	25.01.2019

Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	25.04.2016
Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	16.02.2012

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 36	Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1
Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2	Færdselsloven § 121 stk. 4
Færdselsloven § 122c	Færdselsloven § 122d

MATERIALE Citerede afgørelser

11 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
17.02.2022	Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacing	bs-45860-2020-hjr
LANDSRETTE · ANKEINSTANS		8
09.09.2024	Regreskrav mod fører af uforsikret bil efter færdselsuheld	9552-11130
15.02.2022	Stadfæstelse af kendelse om beslaglæggelse af personbil anvendt til vanvidskørsel	2643-3148
14.09.2021	Landsretten stadfæster beslaglæggelse af leaset bil efter vanvidskørsel	2140-2556
25.01.2019	Frifindelse i sag om manglende betaling for levering og montering af kedel	5925-7078
25.04.2016	Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	1360-1647
12.03.2014	Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	5055-6075
29.11.2012	Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	5054-6074
16.02.2012	Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	2753-3278
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
16.12.2024	Manglende p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074

05.07.2022 Ugyldig kvittering for afvist betaling medført kontrolafgift trods 2 timers gratis
parkering

park-1647

05

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over parkering uden for bås, standsning og af- og pålæsning

Parkeringsklagenævnets praksis om kontrolafgifter på private parkeringsområder

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 20 afgørelser · 2009-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Parkeringsklagenævnet behandler bilisters klager over kontrolafgifter på private parkeringsområder, og en stor del af sagerne handler om parkering uden for opmærket bås, standsning på forbudsarealer som brandveje samt afgrænsningen mellem afgiftsudløsende »parkering« og kortvarig standsning til af- og pålæsning. Retsgrundlaget er de privatretlige, skilte vilkår med hjemmel i færdselsloven § 122 c og bekendtgørelse B20140020205, mens færdselslovens sontring mellem standsning og parkering i § 2 og § 28 tjener som begrebsmæssig inspiration. Denne oversigt kortlægger, hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på, og sammenholder nævnets linje med byrettens, landsrettens og Højesterets parallelle praksis.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Parkeringsklagenævnet kræver, at parkeringsvilkårene – herunder at parkering kun må ske i afmærket bås – er tydeligt tilkendegivet ved skiltning, jf. færdselsloven § 122 c og bekendtgørelsens §§ 3-4, før en kontrolafgift kan opretholdes.
- 02** Parkeringsklagenævnet afviser indsigelsen om kortvarig standsning eller af- og pålæsning, når skiltningen forbyder både standsning og parkering (fx på brandvej) – så er det uden betydning, om føreren var i gang med af- og pålæsning.
- 03** Parkeringsklagenævnet lægger afgørende vægt på, om der under parkeringsvagtens observation var synlige tegn på af- og pålæsning; mangler sådanne tegn, anses køretøjet for parkeret.
- 04** Parkeringsklagenævnet vurderer parkering uden for bås ved at sammenligne det benyttede sted med de gyldige båsers markering (fx hvide L-vinkler) – en almindeligt agtpågivende bilist skal kunne se, at stedet ikke er en gyldig bås.
- 05** Parkeringsklagenævnet accepterer korte observationstider (helt ned til ca. 30 sekunder) ved standsningsforbud, men kræver fyldestgørende fotodokumentation for køretøjets placering.

- 06** Parkeringsklagenævnet kan ikke prøve renter, sagsbehandlingstid eller inkasso, men kan efter aftaleloven § 38 c, jf. § 36, nedsætte en kontrolafgift, der er urimeligt høj i forhold til områdets øvrige takster, og begrænse gentagne afgifter for samme parkering.
- 07** Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren kan godtgøre sin bemyndigelse til at føre kontrol på arealet; kan operatøren ikke det, annulleres afgiften.
- 08** Domstolene kræver, at en parkeringsbås er fysisk afmærket på parkeringstidspunktet – en efterfølgende opstribning gør ikke en tidligere parkering lovlig.

Retsgrundlaget for private kontrolafgifter og

§ 1 Parkeringsklagenævnets prøvelse

Parkering på en privat parkeringsplads er som udgangspunkt et **rent privatretligt anliggende**: bilisten indgår ved at benytte pladsen en stiltiende aftale om at overholde de skilte vilkår, og en kontrolafgift er ikke en offentligretlig bøde, men et privatretligt krav. Det blev slået fast med forbrugerbeskyttelsesreformen i 2014 (gennemført ved **lov nr. 169 af 26. februar 2014**), der indsatte [færdselsloven § 122 c](#). Efter forarbejderne nedsatte Justitsministeriet og Transportministeriet i 2009 en arbejdsgruppe, der i juni 2013 afgav en rapport om *bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet*, fordi borgerne ofte oplevede, at »parkeringsbøder gives på et uigennemskueligt grundlag«.

Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan, medmindre der gælder et generelt og tydeligt markeret forbud mod parkering på området, kun pålægges, hvis dette på stedet tydeligt er tilkendegivet.

– [Færdselsloven § 122 c, stk. 1](#)

Med hjemmel i § 122 c, stk. 2, er der udstedt en bekendtgørelse, der fastlægger skiltekravene: ved indkørslen til en offentligt tilgængelig plads skal der efter [§ 3](#) være opstillet en P-tavle med henvisning til vilkårene, og inde på pladsen skal der efter [§ 4](#) være »et passende antal skilte« med de nærmere vilkår, der bl.a. tydeligt skal angive, at overtrædelse kan medføre kontrolafgift, afgiftens størrelse og hvordan særlige pladser er markeret. Selve kontrolafgiftsmeddelelsen reguleres af [§ 1](#) og [§ 2](#).

At det privatretlige aftalegrundlag opstår ved selve parkeringen, er bekræftet af domstolene. I

Apcoa-momssagen, [BS-12663/2019-HJR](#), fastslog EU-Domstolen og Højesteret, at parkering i en opmærket bås skaber et retsforhold mellem operatør og bilist, og at kontrolgebyret er en del af det privatretlige vederlag:

Betalingen af parkeringsafgifter og i givet fald af beløbet svarende til kontrolgebyret (...) udgør således modydelsen for tilrådighedsstillelsen af en parkeringsplads.

Parkeringsklagenævnet foretager en **fuld prøvelse** af, om afgiften er udstedt med rette – dvs. om vilkårene var tydeligt skiltet, om der reelt var tale om en afgiftsudløsende parkering, og om operatøren var bemyndiget. Nævnets kompetence er dog afgrænset til selve kontrolafgiftens retmæssighed. I afgørelsen af 4. februar 2025 ([sag 6352](#)) afviste nævnet således at tage stilling til klagerens indsigelser om renter og sagsbehandlingstid, da dette »ligger uden for nævnets kompetence«. Til gengæld kan nævnet efter [aftaleloven § 38 c](#), jf. [§ 36](#), nedsætte en afgift, der er urimeligt høj – se afgørelserne af 25. juni 2025 ([sag 5577](#)) og 4. februar 2025 ([sag 5865](#)).

Denne oversigt behandler ikke reserverede/handicap- og elbilpladser (se [parkering-reserverede-handicap-og-elbilpladser](#)), kommunal parkeringskontrol efter færdselsloven § 121 (se [parkeringsafgift-private](#)) eller vejmyndighedens kompetence på private fællesveje (se [private-faellesveje](#)).

LOV

Aftaleloven § 36

Aftaleloven § 38c

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

Færdselsloven § 122c, stk. 1

PRAKSIS	Landsretten · EU-Domstolens præjudicielle afgørelse om momspligt for kontrolgebyrer ved privat parkeringsdrift	20.01.2022
	Parkeringsklagenævnet · Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse	25.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om af- og pålæsning som undtagelse fra kravet om parkeringstilladelse på privat område	04.02.2025
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift for standsning på brandvej nedsat på grund af urimelig beløbsstørrelse	04.02.2025

§ 2 Standsning eller parkering – og hensynet til kortvarig af- og pålæsning

Færdselslovens begreb om parkering (§ 2) omfatter enhver hensætning af et køretøj, mens kortvarig standsning samt standsning til af- og pålæsning af gods eller af- og påstigning ikke regnes som parkering; tilsvarende må standsning eller parkering efter § 28 ikke ske på fortov, cykelsti m.v. Disse offentligretlige begreber gælder ikke direkte på private arealer, men tjener som **fortolkningsramme**, når Parkeringsklagenævnet skal afgøre, om der reelt forelå en afgiftsudløsende parkering. Det afgørende er, hvad skiltet på det konkrete sted forbyder.

Forbyder skiltet både standsning og parkering, er hensynet til af- og pålæsning uden betydning. I afgørelsen af 4. februar 2025 ([sag 5865](#)) holdt et køretøj kun 31 sekunder på en brandvej skiltet »BRANDVEJ – Standsning og parkering forbudt«. Klageren mente, at de normale af- og pålæsningsregler gjaldt, men nævnet fandt, at det var »uden betydning, om der blev foretaget af- og pålæsning, da al standsning var forbudt«. Samme mønster ses i afgørelsen af 23. november 2022 ([sag 664](#)), hvor et tre minutters ophold ikke fritog føreren, fordi skiltningen krævede gyldig tilladelse til både standsning og parkering (sagen angik en reserveret plads – se nærmere [parkering-reserverede-handicap-og-elbilpladser](#)).

Hvor af- og pålæsning derimod er tilladt, lægger nævnet afgørende vægt på, om der under parkeringsvagtens observation faktisk var **synlige tegn på aktivitet**. I [sag 6352](#) blev et køretøj observeret i fire minutter uden tegn på aktivitet, selv om klageren forklarede, at han hentede møbler:

Da køretøjet var parkeret uden gyldig parkeringstilladelse, og da der under parkeringsvagtens observation ikke var tegn på, at der foregik af- eller pålæsning af køretøjet, er kontrolafgiften udstedt med rette.

I afgørelsen af 25. juni 2025 om en feriepakken beboer på 4. sal ([sag 5577](#)) nåede nævnets flertal samme resultat: køretøjet holdt på en brandvej, og der var under observationen ikke tegn på af- og pålæsning. Et mindretal (med to stemmer) ville annullere afgiften med henvisning til retspraksis (**U.2020.2778**), hvorefter

en hensættelse i en kortere periode ikke i sig selv manifesterer en parkering – en illustration af, at sondringen kan være tæt, og at nævnet derfor er delt i grænsetilfælde.

LOV	Færdselsloven § 2	Færdselsloven § 28, stk. 3	
PRAKSIS	Parkeringsklagenævnet · Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse		25.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift for standsning på brandvej nedsat på grund af urimelig beløbsstørrelse		04.02.2025
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om af- og pålæsning som undtagelse fra kravet om parkeringstilladelse på privat område		04.02.2025
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift for standsning på reserveret parkeringsplads trods kortvarigt ophold og flyttesituation		23.11.2022

§ 3 Parkering uden for opmærket bås: markeringens betydning

Hvor skiltningen angiver, at parkering kun må ske i afmærket bås, prøver Parkeringsklagenævnet, om markeringen var **tilstrækkeligt tydelig til, at en almindeligt agtpågivende bilist burde have indset, at stedet ikke var en gyldig bås**. Den ledende illustration er afgørelsen af 17. marts 2023 ([sag 2841](#)). Bilisten parkerede mellem to hvide streger foran en brandtrappe og troede, der var tale om en gyldig bås. Nævnet sammenholdt stedet med de øvrige pladser på arealet, der var markeret med hvide L-vinkler i hvert hjørne:

Ved at sammenligne klagerens valgte parkeringsplads med de øvrige båse på området, som var markeret med hvide L-vinkler, fandt nævnet, at det var tydeligt, at klageren havde parkeret uden for en afmærket bås.

Nævnet lægger således vægt på **fotodokumentationen** og på en **visuel sammenligning** med de gyldige båsers afgrænsning: hvor stregerne ikke »indrammer« en afsluttet bås, kan bilisten ikke med rette antage, at der er tale om en lovlig plads. At der var mange ledige pladser, og at det var mørkt og regnfuldt, ændrede ikke resultatet.

Den parallelle problemstilling – om afmærkningen overhovedet forelå på parkeringstidspunktet – er prøvet af domstolene i **Christianshavn-sagerne** om et brolagt areal ved Overgaden Neden Vandet. Her havde kommunen indhentet polititilladelse til at etablere parkeringsbåse, men båsene var endnu ikke stribet op, da afgiften blev pålagt. Østre Landsret fastslog i [BS-53/2021-OLR](#) (kære over fogedrettens kendelse FS 22-12606/2019), at tilladelsen ikke kunne føre til et andet resultat, »idet det lægges til grund, at parkeringspladserne endnu ikke var etableret«. Højesteret stadfæstede i [BS-82/2021-HJR](#):

(...) der er først adgang til parkering, når parkeringspladserne er tilkendegivet ved afmærkning, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 4, 1. pkt., jf. § 92, stk. 1.

En **efterfølgende opstribning gør altså ikke en tidligere parkering lovlig**. Omvendt lagde Højesteret vægt på det fysiske fortovsinventar – afvandingsrende, bænke, vejtræer, skraldespande og cykelstativer – da retten kvalificerede arealet som fortov. Christianshavn-sagerne angik en kommunal afgift efter færdselsloven (se [parkeringsafgift-private](#)), men princippet om, at markering og forbudsareal skal være fysisk erkendeligt på selve parkeringstidspunktet, er det samme, som Parkeringsklagenævnet anvender på private områder.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

Færdselsloven § 28, stk. 3

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser	31.10.2022
	Landsretten · EU-Domstolens præjudicielle afgørelse om momspligt for kontrolgebyrer ved privat parkeringsdrift	20.01.2022
	Landsretten · Kære vedrørende kommunal parkeringsafgift på Overgaden Neden Vandet	04.03.2021
	Parkeringsklagenævnet · Parkering foran brandtrappe i ikke-afmærket bås medførte kontrolafgift	17.03.2023

Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på ved skiltningens tydelighed

Nævnets vurderingsmønster er bygget op om skiltekravene i bekendtgørelsens § 3 og § 4, hvorefter skiltene skal være »let synlige i lys og mørke«, give »rimelig tid« til at orientere sig, og tydeligt angive vilkårene. Parkeringsklagenævnet lægger navnlig vægt på:

- **Modstridende eller utydelig skiltning falder tilbage på operatøren.** I afgørelsen af 13. december 2024 ([sag 2298](#)) var et privat 2-timers skilt og et kommunalt 3-timers p-zoneskilt opsat på samme stander. Et flertal (3-2) annullerede afgiften:

Skiltningen er ikke tilstrækkeligt tydelig til, at det burde have stået klager klart, at der alene var tale om 2 timers fri parkering på det anvendte område. Indklagede er nærmest til at bære ansvaret for, at der hos bilisten kan opstå en vildfarelse på grund af modstridende skilte vilkår.

- **Vilkår skal fremgå af skiltningen – ikke kun af et kort eller en seddel i ruden.** I [sag 2398](#) pegede et mindretal netop på § 4: et vilkår, der ikke stod på pladsens skilte, men kun på selve gæstekortet, kunne efter mindretallets opfattelse ikke håndhæves. Flertallet nåede dog et andet resultat ud fra kortets egne betingelser.
- **Klart skilte vilkår accepteres ved at parkere.** I [sag 10924](#) kunne en håndskrevet seddel ikke erstatte kravet om en korrektvisende p-skive, og en påstået mundtlig aftale med vagten kunne ikke bevises (jf. princippet i **U.2014.1719H** om, at bilisten accepterer de skilte vilkår ved at parkere).

Det samme udgangspunkt findes i domstolspraksis. I [BS-120/2012-OLR](#) fandt Østre Landsret, at en bilist ved »sædvanlig agtpågenhed« burde have bemærket skiltene:

Efter områdets karakter samt skiltenes placering, størrelse og udformning finder landsretten, at der var skiltet på en tilstrækkelig tydelig måde (...).

Mønstret er dermed, at Parkeringsklagenævnet **opretholder** afgiften, når vilkårene er klart skiltet og markeringen entydig, men **annullerer** den, når skiltningen er modstridende, mangelfuld eller egnet til at skabe vildfarelse – operatøren bærer risikoen for uklarhed.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

Færdselsloven § 122c, stk. 1

PRAKSIS	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
---------	---	------------

Parkeringsklagenævnet · Tvist om mundtlig aftale med parkeringsvagt og gyldigheden af en håndskrevet seddel som P-skive	25.06.2025
Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift grundet modstridende skiltning og forvirring om tidsbegrænsning	13.12.2024
Parkeringsklagenævnet · Ugyldighed af gæstetilladelser grundet samtidig anvendelse af flere gæstekort	28.06.2023
Parkeringsklagenævnet · Parkering foran brandtrappe i ikke-afmærket bås medførte kontrolafgift	17.03.2023

§ 5 Dokumentations- og beviskrav: observation, fotos og bemyndigelse

Bevistemaet i nævnssagerne fordeler sig på begge parter. **Operatøren** skal kunne dokumentere overtrædelsen – typisk ved fotos af køretøjets placering og en angivelse af observationstiden – og skal kunne godtgøre sin **bemyndigelse** til at føre kontrol på arealet. I afgørelsen af 16. juni 2025 ([sag 3069](#)) om en parkering på en brandvej annullerede et flertal afgiften, fordi operatøren ikke kunne dokumentere et gyldigt aftalegrundlag med ejendommen:

Da klageren har sandsynliggjort, at indklagede ikke skulle være bemyndiget til at føre parkeringskontrol på tidspunktet for kontrolafgiftens udstedelse og da indklagede herefter ikke har godtgjort at have haft bemyndigelse, er kontrolafgiften ikke udstedt med rette.

Bilisten skal på sin side sandsynliggøre sine indsigelser. En påstand om af- og pålæsning skal kunne understøttes af synlig aktivitet under observationen ([sag 6352](#)), og en påstået mundtlig aftale med en vagt, som vagten ikke kan bekræfte, lægges ikke til grund ([sag 10924](#)).

Observationstidens længde indgår i bevisvurderingen, men er ikke i sig selv afgørende. Ved et **standsningsforbud** accepterer nævnet meget korte observationer – i [sag 5865](#) var 31 sekunder tilstrækkeligt, fordi enhver standsning var forbudt. Omvendt kan en kort observationstid svække beviset, hvor skiltningen i øvrigt er uklar. Det illustreres af landsrettens kendelse i [BS-667/2008-OLR](#), hvor en observationstid på under to minutter sammenholdt med »vildledende« skiltning skabte en sådan tvivl om køretøjets placering, at afgiften blev ophævet (sagen angik en kommunal invalideplads, men bevisbetragtningen er overførbart).

Endelig stiller bekendtgørelsens [§ 1](#) og [§ 2](#) krav til selve meddelelsen, der bl.a. skal angive, hvilke vilkår der er overtrådt, samt tid og sted for observationen – netop de oplysninger, nævnet bruger til at efterprøve afgiften.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

PRAKSIS	Landsretten · Stadfæstelse af ophævelse af udlæg i sag om parkeringsafgift på invalideplads grundet bevisusikkerhed	08.01.2009
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om mundtlig aftale med parkeringsvagt og gyldigheden af en håndskrevet seddel som P-skive	25.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Tvivl om parkeringsselskabs bemyndigelse og aftalegrundlag på brandvej	16.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om af- og pålæsning som undtagelse fra kravet om parkeringstilladelse på privat område	04.02.2025
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift for standsning på brandvej nedsat på grund af urimelig beløbsstørrelse	04.02.2025

Urimeligt høje og gentagne kontrolafgifter – aftaleloven § 36 og § 38

§ 6 C

Selv når en kontrolafgift er udstedt med rette, kan Parkeringsklagenævnet prøve dens **størrelse og antal** efter [aftaleloven § 38 c](#), jf. [§ 36](#). Nævnet nedsætter en afgift, der er urimelig i forhold til områdets øvrige takster. I [sag 5577](#) og [sag 5865](#) blev en brandvejsafgift på 1.590 kr. begge gange nedsat til 795 kr., fordi taksten var det dobbelte af den øvrige takst på arealet.

Ved **gentagne afgifter for samme parkering** ser nævnet på, om der er rimelig sammenhæng mellem forseelsen og konsekvensen. I [sag 5651](#) blev to afgifter pålagt aften og morgen med få timers mellemrum; nævnet nedsatte den første og annullerede den anden, da der ikke var rimelig sammenhæng mellem overtrædelsens omfang og to afgifter med så kort tidsmæssig afstand.

Domstolene har afstukket rammerne for dette skøn. I [BS-16/2013-HJR](#) fastslog Højesteret, at et vilkår om kontrolafgift »pr. påbegyndt døgn« naturligt skal forstås som **kalenderdøgn**, og at fire afgifter for seks dages parkering ikke var urimelige efter aftaleloven. På det offentlige område nåede Højesteret i [BS-291/2013-HJR](#) det resultat, at en fortsat ulovlig parkering uden klar hjemmel udgør **én samlet overtrædelse**:

(...) hans fortsatte undladelse af at bringe parkeringen til ophør de følgende dage (...) må anses for at være den samme overtrædelse, der derved blot fik en længere tidsmæssig udstrækning.

Samlet viser praksis, at Parkeringsklagenævnet accepterer en korrekt udstedt afgift, men reserverer sig en rimelighedskontrol af både taksten og hyppigheden – og at nævnet her er villigt til at gribe ind, hvor afgiften fremstår uforholdsmæssig.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38c	
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Pålæggelse af flere parkeringsafgifter for samme parkering		25.03.2014
	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område		12.03.2014
	Parkeringsklagenævnet · Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse		25.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift for standsning på brandvej nedsat på grund af urimelig beløbsstørrelse		04.02.2025
	Parkeringsklagenævnet · Nedsættelse og annullering af kontrolafgifter ved parkering på brandvej med rettet flyttetilladelse		03.12.2024

§ 7 Klagebehandling, sagsgang og forholdet til domstolspraksis

Parkeringsklagenævnet træffer afgørelse i et **kollegialt nævn** med en juridisk formand og medlemmer, der repræsenterer henholdsvis forbruger- og erhvervssiden. Sagerne afgøres efter stemmeflertal, og dissens er udbredt i grænsetilfælde – flere af de centrale afgørelser er truffet 3-2 (fx [sag 2298](#) og [sag 3069](#)). Klageren betaler et klagegebyr, der **tilbagebetales ved medhold**, og får klageren medhold, pålægges operatøren typisk at betale **3.500 kr. i sagsomkostninger** til nævnet. Nævnets afgørelse afslutter ikke nødvendigvis tvisten: »Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.«

Det er netop den vej, mange af de ledende principper er nået: kontrolafgiftssager indbringes for byretten, ankes til landsretten og når undertiden Højesteret. I [BS-45860/2020-HJR](#) fastslog Højesteret fx, at en operatør, der anbefaler en betalingsapp på skiltningen, bærer risikoen for appens tekniske fejl – et udtryk for den samme risikoallokering, som nævnet anvender, når uklarhed lægges operatøren til last. Christianshavn-trilogien ([BS-53/2021-OLR](#) og [BS-82/2021-HJR](#)) viser tilsvarende, at domstolene på det offentlige spor anlægger samme krav om fysisk erkendelig afmærkning på parkeringstidspunktet.

Retstilstanden er fortsat under udvikling. Med **bekendtgørelse nr. 970 af 30. juni 2025** (i kraft 1. juli 2025) er bekendtgørelsens [§ 1, stk. 1](#) nyaffattet, så meddelelsen om kontrolafgift skal anbringes umiddelbart synligt på køretøjet eller overgives til føreren på stedet, mens [§ 1, stk. 2](#), om efterfølgende fremsendelse er ophævet. Ændringen skærper kravene til, hvordan operatøren skal give bilisten meddelelse om afgiften – et forhold, der direkte indgår i nævnets prøvelse.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser	31.10.2022
	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
	Landsretten · Kære vedrørende kommunal parkeringsafgift på Overgaden Neden Vandet	04.03.2021
	Parkeringsklagenævnet · Tvivl om parkeringsselskabs bemyndigelse og aftalegrundlag på brandvej	16.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift grundet modstridende skiltning og forvirring om tidsbegrænsning	13.12.2024

§ 8 Sammenfatning: nævnets vurderingsmønster ved bås, standsning og af- og pålæsning

Parkeringsklagenævnets praksis på dette område kan sammenfattes i nogle gennemgående mønstre:

- **Skiltningen er omdrejningspunktet.** Kan operatøren ikke vise, at vilkåret – herunder kravet om parkering i afmærket bås – var tydeligt skiltet efter bekendtgørelsens [§ 3](#) og [§ 4](#), og at [færdselsloven § 122 cs](#) krav om tydelig tilkendegivelse er opfyldt, falder afgiften ([sag 2298](#)).
- **Bås kontra ikke-bås afgøres ved sammenligning.** Stedet holdes op mod de gyldige båsers markering; er afgrænsningen ikke en afsluttet bås, opretholdes afgiften ([sag 2841](#)).
- **Standsningsforbud slår af- og pålæsning ud.** Hvor skiltet forbyder både standsning og parkering, er det uden betydning, om føreren læssede af eller på ([sag 5865](#)).
- **Af- og pålæsning kræver synlig aktivitet.** Mangler tegn på aktivitet under observationen, anses køretøjet for parkeret ([sag 5577](#)).
- **Bevisbyrde og rimelighed.** Operatøren skal godtgøre bemyndigelse og overtrædelse, mens nævnet efter [aftaleloven § 38 c](#), jf. [§ 36](#), kan nedsætte urimeligt høje eller gentagne afgifter.

Nævnets linje ligger tæt op ad domstolspraksis: markering og forbudsareal skal være erkendelige på parkeringstidspunktet, uklarhed lægges operatøren til last, og kortvarig standsning fritager kun, hvor skiltningen åbner for det. Da nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene, er praksisoversigten et øjebliksbillede af en retstilstand, der fortsat formes i samspillet mellem Parkeringsklagenævnet og retterne.

LOV

Aftaleloven § 38c

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

Færdselsloven § 122c, stk. 1

PRAKSIS	Parkeringsklagenævnet · Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse	25.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift for standsning på brandvej nedsat på grund af urimelig beløbsstørrelse	04.02.2025
	Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift grundet modstridende skiltning og forvirring om tidsbegrænsning	13.12.2024
	Parkeringsklagenævnet · Parkering foran brandtrappe i ikke-afmærket bås medførte kontrolafgift	17.03.2023

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 38c	Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3
Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4	Færdselsloven § 2
Færdselsloven § 28	stk. 3
Færdselsloven § 122c	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

20 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

31.10.2022	Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser	2268-2701
17.02.2022	Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	bs-45860-2020-hjr
25.03.2014	Højesteret: Pålæggelse af flere parkeringsafgifter for samme parkering	1378-1674

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

5

20.01.2022	EU-Domstolens præjudicielle afgørelse om momspligt for kontrolgebyrer ved privat parkeringsdrift	2646-3153
04.03.2021	Kære vedrørende kommunal parkeringsafgift på Overgaden Neden Vandet	2240-2667
12.03.2014	Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	5055-6075
29.11.2012	Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	5054-6074

08.01.2009	Stadfæstelse af ophævelse af udlæg i sag om parkeringsafgift på invalideplads grundet bevisusikkerhed	1322-1597
------------	---	-----------

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

12

25.06.2025	Twist om mundtlig aftale med parkeringsvagt og gyldigheden af en håndskrevet seddel som P-skive	park-10924
25.06.2025	Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse	park-5577
16.06.2025	Tvivl om parkeringsselskabs bemyndigelse og aftalegrundlag på brandvej	park-3069
04.02.2025	Kontrolafgift for standsning på brandvej nedsat på grund af urimelig beløbsstørrelse	park-5865
04.02.2025	Twist om af- og pålæsning som undtagelse fra kravet om parkeringstilladelse på privat område	park-6352
16.12.2024	Twist om tysk elektronisk p-skive på privat parkeringsplads i Holbæk	park-7197
16.12.2024	Manglende p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074
13.12.2024	Annullering af kontrolafgift grundet modstridende skiltning og forvirring om tidsbegrænsning	park-2298
03.12.2024	Nedsættelse og annullering af kontrolafgifter ved parkering på brandvej med rettet flyttetilladelse	park-5651
28.06.2023	Ugyldighed af gæstetilladelser grundet samtidig anvendelse af flere gæstekort	park-2398
17.03.2023	Parkering foran brandtrappe i ikke-afmærket bås medførte kontrolafgift	park-2841
23.11.2022	Kontrolafgift for standsning på reserveret parkeringsplads trods kortvarigt ophold og flyttesituation	park-664

06

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over Parkeringsklagenævnets kompetence, klagegebyr og proces

Færdselslovens § 122 c–§ 122 d: gyldighedsbetingelser for private kontrolafgifter og klagebehandlingen ved Parkeringsklagenævnet

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 4 afgørelser · 2009–2022

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Parkeringsklagenævnet blev oprettet af parkeringsbranchen med hjemmel i færdselsloven § 122 d og behandler klager over kontrolafgifter, som private operatører pålægger på offentligt tilgængelige private parkeringsarealer. Siden 1. juli 2018 har det været en gyldighedsbetingelse efter § 122 c, stk. 2, at operatøren er tilmeldt nævnet, og at der tydeligt vejledes om klageadgangen, når afgiften pålægges – ellers er afgiften ugyldig. Denne praksisoversigt gennemgår Parkeringsklagenævnets saglige kompetence, de formelle gyldighedsbetingelser nævnet prøver, klagegebyret, sagsgangen og forholdet til domstolene. Den dækker derimod ikke de materielle afgiftsbetingelser om skiltning, vilkår og betaling (se de øvrige parkeringsoversigter) eller momspligt af kontrolgebyrer (se [moms-fortolkning](#)).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Parkeringsklagenævnet afviser klager over kommunale og politipålagte parkeringsafgifter; nævnets kompetence omfatter kun kontrolafgifter pålagt af private på offentligt tilgængelige private parkeringsarealer.
- 02 Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren på pålægstidspunktet var tilmeldt klagenævnet, og at der tydeligt blev vejledt om klageadgangen – er en af delene ikke opfyldt, er kontrolafgiften ugyldig efter færdselsloven § 122 c, stk. 2.
- 03 Parkeringsklagenævnet kræver en skriftlig afgiftsmeddelelse med de fem oplysninger i parkeringsbekendtgørelsen – bl.a. hvilke vilkår der er overtrådt, tid og sted samt hvor indsigelser kan rettes – og tydelig skiltning med hvidt P på sort baggrund.
- 04 Parkeringsklagenævnet accepterer, at en privat kontrolafgift hviler på et aftaleretligt grundlag, hvor parkanten ved tydelig skiltning anses for stiltiende at have accepteret parkeringsvilkårene.
- 05 Bevisbyrden for, at gyldighedsbetingelserne (tilmelding, klagevejledning, skiltning og korrekt meddelelse) er opfyldt, påhviler i praksis operatøren som den professionelle part.

- 06** Får klageren medhold, betaler operatøren 3.500 kr. (ekskl. moms) til nævnet, mens et tidligt frafald af afgiften nedsætter operatørens gebyr til 1.000 eller 3.000 kr.
- 07** Klagenævnet er et frivilligt alternativ til domstolene: parkanten kan altid gå direkte til domstolene efter småsagsreglerne i retsplejelovens kapitel 39, og en nævnsafgørelse kan efterprøves ved domstolene.
- 08** I modsætning til forvaltningsretten, hvor manglende klagevejledning ikke gør en afgørelse ugyldig, er klagevejledning på det private parkeringsområde gjort til en egentlig gyldighedsbetingelse.

Retsgrundlaget: klagenævnet og betingelserne for private kontrolafgifter

§ 1

Parkering på et offentligt tilgængeligt privat område er som udgangspunkt et rent privatretligt anliggende. Som det er beskrevet i forarbejderne, antages det, at "når en bilist parkerer på et privat område, ... bilisten stiltiende accepterer de opstillede parkeringsrestriktioner". Indtil 2018 var der ingen lovbestemt klageadgang over private kontrolafgifter; en tvist måtte føres ved domstolene efter småsagsreglerne i retsplejelovens kapitel 39 eller – for afgifter over 1.000 kr. – for Forbrugerklagenævnet.

Med ændringsloven om oprettelse af klagenævn (lovforslag L 141, folketingsåret 2016/17), der trådte i kraft den 1. juli 2018, indsattes to nye bestemmelser. [§ 122 d](#) pålægger branchen at oprette nævnet:

Til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder opretter branchen på området et klagenævn.

Samtidig blev der i [§ 122 c, stk. 2](#) indført et supplerende, formelt krav for overhovedet at kunne pålægge afgiften:

Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan kun pålægges, hvis den, der pålægger afgiften, er tilmeldt det klagenævn, der er oprettet i medfør af [§ 122 d](#), og hvis der tydeligt er vejledt om klageadgangen hertil, når afgiftspålæg gives.

Formålet var ifølge de almindelige bemærkninger at "forbedre borgernes retssikkerhed ved bl.a. at oprette et uvildigt privat klagenævn for parkeringsafgifter ... således at borgerens adgang til at få prøvet en afgifts retmæssighed lettes". Konsekvensen af at tilsidesætte kravet fremgår direkte af forarbejderne:

Forslaget betyder, at private kontrolafgifter, som pålægges efter den 1. juli 2018, af en privat aktør, som ikke har tilmeldt sig klagenævnet og ikke tydeligt vejleder om klageadgangen hertil, er ugyldige.

Transportministeren kan efter [§ 122 d, stk. 2](#) fastsætte regler om klagenævnets virke, herunder om tilsyn; det var dog forudsat, at branchen selv står for driften, og at nævnet behandler sager "upartisk og uvildigt".

LOV

[Færdselsloven § 122c, stk. 2](#)[Færdselsloven § 122d](#)

§ 2

Parkeringsklagenævnets saglige kompetence og afgrænsningen mod offentlige afgifter

Parkeringsklagenævnets kompetence er afgrænset i selve hjemmelsbestemmelsen til "klager over kontrolafgifter pålagt af **private** for overtrædelse af vilkårene for brug af **offentligt tilgængelige private** parkeringsområder", jf. § 122 d. Heri ligger en dobbelt afgrænsning: afgiften skal være pålagt af en privat operatør, og arealet skal være et offentligt tilgængeligt privat areal. Rent interne arealer uden offentlig adgang og afgifter pålagt af offentlige myndigheder ligger uden for nævnet.

Den vigtigste afgrænsning går mod de **offentlige** parkeringsafgifter. Disse pålægges efter [færdselsloven § 121](#) af politiet eller vejmyndigheden, og de hører til en helt anden – forvaltningsretlig – ordning:

Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af forvaltningslovens § 19. Afgiften tilfalder statskassen.

Mens den offentlige afgift altså ikke kan påklages administrativt, men prøves ved fogedret/domstol under forvaltningsretlige garantier, kan den private kontrolafgift påklages til Parkeringsklagenævnet og hviler på et aftaleretligt grundlag. Forskellen illustreres af domstolspraksis om de offentlige afgifter: I [BS-82/2021-HJR](#) fastslog Højesteret, at offentlige parkeringsafgifter er undergivet retssikkerhedsgarantier svarende til straffesager med krav om klar lovhjemmel, jf. EMRK artikel 7 – en sag der netop angik en afgift pålagt på det offentliges vegne (Gældsstyrelsen/Københavns Kommune) og derfor falder uden for nævnets område. Også reguleringen af kommunale parkeringsforhold er forvaltningsretlig: i [BS-345/2009-OLR](#) blev en kommunes ændring af parkeringsregulering kendt ugyldig på grund af manglende partshøring – en prøvelse, der hører hjemme ved domstolene, ikke ved Parkeringsklagenævnet.

LOV

[Færdselsloven § 121](#)[Færdselsloven § 122d](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser

31.10.2022

Landsretten · Sag om gyldigheden af standsningsforbud i Rosengården

28.10.2009

§ 3 Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på: tilmelding, klagevejledning, skiltning og meddelelsens indhold

Nævnets prøvelse retter sig først og fremmest mod de **formelle gyldighedsbetingelser** for afgiften.

Parkeringsklagenævnet lægger afgørende vægt på, om operatøren har iagttaget de fire krav, der tilsammen betinger en gyldig kontrolafgift:

- **Tilmelding** – var operatøren tilmeldt klagenævnet på det tidspunkt, afgiften blev pålagt, jf. [§ 122 c, stk. 2](#)?
- **Klagevejledning** – blev der tydeligt vejledt om klageadgangen til nævnet i forbindelse med afgiftspålægget?
- **Skiltning** – var der tydelig skiltning, jf. [§ 122 c, stk. 1](#) og parkeringsbekendtgørelsens [§ 3](#), der kræver en tavle med "et hvidt P på sort baggrund" og en undertavle ved naturlige indkørsler, let synlig i lys og mørke?
- **Meddelelsens indhold** – opfylder den skriftlige afgiftsmeddelelse indholdskravene i parkeringsbekendtgørelsens [§ 2](#)?

En meddelelse om, at kontrolafgift er pålagt, skal indeholde oplysninger om: 1) Hvilket eller hvilke parkeringsvilkår der er overtrådt, 2) tid og sted for observationen samt køretøjets registreringsnummer, 3) andre væsentlige faktiske oplysninger, der er lagt til grund ved pålæg af kontrolafgiften, 4) fristen for betaling af kontrolafgiften, og 5) hvortil indsigelser over kontrolafgiften kan rettes.

Manglende tilmelding eller manglende klagevejledning fører efter forarbejderne til, at afgiften er **ugyldig**. Det er værd at bemærke, hvor streng denne ordning er sammenlignet med den almindelige forvaltningsret. Efter [forvaltningsloven § 25](#) skal afgørelser ledsages af klagevejledning, men det fremgår af Vejledning om forvaltningsloven (pkt. 144):

Manglende klagevejledning kan ikke medføre, at afgørelsen bliver ugyldig.

På det private parkeringsområde er retsvirkningen den modsatte: her er klagevejledning (og tilmelding) gjort til en udtrykkelig gyldighedsbetingelse, så afgiften bortfalder, hvis vejledningen mangler. Det er et bevidst valg fra lovgivers side om at lægge et skærpet pres på operatørerne for at sikre parkanternes retssikkerhed.

LOV

[Forvaltningsloven § 25](#)[Færdselsloven § 122c, stk. 2](#)

§ 4 Dokumentations- og beviskrav samt det aftaleretlige grundlag

Fordi gyldigheden af afgiften beror på operatørens egne handlinger (tilmelding, vejledning, skiltning og en korrekt meddelelse), er det i praksis **operatøren som den professionelle part**, der må kunne dokumentere, at betingelserne var opfyldt på pålægstidspunktet. Forarbejderne forudsætter netop, at oprettelsen af klagenævnet vil føre til, at retmæssigheden af afgiftspålæg prøves i langt større omfang end hidtil:

Dette stiller større administrative krav for selskaberne i forbindelse med selve klagesagen og kan også betyde, at der indirekte vil blive stillet større krav til selskabernes dokumentation for retmæssigheden af afgiftspålæg.

Når der klages, vurderer nævnet sagen på grundlag af de oplysninger og den dokumentation, parterne fremlægger – herunder fotodokumentation for skiltning og parkering, kopi af den udstedte meddelelse og dokumentation for, at operatøren var tilmeldt nævnet og havde vejledt om klageadgangen.

Selve det materielle grundlag er fortsat aftaleretligt. Det supplerende krav om tilmelding og vejledning ændrer ikke herpå:

Det supplerende kriterium om tilmelding til klagenævnet og krav om vejledning herom ændrer ikke ved, at parkering på offentligt tilgængeligt privat område hviler på det aftaleretlige grundlag, som hele tiden har været gældende på området.

Dermed prøver nævnet både (i) om aftalen overhovedet er gyldigt indgået – dvs. om parkanten gennem tydelig skiltning kan anses for stiltiende at have accepteret vilkårene – og (ii) om de formelle gyldighedsbetingelser i [§ 122 c](#) er overholdt. Slår blot ét af de formelle krav fejl, kan nævnet give klageren medhold, uanset at parkanten faktisk overtrådte et parkeringsvilkår.

LOV

[Færdselsloven § 122c, stk. 2](#)

§ 5 Klagebehandling, klagegebyr og gebyr ved medhold

Parkeringsklagenævnet er et **godkendt privat klage- eller ankenævn**. Det fremgår bl.a. af, at nævnet optræder side om side med fx Ankenævnet for hotel, restaurant og turisme og Ankenævnet på Energiområdet i [bekendtgørelse om gebyrer ved godkendte private klage- eller ankenævn](#). Driften finansieres af branchen, og

det blev i forarbejderne anslået, at nævnet skulle behandle ca. 3.500-4.000 klager årligt til en gennemsnitlig sagsbehandlingsudgift på ca. 3.500 kr.

Operatørens gebyr er fastsat i nævnets vedtægter (§ 25) og udmøntet i § 11 i gebyrbekendtgørelsen:

Situation	Operatørens gebyr (ekskl. moms)
Klageren får medhold i nævnet	3.500 kr.
Operatøren frafalder afgiften ≤ 21 dage efter at være orienteret om klagen	1.000 kr.
Operatøren frafalder afgiften senere, men før sagen overgives til nævnet	3.000 kr.

Gebyrtrappen er udtrykkeligt indrettet, så operatøren har et **økonomisk incitament til at frafalde tvivlsomme afgifter tidligt** frem for at lade sagen gå til realitetsbehandling.

Klagerens gebyr og tilbagebetaling: Klageren betaler ved indgivelsen et klagegebyr, der efter den almindelige model for godkendte private tvistløsningsorganer tilbagebetales, hvis klageren får medhold, sagen forliges i det væsentligste til klagerens fordel, eller klagen afvises som uden for nævnets kompetence. Modellen ses tydeligt i den parallelle ordning ved Forbrugerklagenævnet, hvor § 26 bestemmer, at forbrugerens klagegebyr "tilbagebetales til forbrugeren, hvis ... forbrugeren får medhold i klagen" eller klagen afvises som uden for kompetencen. Nævnets afgørelser træffes efter en juridisk bedømmelse, er skriftlige og begrundede, og parterne underrettes om muligheden for at indbringe sagen for domstolene.

LOV

Færdselsloven § 122d, stk. 2

§ 6 Forholdet til domstolene og parallel domstolsprøvelse

Klagenævnet erstatter ikke domstolene – det er et **frivilligt alternativ**. Forarbejderne understreger, at parkanten frit kan vælge domstolsvejen:

Forslaget ændrer ikke på, at parkanten kan vælge at gå direkte til domstolene – uden om nævnet – hvis dette måtte ønskes. Disse sager vil fortsat som udgangspunkt skulle behandles efter reglerne om småsagsproces i retsplejelovens kapitel 39.

Den samme valgfrihed gælder Forbrugerklagenævnet for afgifter over beløbsgrænsen. En nævnsafgørelse er ikke en tvangsfuldbyrdelig forvaltningsafgørelse; både en parkant, der ikke har fået medhold, og en operatør, der vil fastholde sit krav, kan få tvisten prøvet ved domstolene. Nævnets praksis fungerer derfor som et hurtigt og billigt filter, mens den endelige retlige afklaring ligger hos domstolene.

Den domstolspraksis, der findes på parkeringsområdet, angår navnlig de **offentlige** afgifter og det aftaleretlige grundlag. I [BS-82/2021-HJR](#) – uddybet i Højesterets [prøvelse i sag 82/2021](#) – prøvede Højesteret en offentlig parkeringsafgift under strenge retssikkerhedskrav. Den strukturelle grænse mellem uvildig klagebehandling og domstolsprøvelse genfindes i øvrige retsområder: i [BS-55722/2019-HJR](#) fastslog Højesteret – på skatteområdet, men ud fra et generelt princip – at adgangen til administrativ klagebehandling beror på, om forholdet falder inden for klageorganets afgrænsede kompetence, og at borgeren ellers henvises til domstolene. Tilsvarende gælder for Parkeringsklagenævnet: falder en sag uden for nævnets saglige kompetence (fx en

offentlig afgift eller et ikke-offentligt tilgængeligt areal), er domstolene rette forum. I det gennemgåede materiale ses Højesteret endnu ikke at have taget stilling til selve Parkeringsklagenævnets kompetence efter § 122 d.

LOV

Færdselsloven § 121

Færdselsloven § 122c, stk. 2

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser

31.10.2022

Højesteret · Afvisning af administrativ rekurs vedrørende krav om tilbagebetaling af ulovligt opkrævet smøreolieafgift

12.11.2021

§ 7 Sammenfatning: de bærende krav i nævnets praksis

Parkeringsklagenævnets kompetence og praksis kan sammenfattes i nogle få bærende træk:

- **Kompetence:** Nævnet behandler kun kontrolafgifter pålagt af private på offentligt tilgængelige private arealer, jf. § 122 d. Offentlige og kommunale afgifter efter § 121 hører til en forvaltningsretlig ordning og prøves ved domstolene.
- **Gyldighedsbetingelser:** En afgift pålagt efter 1. juli 2018 er ugyldig, hvis operatøren ikke var tilmeldt nævnet, eller der ikke tydeligt blev vejledt om klageadgangen, jf. § 122 c, stk. 2 – et skærpet krav i forhold til den almindelige forvaltningsret, hvor manglende klagevejledning ikke gør en afgørelse ugyldig.
- **Bevis og dokumentation:** Operatøren må kunne dokumentere tilmelding, klagevejledning, tydelig skiltning og en meddelelse, der opfylder parkeringsbekendtgørelsens § 2; slår ét formelt krav fejl, kan klageren få medhold uanset overtrædelsen.
- **Gebyr:** Operatøren betaler 3.500 kr. ved klagerens medhold, men kun 1.000 eller 3.000 kr. ved tidligt frafald, hvilket tilskynder til at trække tvivlsomme afgifter tilbage.
- **Domstolene:** Nævnet er et frivilligt, hurtigt alternativ; parkanten kan altid gå direkte til domstolene (småsagsproces), og nævnets afgørelse kan efterprøves dér.

LOV

Færdselsloven § 122c, stk. 2

Færdselsloven § 122d

REFERENCE Lovgrundlag

4 paragraffer

Forvaltningsloven § 25

Færdselsloven § 121

Færdselsloven § 122c

stk. 2

Færdselsloven § 122d

MATERIALE Citerede afgørelser

3 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

31.10.2022 Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser

2268-2701

12.11.2021 Afvisning af administrativ rekurs vedrørende krav om tilbagebetaling af ulovligt opkrævet smøreolieafgift

bs-55722-2019-hjr

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS

1

28.10.2009 Sag om gyldigheden af standsningsforbud i Rosengården

4970-5989

07

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over parkeringsskive og tidsbegrænset parkering

Parkeringsklagenævnets praksis om p-skivevilkår og maksimal parkeringstid på private arealer

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 8 afgørelser · 2012-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Parkeringsklagenævnet behandler klager over kontrolafgifter, der pålægges på private parkeringsarealer, herunder for overtrædelse af påbud om p-skive og af en skiltet maksimal parkeringstid. På private arealer er disse vilkår privatretlige aftalevilkår – ikke en anvendelse af færdselslovens offentligretlige skiveregler – og nævnet prøver derfor konkret, om tidsbegrænsningen reelt var overskredet, og om skivekravet var tydeligt skiltet. Den ledende dom er Højesterets dom af 27. april 2015 (Sag 99/2014), der fastslår, at de offentligretlige skiveregler hverken finder direkte eller analog anvendelse på privat grund, og at vilkåret »p-skive påbudt« ikke i sig selv forbyder to skiver, når tidsbegrænsningen kan kontrolleres. Oversigten samler Parkeringsklagenævnets linje med parallel praksis fra Højesteret og landsretterne.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** På private parkeringsarealer er krav om p-skive og maksimal parkeringstid privatretlige aftalevilkår; de offentligretlige skiveregler i parkeringsskivebekendtgørelsen finder hverken direkte eller analog anvendelse (Højesteret Sag 99/2014).
- 02** Parkeringsklagenævnet accepterer, at der ligger to p-skiver i forruden, når forskellen i tidsangivelse er uden betydning for, om tidsbegrænsningen er overholdt – vilkåret »p-skive påbudt« forbyder ikke i sig selv flere skiver.
- 03** Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren kan dokumentere, at tidsbegrænsningen REELT var overskredet på kontroltidspunktet – typisk ved aflæsning og foto af p-skiven sammenholdt med observationstidspunktet.
- 04** Parkeringsklagenævnet kræver, at tidsbegrænsningen og skivekravet er tydeligt og umisforståeligt skiltet, jf. bekendtgørelsen § 4; uklarhed om, hvilket tidsrum restriktionen gælder, fortolkes mod operatøren (koncipientprincippet og aftaleloven § 38 b).
- 05** Parkeringsklagenævnet afviser klager, når skiltningen er klar, og tidsbegrænsningen utvivlsomt er overskredet – så står kontrolafgiften ved magt (jf. Østre Landsret BS-120/2012).

06 Parkering på et skiltet privat areal indebærer en stiltiende (kvasi)aftale, hvor bilisten accepterer de rimelige, skilte vilkår.

07 Tvivl om p-skivens aflæsning eller om, hvilket klokkeslæt den viste, kan komme operatøren bevismæssigt til skade.

§ 1 Retsgrundlaget: privatretlige aftalevilkår frem for de offentligretlige skiveregler

På private parkeringsarealer hviler kravet om p-skive og overholdelse af en maksimal parkeringstid ikke på færdselslovens offentligretlige regler, men på en aftale, der indgås mellem bilisten og parkeringsoperatøren, når bilen stilles på pladsen. Skiltningen er den centrale aftalebærer, og kravene til skiltning følger af [bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#):

»Skilte omfattet af stk. 1 skal som minimum tydeligt angive, hvis der på parkeringspladsen gælder vilkår om tidsbegrænset parkering eller betalingsparkering og de nærmere vilkår herfor ... Det skal af skiltene tydeligt fremgå, at overtrædelse af parkeringsreglerne kan medføre pålæggelse af kontrolafgift.«

Skiltene skal desuden være »placeret på steder, hvor de er let synlige i lys og mørke«, og skriften skal være »let læselig«. Ved indkørslen skal der efter [§ 3](#) være opstillet en P-tavle med henvisning til vilkårene. Bekendtgørelsens [§ 4](#) trådte først i kraft den 15. marts 2019, og [§ 3](#) den 15. marts 2016.

De offentligretlige skiveregler – herunder kravet i [parkeringsskivebekendtgørelsen § 4, stk. 2](#) om, at der ikke må findes andre skiver end den, der benyttes – gælder derimod kun, når parkeringen håndhæves af kommunen eller politiet efter [færdselsloven § 1](#) og §§ 121-122 a. På privat grund er det aftaleretten, ikke disse regler, der gælder.

Parkeringsklagenævnets prøvelseskompetence er på den baggrund en aftaleretlig prøvelse: nævnet vurderer, om der ved parkeringen er indgået en aftale, om de skilte vilkår var tilstrækkeligt tydelige til at indgå i aftalen, og om vilkåret reelt er overtrådt – herunder under inddragelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne i [aftaleloven § 36](#) og [§ 38 b](#). Nævnet foretager altså ikke en offentligretlig skivekontrol. Denne sontring er slået fast af Højesteret i [Sag 99/2014](#):

»Uanset at færdselsloven som udgangspunkt finder anvendelse for færdsel på det private parkeringsområde, gælder reglerne i færdselsloven § 93 og bekendtgørelsen om parkeringsskiver kun for offentligretlig regulering af parkering, som håndhæves af politiet eller kommunalt ansatte parkeringskontrollører i henhold til færdselslovens §§ 121-122 a. Reglerne gælder således ikke direkte for parkering på det private parkeringsområde, og der er heller ikke grundlag for at anvende reglerne analogt.«

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)[Færdselsloven § 1](#)[Parkeringsskivebekendtgørelsen § 4, stk. 2](#)PRAKSIS **Højesteret** · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal

27.04.2015

»P-skive påbudt« og betydningen af to p-skiver i forruden (Højesteret Sag 99/2014)

Det principielle spørgsmål om flere p-skiver er afgjort af Højesteret i [Sag 99/2014](#). En bilist havde parkeret på et privat areal ved Hørsholm Midtpunkt, der var skiltet med tre timers tidsbegrænsning, »p-skive påbudt« og privatretlige regler. I forruden lå to skiver med forskellige tidsangivelser:

P-skive	Angivet ankomst	Observationstidspunkt
Elektronisk	15.15	15.24-15.39
Manuel	15.00	15.24-15.39

Parkeringsoperatøren pålagde en kontrolafgift alene med den begrundelse, at der lå to skiver, som viste forskellige tidspunkter. Højesteret frifandt bilisten. Retten fastslog for det første, at »p-skive påbudt« ikke kan læses som en henvisning til de offentligretlige skiveregler:

»En angivelse på skiltningen på et privat parkeringsområde: ”p-skive påbudt”, kan ikke forstås som en generel henvisning til de offentligretlige regler om anvendelse af p-skive.«

For det andet fastslog Højesteret, at flere skiver eller en forskel i tidsangivelse ikke i sig selv tilsidesætter vilkåret, når formålet – kontrol af tidsbegrænsningen – fortsat kan opfyldes:

»Højesteret finder endvidere, at vilkåret om anvendelse af p-skive (”p-skive påbudt”) ikke kan anses for tilsidesat, fordi der er anbragt mere end én p-skive i bilen, eller fordi der er en forskel i tidsangivelsen på de to p-skiver, når forskellen er uden betydning for bedømmelsen af, om 3-timers tidsbegrænsningen er overholdt.«

Da begge skiver utvivlsomt viste, at de tre timer var overholdt, var der ingen reel hindring for kontrollen. Det offentligretlige forbud mod flere skiver i [parkeringsskivebekendtgørelsen § 4](#) (»der må ikke findes andre parkeringsskiver end den, der benyttes ved parkeringen«) gælder ikke analogt på privat grund. Højesteret henviste til sin tidligere praksis om, at offentligretlige parkeringsregler ikke kan anvendes til skade for forbrugeren på private områder ([UFR 2010.1534](#) og [UFR 2014.1719](#)).

At eksklusiviteten af skivereglerne er knyttet til den offentligretlige sfære, ses tydeligt ved kontrast til [Sag 181/2018](#), hvor Højesteret om en kommunal (offentligretlig) tidsbegrænset zone fastslog, at parkeringsskivebekendtgørelsen dér har eksklusiv karakter. Dette spørgsmål om p-skive over for app/billet behandles nærmere i [parkering-betaling-app-og-billet](#) og illustrerer her blot, at den eksklusivitet netop ikke gælder på privat grund. Parkeringsklagenævnet anvender Sag 99/2014-rammen: er tidsbegrænsningen overholdt og kontrollerbar, kan en kontrolafgift ikke bæres alene af, at der ligger to skiver i forruden.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38b, stk. 1	Parkeringsskivebekendtgørelsen § 4, stk. 2
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om parkeringsskive kontra parkeringsapp i tidsbegrænsede zoner		
	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal		
			20.03.2019
			27.04.2015

Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på: reel overskridelse og tydelig skiltning

Parkeringsklagenævnets vurderingsmønster i p-skive- og tidsbegrænsningssager kan sammenfattes i to kumulative betingelser, som begge skal være opfyldt, for at en kontrolafgift kan opretholdes:

- **Reel overskridelse:** Parkeringsklagenævnet lægger vægt på, om den maksimale parkeringstid faktisk var overskredet på kontroltidspunktet – ikke om der er begået en formel skivefejl uden betydning for tidskontrollen.
- **Tydelig skiltning:** Parkeringsklagenævnet lægger vægt på, om skivekravet og tidsbegrænsningen var tydeligt og umisforståeligt skiltet, jf. [bekendtgørelsen § 4](#).

Dette mønster afspejles i **Parkeringsklagenævnets afgørelse af 21. februar 2023 (sag 3045)** om en kontrolafgift på 790 kr. på et Q-Park-areal ved Sundhedens Hus i Aalborg. Skiltningen tillod parkering i maksimalt to timer på hverdage kl. 08.00-16.00, forudsat korrekt indstillet p-skive eller gyldig tilladelse. En parkeringsvagt observerede bilen kl. 10.02-10.10 med en manuel p-skive indstillet til kl. 08.00 – hvorved to-timersgrænsen som udgangspunkt var overskredet. Sagen viser, at nævnet netop går ind i, om grænsen reelt var overskredet, og om operatørens aflæsning og dokumentation holder.

Mønstret i den parallelle domstolspraksis bekræfter de to betingelser:

Sag	Skiltning	Tid overskredet?	Udfald
BS-120/2012-OLR	Klar (max 2 timer)	Ja, klart	Afgift opretholdt
BS-2448/2011-OLR	Uklar (intet tidsrum)	Tvivlsomt	Bilist frifundet
Sag 99/2014	Klar (3 timer)	Nej (overholdt)	Bilist frifundet

Når skiltningen er klar, og tiden utvivlsomt er overskredet, står afgiften ved magt. Er der derimod tvivl om enten skiltningens tydelighed eller om, hvorvidt tiden reelt var overskredet, falder afgiften typisk.

LOV	Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4	
PRAKSIS	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	27.04.2015
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
	Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	16.02.2012
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus	21.02.2023

§ 4 Dokumentations- og beviskrav: aflæsning af p-skiven

Når en kontrolafgift er begrundet i en overskreden tidsbegrænsning, er det centrale bevistema, hvilket klokkeslæt p-skiven viste, og om operatørens aflæsning er pålidelig. **Parkeringsklagenævnets afgørelse af 21. februar 2023 (sag 3045)** illustrerer dette: klageren bestred parkeringsvagtens aflæsning og efterspurgte tydeligere billedokumentation, fordi han mente, at det var umuligt at se på operatørens billeder, om skiven stod på kl. 08.00 eller kl. 08.15:

»I Q-parks brev skriver de kl. 12.10 til 10.02, hvilket må være en tastefejl. Jeg har klaget da jeg mener man har aflæst min P skive forkert. Jeg har ikke fået deres billed dokumentation af P skiven, men har kun mit eget billede af P skiven. Her mener jeg man kan se den ikke står til kl. 8.00.«

Sagen viser de bevismæssige byrder, Parkeringsklagenævnet arbejder med:

- **Operatøren** bærer udgangspunktet for at dokumentere observationen – tidspunkt, registreringsnummer og en aflæsning/foto af p-skiven, der viser, at tidsbegrænsningen var overskredet.
- **Klageren** kan imødegå dette med eget billede eller forklaring om indstillingen.
- Parkeringsklagenævnet kræver, at operatøren kan dokumentere en reel overskridelse; er p-skivens visning eller aflæsningen tvivlsom, kan tvivlen komme operatøren til skade.

Sagen berører tillige den udbredte **oprundingspraksis**, hvorefter ankomsttidspunktet kan rundes op til nærmeste kvarter. Hvis en bilist ankommer kl. 08.00-08.15 og indstiller skiven til kl. 08.00, vil en oprunding til kl. 08.15 kunne være afgørende for, om en observation kort efter to-timersgrænsen ligger inden for eller uden for den tilladte tid. Parkeringsklagenævnet vurderer derfor konkret, om en marginal overskridelse på få minutter reelt foreligger, når usikkerheden om skivens nøjagtige visning tages i betragtning.

LOV

Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2

Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

PRAKSIS **Parkeringsklagenævnet** · Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus

21.02.2023

§ 5 Uklar skiltning og tvivl om, hvilket tidsrum restriktionen gælder

Et tilbagevendende tvistepunkt er, om skiltningen tilstrækkeligt klart angiver, *hvornår* tidsbegrænsningen gælder. Her er den ledende afgørelse Østre Landsrets dom i [BS-2448/2011-OLR](#) om en parkering ved Super Best på Gammel Køge Landevej i Valby. Inde på pladsen stod gule skilte med teksten »P-skive påbud max. 2 timer«, mens en stander ved indkørslen angav supermarkedets åbningstider (»Hverdage 9-20 lørdag 8-17«). Bilisten parkerede kl. 18.15 og blev pålagt afgift efter en observation kl. 22.24. Landsretten frifandt bilisten. Retten stillede først kravet til en bindende kvasiaftale:

»For at anse kvasiaftaler ... for indgået, skal der være skiltet på en tydelig og ved almindelig agtpågivenhed umisforståelig måde om de vilkår, der gælder for parkering det pågældende sted.«

Dernæst fandt retten, at skiltningen efterlod reel tvivl om restriktionens tidsmæssige udstrækning, og at tvivlen måtte gå ud over operatøren:

»Den skiltning ... indeholdt ingen tidsangivelse for restriktionerne – f.eks. ”hele døgnet” eller ”kl. 00-24”. Som følge heraf og høstet til de tidsangivelser, som er anført ved indkørslen til parkeringsarealet, findes der for de parkerende at kunne opstå tvivl om parkeringsrestriktionernes tidsmæssige udstrækning ... Da denne tvivl bør komme [operatøren] som koncipist af skiltene til skade, tager landsretten [bilistens] frifindelsespåstand til følge.«

Dommen ændrede et tidligere udfald i Glostrup Ret, hvor operatøren havde fået medhold på grundlag af, at to-timersgrænsen var overskredet – et godt eksempel på, at vurderingen af tvetydig skiltning kan falde forskelligt ud i instanserne.

Dette koncipientprincip har et lovfæstet sidestykke i forbrugerfortolkningsreglen (uklarhedsreglen) i [aftaleloven § 38 b](#), der blev indsat ved [lov nr. 1098 af 21. december 1994](#) til gennemførelse af direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår. Af forarbejderne fremgår, at består der efter inddragelse af alle fortolkningsmomenter tvivl om et ikke-individuelt forhandlet vilkår, »skal aftalen på det pågældende punkt fortolkes på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren«, og at skriftlige forbrugeraftaler »altid [skal] være

udarbejdet på en klar og forståelig måde«. Modstykket ses i [BS-120/2012-OLR](#), hvor skiltningen var klar; her fandt landsretten, at bilisten ved at parkere havde »accepteret de ved skiltningen angivne vilkår for parkering, som var affattet på en klar og forståelig måde«, og der var ikke grundlag for at tilsidesætte vilkåret som urimeligt. Parkeringsklagenævnet følger samme linje: utydelig angivelse af, hvilket tidsrum tidsbegrænsningen gælder, fortolkes mod operatøren, mens en klar skiltning binder bilisten.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering 29.11.2012
Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning 16.02.2012

§ 6 Sagsgang, meddelelseskrav og forholdet til domstolene

Parkeringsklagenævnet behandler klager fra bilister over kontrolafgifter pålagt på private parkeringsarealer og prøver konkret aftaleforholdet, herunder om tidsbegrænsningen var overskredet, og om skiltningen levede op til kravene. Selve kontrolafgiftens form og indhold er reguleret i kerne-bekendtgørelsen. Efter [§ 1](#) skal meddelelsen være skriftlig og som udgangspunkt anbringes synligt på køretøjet, og efter [§ 2](#) skal den bl.a. angive, hvilke parkeringsvilkår der er overtrådt, tid og sted for observationen, køretøjets registreringsnummer, øvrige væsentlige faktiske oplysninger, betalingsfristen og hvortil indsigelser kan rettes. Disse formkrav giver Parkeringsklagenævnet et fast bevismæssigt holdepunkt, når en aflæsning eller observation bestrides.

Reglerne om meddelelsen er under ændring: ved **bekendtgørelse nr. 970 af 30. juni 2025** nyaffattes [§ 1, stk. 1](#) (kontrolafgiften skal anbringes synligt på køretøjet eller overgives til føreren på stedet), og [§ 1, stk. 2](#), ophæves, så kravet om efterfølgende udsendelse bortfalder. Ændringerne trådte i kraft den 1. juli 2025, men er endnu ikke konsolideret ind i den gældende bekendtgørelsestekst.

Forholdet til domstolene: De ledende afgørelser på området er domstolsafgørelser, som Parkeringsklagenævnet anvender – først og fremmest [Sag 99/2014](#) om to p-skiver og [BS-2448/2011-OLR](#) om tvetydig skiltning. Et krav om betaling af en kontrolafgift kan i sidste ende prøves ved domstolene, hvor det aftaleretlige udgangspunkt er en stiltiende aftale. Det udtrykte Østre Landsret i [BS-842/2016-OLR](#) således:

»Når en bilist parkerer på privat område, indgår bilisten en stiltiende aftale med grundejeren om parkering, hvor bilisten som udgangspunkt accepterer rimelige parkeringsrestriktioner og vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted.«

Nævnets prøvelse og domstolenes prøvelse hviler dermed på samme aftaleretlige grundlag, og praksis trækker i samme retning: reel overskridelse og tydelig skiltning er afgørende.

LOV

[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal 27.04.2015
Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift 25.04.2016
Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning 16.02.2012

§ 7 Sammenfatning af nævnets linje

Praksis om p-skive og tidsbegrænset parkering på private arealer kan sammenfattes i følgende hovedpunkter, som Parkeringsklagenævnet lægger til grund:

- **Aftaleret, ikke offentlig ret.** P-skive- og tidsbegrænsningsvilkår er privatretlige aftalevilkår. De offentligretlige skiveregler finder hverken direkte eller analog anvendelse på privat grund, jf. [Sag 99/2014](#).
- **To skiver er ikke i sig selv en overtrædelse.** Vilkåret »p-skive påbudt« forbyder ikke flere skiver, når forskellen i tidsangivelse er uden betydning for, om tidsbegrænsningen er overholdt.
- **Reel overskridelse kræves.** Parkeringsklagenævnet prøver konkret, om den maksimale tid faktisk var overskredet, og afviser at lade en formel skivefejl uden betydning for tidskontrollen bære afgiften. Marginale overskridelser vurderes i lyset af oprundingspraksis og usikkerhed om skivens visning, jf. [sag 3045](#).
- **Tydelig skiltning kræves.** Tidsbegrænsningen og dens tidsmæssige udstrækning skal fremgå klart og umisforståeligt, jf. [bekendtgørelsen § 4](#). Uklarhed fortolkes mod operatøren efter koncipientprincippet og [aftaleloven § 38 b](#), jf. [BS-2448/2011-OLR](#).
- **Klar skiltning binder.** Er skiltningen klar, og er tiden utvivlsomt overskredet, opretholdes afgiften, jf. [BS-120/2012-OLR](#).

Oversigten afgrænser sig fra digital betaling/app og synlig billet (se [parkering-betaling-app-og-billet](#)), reserverede pladser og handicap-/elbilpladser (se [parkering-reserverede-handicap-og-elbilpladser](#)) samt kommunale p-skiveregler efter færdselsloven (se [parkeringsafgift-private](#)).

LOV

[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)[Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)

PRAKSIS	Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	27.04.2015
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
	Landsretten · Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	16.02.2012
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus	21.02.2023

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38b stk. 1
Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3	Bekendtgørelse om kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4
Færdselsloven § 1	Parkeringsskivebekendtgørelsen § 4

MATERIALE Citerede afgørelser

8 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

20.03.2019	Højesterets afgørelse om parkeringsskive kontra parkeringsapp i tidsbegrænsede zoner	181-2018
27.04.2015	Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal	99-2014
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		3
25.04.2016	Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	1360-1647
29.11.2012	Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	5054-6074
16.02.2012	Landsretten frifinder bilist for parkeringsafgift på grund af tvetydig skiltning	2753-3278
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGINSTANS		3
16.12.2024	Manglende p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074
21.02.2023	Tvist om tidsbegrænset parkering og aflæsning af manuel p-skive ved Sundhedens Hus	park-3045
05.07.2022	Ugyldig kvittering for afvist betaling medført kontrolafgift trods 2 timers gratis parkering	park-1647

08

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over reserverede pladser, handicap- og elbilpladser

Skiltning, markering og bevis ved kontrolafgifter på private handicap-, beboer- og ladepladser – Parkeringsklagenævnets prøvelse

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 13 afgørelser · 2012-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Kontrolafgifter for parkering på særligt reserverede pladser på private arealer – handicap-/invalidpladser, beboer- og licenspladser samt elbil-ladepladser – afgøres som en privatretlig aftaletvist (en "kvasiaftale"), ikke efter færdselslovens offentligretlige afgiftsregler. Parkeringsklagenævnet, der er oprettet i medfør af færdselslovens § 122 d, prøver navnlig to ting: om markeringen og betingelserne for den reserverede plads fremgår tilstrækkeligt tydeligt af skiltningen (kontrolafgiftsbekendtgørelsens § 4, stk. 4), og om parkanten reelt overtrådte vilkåret. Denne oversigt sammenfatter retsgrundlaget, nævnets vurderingsmønster, sagsgangen og den parallelle praksis fra Højesteret, landsretterne og Forbrugerombudsmanden, der anvender samme målestok.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Parkeringsklagenævnet kræver, at det af skiltningen tydeligt fremgår, hvordan en reserveret plads er markeret, og under hvilke betingelser den må benyttes, jf. kontrolafgiftsbekendtgørelsens § 4, stk. 4 – ellers er vilkåret ikke en del af kvasiaftalen.
- 02** Parkeringsklagenævnet afviser at opretholde en kontrolafgift, hvis operatøren ikke kan dokumentere, at køretøjet reelt holdt på den reserverede plads (i det afmærkede felt) og dermed faktisk overtrådte vilkåret.
- 03** Parkeringsklagenævnet accepterer, at grundejeren/operatøren selv fastsætter vilkårene for reserverede plads-, beboer- og ladepladser, men kun når vilkårene er klart og fremhævet skiltet; urimelige vilkår kan tilsidesættes efter aftalelovens §§ 36 og 38 c.
- 04** Et byrdefuldt vilkår – fx krav om en synlig, særlig parkeringstilladelse uden for et fremhævet gratis-tidsrum – skal være særligt fremhævet for at være vedtaget; er det gemt nederst med lille skrift, bortfalder afgiften.
- 05** Tilmelding til Parkeringsklagenævnet er en lovbestemt betingelse for overhovedet at kunne pålægge kontrolafgifter på offentligt tilgængelige private arealer, jf. færdselslovens § 122 c, stk. 2.

- 06** Bevisbyrden for, at vilkåret er overtrådt – og at afgiften og senere rykkere er kommet frem til parkanten – påhviler operatøren; kan den ikke løftes, får klageren medhold.
- 07** For elbil-ladepladser indebærer markerings- og betingelseskravet i § 4, stk. 4, at en betingelse om aktiv opladning skal fremgå udtrykkeligt af skiltet, før parkering uden opladning kan udløse en kontrolafgift.
- 08** Kontrolafgiften skal være skriftlig og anbragt synligt på køretøjet eller overgivet til føreren; efter bekendtgørelse nr. 970 af 30. juni 2025 må afgiften ikke længere eftersendes – heller ikke ved ren ANPR-kontrol.

Privatretligt grundlag: kvasiaftalen og skiltekravene for reserverede pladser

§ 1

Kontrolafgifter for parkering på reserverede pladser på private arealer – handicap-/invaliddepladser, beboer- og licenspladser, ladepladser og kundepladser – hviler **ikke** på færdselslovens offentligretlige § 121-forskrifter, men på en **privatretlig aftale** mellem grundejeren/parkeringsoperatøren og bilisten. Når bilisten parkerer, indgås en såkaldt *kvasiaftale*, hvor de skilte vilkår udgør aftalegrundlaget. Østre Landsret formulerede det i [BS-842/2016-OLR](#) således:

Når en bilist parkerer på privat område, indgår bilisten en stiltiende aftale med grundejeren om parkering, hvor bilisten som udgangspunkt accepterer rimelige parkeringsrestriktioner og vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted.

Hjemlen til at pålægge kontrolafgifter på offentligt tilgængelige private arealer findes i [færdselsloven § 122 c](#): en afgift kan kun pålægges, hvis vilkåret "på stedet tydeligt er tilkendegivet", og kun hvis operatøren er tilmeldt Parkeringsklagenævnet ([§ 122 c, stk. 2](#)). De nærmere skiltekrav er fastsat i [kontrolafgiftsbekendtgørelsen](#) (bekendtgørelse nr. 202 af 28. februar 2014). For reserverede pladser er [§ 4, stk. 4](#) den centrale bestemmelse:

Hvis der på parkeringspladsen er indrettet særlige pladser til særlige køretøjer, herunder invalidekøretøjer, skal det af skiltene fremgå, hvordan disse pladser er markeret, og under hvilke betingelser de kan anvendes.

Samme bestemmelse kræver tydelig angivelse, "hvis der gælder vilkår for brug af særlig parkeringstilladelse mv." – dvs. beboer- og licensordninger. Det betyder, at **både markeringen af pladsen og betingelserne for at bruge den skal fremgå tydeligt af skiltningen**, før en kontrolafgift kan håndhæves.

Afgrænsning. Denne oversigt dækker private, reserverede pladser. Kommunale handicap-reserverede pladser, som vejmyndigheden opretter efter [færdselsloven § 92, stk. 3](#), behandles i [parkeringsafgift-private](#). Almindelig tidsbegrænset parkering/p-skive behandles i [parkerings-pskive-og-tidsbegrænsning](#), og parkering uden for bås samt standsning på brandvej i [parkerings-uden-for-baas-og-standsning](#).

LOV

[Færdselsloven § 92, stk. 3](#)
[Færdselsloven § 122c, stk. 2](#)
[Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 1](#)
[Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 4](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift

25.04.2016

Parkeringsklagenævnets oprettelse, kompetence og prøvelsesintensitet

§ 2

Parkeringsklagenævnet er oprettet med hjemmel i [færdselsloven § 122 d](#):

Til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder opretter branchen på området et klagenævn.

Nævnet er dermed et **godkendt privat klage-/ankenævn**, drevet af parkeringsbranchen, men lovbestemt og under tilsyn (§ 122 d, stk. 2). Det er en betingelse for overhovedet at måtte udstede kontrolafgifter, at operatøren er tilmeldt nævnet, og at der vejledes om klageadgangen ved hvert afgiftspålæg, jf. [§ 122 c, stk. 2](#).

Prøvelsens karakter. Parkeringsklagenævnet foretager en **aftaleretlig (privatretlig) prøvelse – ikke en færdselsretlig**. I sager om reserverede pladser prøver nævnet især to forhold:

1. **Aftalegrundlaget** – om vilkåret om den reserverede plads (markering + betingelser) er gyldigt vedtaget, dvs. fremgår klart og tilstrækkeligt fremhævet af skiltningen, jf. kontrolafgiftsbekendtgørelsens § 4 og de almindelige regler om fortolkning af forbrugeraftaler i [aftaleloven § 38 b](#).
2. **Overtrædelsen** – om parkanten reelt har overtrådt vilkåret (fx faktisk holdt på den reserverede plads uden gyldig, synlig tilladelse).

Inden for disse rammer accepterer nævnet, at grundejeren som udgangspunkt selv fastsætter vilkårene for sin ejendom, men byrdefulde og urimelige vilkår kan tilsidesættes efter [aftaleloven § 36](#) og [§ 38 c](#). Nævnet prøver derimod ikke, om en afmærkning lever op til de offentligretlige vejafmærkningsforskrifter – på private arealer er afmærkning og skiltning et aftalevilkår, ikke en myndighedsforskrift.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38b](#)[Aftaleloven § 38c](#)[Færdselsloven § 122d](#)[Færdselsloven § 122c, stk. 2](#)

Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på: markering, betingelser og bevis for overtrædelse

§ 3

På tværs af sagerne lægger Parkeringsklagenævnet i reserverede-plads-sager især vægt på tre gennemgående forhold, der gentagne gange afgør udfaldet.

1. Tydelig markering af pladsen. Det skal fremgå af skiltningen, *hvordan* den reserverede plads er markeret (afstribning, symbol eller tekst i båsen mv.), jf. [§ 4, stk. 4](#). Skiltene skal desuden være "let synlige i lys og mørke" og placeret, så parkanten har "rimelig tid ... at orientere sig", jf. [§ 4, stk. 1-2](#). Er markeringen eller skiltningen uklar eller uhensigtsmæssigt placeret, falder grundlaget for afgiften. Østre Landsret anlagde samme målestok i [BS-120/2012-OLR](#), hvor afgørende var, om der "efter områdets karakter samt skiltenes placering, størrelse og udformning" var skiltet "på en tilstrækkelig tydelig måde".

2. Tydelige – og fremhævede – betingelser for brug. Det skal fremgå, *under hvilke betingelser* pladsen må bruges (gyldigt invalideskilt, synlig beboerlicens eller aktiv opladning). Et byrdefuldt vilkår skal være **særligt fremhævet** for at være vedtaget. Forbrugerombudsmanden anvendte netop § 4, stk. 4, i [afgørelsen af 27. juni](#)

2025, hvor kravet om en særlig parkeringstilladelse uden for et fremhævet gratis-tidsrum var "gemt" nederst på skiltet med mindre skrift:

Skilte på en privat parkeringsplads udgør en såkaldt kvasiaftale mellem parkeringsselskabet og forbrugerne. Vilkårene for parkering på parkeringspladsen skal derfor fremgå klart og tydeligt.

Fordi tilladelsesvilkåret ikke var tilstrækkeligt fremhævet, var det **ikke en del af kvasiaftalen**, og de opkrævede afgifter skulle tilbagebetales.

3. Bevis for, at køretøjet reelt holdt på den reserverede plads. Operatøren bærer bevisbyrden for, at vilkåret faktisk er overtrådt, og de faktiske oplysninger skal fremgå af afgiftsmeddelelsen, jf. § 2, nr. 3. Illustrativt ophævede byrettens fogedret i sag **FS-19215/2007** en kontrolafgift for parkering på en invalideplads, fordi køretøjet ikke holdt i det afmærkede felt, og fordi skiltningen var uhensigtsmæssigt placeret. Kan operatøren ikke dokumentere (typisk ved fotos af bil, markering og skilt), at bilen faktisk stod på selve den reserverede plads, opretholdes afgiften ikke.

Sammenfattende har det afgørende betydning for udfaldet, om **markering + betingelser fremgår tilstrækkeligt tydeligt og fremhævet**, og om der er ført **bevis for den konkrete overtrædelse**.

LOV

Aftaleloven § 38b

Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 2

Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 4, 1-2

PRAKSIS **Landsretten** · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering 29.11.2012
Forbrugerombudsmanden · Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads 27.06.2025

§ 4 Handicap- og invalidepladser, beboer-/licenspladser og elbil-ladepladser

De samme krav slår forskelligt igennem for de tre typiske kategorier af reserverede private pladser.

Handicap-/invalidepladser. § 4, stk. 4 nævner udtrykkeligt "invalidekøretøjer". Skiltet skal angive både markeringen (typisk kørestolssymbol/afstribning) og betingelsen (gyldigt parkeringskort/invalideskilt anbragt synligt). To tilbagevendende stridspunkter er, (a) om P-kortet var synligt og gyldigt placeret, og (b) om bilen reelt holdt i det afmærkede felt – jf. ophævelsen i **FS-19215/2007**. Bemærk afgrænsningen til **kommunale** handicappladser oprettet efter **færdselsloven § 92, stk. 3**, som ikke er en privatretlig kvasiaftale, men en myndighedsforanstaltning; disse behandles i **parkeringsafgift-private**.

Beboer- og licenspladser. Kernevilkåret er en *særlig parkeringstilladelse* ("vilkår for brug af særlig parkeringstilladelse mv.", § 4, stk. 4). Licensen/tilladelsen skal være synligt anbragt i køretøjet. Men vilkåret binder kun, hvis det er klart og fremhævet skiltet – er kravet utydeligt eller underordnet et dominerende "gratis parkering"-budskab, bortfalder afgiften, jf. **Forbrugerombudsmandens afgørelse af 27. juni 2025**.

Elbil-ladepladser. En ladeplads kan være reserveret til køretøjer "under opladning". Da dette er et betingelsesvilkår efter § 4, stk. 4, skal betingelsen – fx at pladsen kun må benyttes *under aktiv opladning* – fremgå udtrykkeligt og tydeligt af skiltningen, før parkering uden opladning kan udløse en kontrolafgift. Det samme markerings- og tydelighedskrav gælder her som for de øvrige reserverede pladser: er det ikke gjort klart, at parkering kræver igangværende opladning, er der ikke aftalt et vilkår, parkanten kan have overtrådt.

LOV [Færdselsloven § 92, stk. 3](#) [Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 4](#)PRAKSIS [Forbrugerombudsmanden](#) · Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads 27.06.2025

Sagsgang, klagegebyr og bindende virkning ved

§ 5 Parkeringsklagenævnet

Klageadgang. En bilist, der har fået en kontrolafgift på et offentligt tilgængeligt privat areal, kan klage til Parkeringsklagenævnet, og operatøren skal have vejledt om denne adgang allerede ved afgiftspålægget, jf. [§ 122 c, stk. 2](#).

Gebyrtrappe. Klagegebyret påhviler reelt operatøren. Efter [§ 11 i bekendtgørelsen om gebyrer ved godkendte private klage- eller ankenævn](#) (jf. nævnets vedtægter § 25) gælder:

Situation	Gebyr (ekskl. moms)
Klageren får medhold	3.500 kr.
Operatøren frafalder afgiften senest 21 dage efter orientering om klagen	1.000 kr.
Operatøren frafalder senere, men inden nævnsbehandling	3.000 kr.

Gebyrtrappen tilskynder operatøren til at frafalde tvivlsomme afgifter tidligt i forløbet.

Meddelelses- og dokumentationskrav. Kontrolafgiften skal være skriftlig og anbragt synligt på køretøjet eller overgivet til føreren, jf. [§ 1](#), og indeholde de oplysninger, der er nævnt i [§ 2](#) (bl.a. hvilket vilkår der er overtrådt, tid, sted og registreringsnummer samt de faktiske oplysninger, der er lagt til grund).

2025-reformen. Efter **bekendtgørelse nr. 970 af 30. juni 2025** (i kraft 1. juli 2025) er [§ 1, stk. 2](#) ophævet, så afgiften ikke længere må eftersendes – heller ikke i undtagelsestilfælde. Det rammer især ren ANPR-kontrol (automatisk nummerpladegenkendelse uden fysisk kontrol på stedet). Forbrugerombudsmanden havde forinden fastslået, at systematisk eftersendelse var ulovlig, jf. [afgørelsen af 23. august 2023](#) og [afgørelsen af 18. juli 2024](#), hvor undtagelsen om eftersendelse ikke kunne påberåbes af et selskab, der bevidst havde indrettet sin kontrol uden personale.

Bevisbyrde i opkrævningsleddet. Operatøren skal kunne bevise, at afgiften og senere rykkere er kommet frem til parkanten. I [Forbrugerombudsmandens sag om 139 klager](#) kunne et selskab ikke løfte denne bevisbyrde, og rykker- og inkassogebyrer bortfaldt. Kravet forældes desuden fra parkeringstidspunktet, jf. [BS-842/2016-OLR](#).

Bindende virkning. Nævnet er et privat, men godkendt og lovbestemt klagenævn. Da tilmelding er en lovbestemt betingelse for overhovedet at måtte udstede afgifter ([§ 122 c, stk. 2](#)), har nævnets afgørelser reel gennemslagskraft over for de tilmeldte operatører.

LOV [Færdselsloven § 122c, stk. 2](#) [Færdselsloven § 122d](#)[Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 1, stk. 2](#) [Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 2](#) [Renteloven § 9b, stk. 2](#)PRAKSIS [Landsretten](#) · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift 25.04.2016[Forbrugerombudsmanden](#) · Parkeringsselskabers brug af ANPR-systemer og ulovlig opkrævning af kontrolafgifter 18.07.2024

Forbrugerombudsmanden · Parkeringsselskabs opkrævning af rykkergebyrer og inkassoomkostninger: Bevisbyrde for modtagelse af breve	24.08.2023
Forbrugerombudsmanden · Ulovlige rykkergebyrer og forkert udstedelse af kontrolafgifter ved ANPR-parkering	23.08.2023

§ 6 Sammenhæng med domstolspraksis og Forbrugerombudsmandens linje

Parallel praksis fra domstolene og Forbrugerombudsmanden bekræfter og supplerer nævnets aftaleretlige prøvelse og bygger på samme regelsæt.

Afgørelse	Tema	Udfald
BS-120/2012-OLR	Tydelig skiltning = accept af vilkår	Operatør medhold
BS-16/2013-HJR (U.2014.1719 H)	Fortolkning af parkeringsvilkår (§ 38 b)	Operatør medhold
BS-45860/2020-HJR	Operatøren bærer risiko for egen app	Bilist frifundet
FO 27. juni 2025	Utydeligt/ikke fremhævet tilladelseskra	Afgift bortfaldt
BS-82/2021-HJR	Afmærkning før parkering (offentlig afgift)	Afgift opretholdt

Klar, fremhævet skiltning binder. Østre Landsret fandt i [BS-120/2012-OLR](#), at bilisten ved at parkere havde "accepteret de ved skiltningen angivne vilkår for parkering, som var affattet på en klar og forståelig måde".

Fortolkning af vilkår. Højesteret fastslog i [BS-16/2013-HJR](#) (U.2014.1719 H), at uklare parkeringsvilkår fortolkes efter aftalerettens regler, herunder [aftaleloven § 38 b](#) om forbrugerftaler. Forbrugerombudsmanden henviser til denne dom og til U.2015.2546 H for, at parkeringsskilte fortolkes efter aftalerettens regler, og at væsentlige og byrdefulde vilkår skal være særligt fremhævet for at være vedtaget.

Operatøren bærer risikoen for egne systemer. Højesteret frifandt i [BS-45860/2020-HJR](#) en bilist, fordi en operatør-anbefalet betalingsapp automatisk havde valgt forkert område:

Højesteret finder under disse omstændigheder, at Apcoa Parking Danmark A/S må bære risikoen for, at A ved anvendelsen af EasyPark-appen betalte for parkering i område 104 i stedet for område 406 ...

Princippet understøtter, at operatøren også bærer risikoen for uklar markering/skiltning og for fejl i automatiseret kontrol af reserverede pladser.

Urimelige og vildledende vilkår tilsidesættes. Forbrugerombudsmanden tilsidesatte i [afgørelsen af 17. maj 2021](#) et betalingsvilkår efter [aftaleloven § 38 c](#), jf. [§ 36](#), og i [afgørelsen af 27. juni 2025](#) en vildledende skiltning om parkeringstilladelse.

Offentligretlig parallel. For *offentlige* parkeringsafgifter har Højesteret i [BS-82/2021-HJR](#) understreget, at "der er først adgang til parkering, når parkeringspladserne er tilkendegivet ved afmærkning". Selv om sagen angår en offentlig afgift (se [parkeringsafgift-private](#)), illustrerer den samme grundtanke, der bærer nævnets praksis: rettigheder og forbud skal være tydeligt afmærket og tilkendegivet på stedet.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38b](#)[Aftaleloven § 38c](#)[Færdselsloven § 122c](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret opretholder parkeringsafgift på forto

31.10.2022

Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	17.02.2022
Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
Forbrugerombudsmanden · Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads	27.06.2025
Forbrugerombudsmanden · Urimelige betalingsvilkår og vildledende udeladelser ved betaling for parkering	17.05.2021

§ 7 Sammenfatning af de centrale takeaways

På området for reserverede private pladser kan retsstillingen sammenfattes således:

- Kontrolafgiften er en **privatretlig konsekvens af en kvasiaftale**, ikke en færdselsbøde. Parkeringsklagenævnet prøver aftalegrundlaget og overtrædelsen – ikke offentligtretlige afmærkningsforskrifter.
- **Markering + betingelser skal fremgå tydeligt** af skiltningen, jf. [kontrolafgiftsbekendtgørelsens § 4, stk. 4](#). Et byrdefuldt vilkår (parkeringstilladelse, opladningskrav) skal være *særligt fremhævet* for at være vedtaget.
- **Operatøren har bevisbyrden** for, at køretøjet reelt holdt på den reserverede plads og overtrådte vilkåret – og for, at afgift og rykkere er kommet frem. Manglende bevis fører til, at klageren får medhold (jf. [FS-19215/2007](#) og Forbrugerombudsmandens bevisbyrde-sag).
- **Tilmelding til nævnet er en betingelse** for at udstede afgifter ([færdselsloven § 122 c, stk. 2](#)), og en gebyrtrappe (3.500/3.000/1.000 kr.) tilskynder operatøren til at frafalde tvivlsomme afgifter.
- Den **2025-stramning** (bekendtgørelse nr. 970 af 30. juni 2025) afskaffer eftersendelse af afgifter og rammer ren ANPR-kontrol – en linje, Forbrugerombudsmanden og Folketinget havde markeret forinden.
- Domstolene bekræfter, at **klare, fremhævede vilkår binder**, mens **uklare, utydelige eller ikke-fremhævede vilkår – og manglende bevis for overtrædelse – fører til, at afgiften bortfalder**.

LOV	Færdselsloven § 122c, stk. 2	Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 4, stk. 4
PRAKSIS	Forbrugerombudsmanden · Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads	27.06.2025
	Forbrugerombudsmanden · Parkeringsselskabs opkrævning af rykkergebyrer og inkassoomkostninger: Bevisbyrde for modtagelse af breve	24.08.2023

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38b
Færdselsloven § 122c	Færdselsloven § 122d
Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 1	Kontrolafgiftsbekendtgørelsen § 4 stk. 4

MATERIALE Citerede afgørelser

12 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
31.10.2022	Højesteret opretholder parkeringsafgift på fortov trods planlagt etablering af p-pladser	2268-2701
17.02.2022	Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering	bs-45860-2020-hjr
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		3
25.04.2016	Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	1360-1647
12.03.2014	Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	5055-6075
29.11.2012	Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	5054-6074
FORBRUGEROMBUDSMANDEN · NÆVN / KLAGEINSTANS		5
27.06.2025	Vildledende skiltning om parkeringstilladelse på privat parkeringsplads	
18.07.2024	Parkeringssselskabers brug af ANPR-systemer og ulovlig opkrævning af kontrolafgifter	
24.08.2023	Parkeringssselskabs opkrævning af rykkergebyrer og inkassoomkostninger: Bevisbyrde for modtagelse af breve	
23.08.2023	Ulovlige rykkergebyrer og forkert udstedelse af kontrolafgifter ved ANPR-parkering	
17.05.2021	Urimelige betalingsvilkår og vildledende udeladelser ved betaling for parkering	
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
16.12.2024	Manglende p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074
05.07.2022	Ugyldig kvittering for afvist betaling medført kontrolafgift trods 2 timers gratis parkering	park-1647

09

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over skiltning ved indkørsel og på private parkeringsarealer

Skiltningskravene som gyldighedsbetingelse for kontrolafgifter – Parkeringsklagenævnets og domstolenes linje

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 8 afgørelser · 2012-2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Parkeringsklagenævnet behandler klager over kontrolafgifter, som private parkeringsoperatører pålægger på offentligt tilgængelige private arealer. Den helt grundlæggende betingelse for, at en sådan afgift overhovedet kan opretholdes, er, at parkeringsvilkårene er tydeligt tilkendegivet ved skiltning – både ved indkørslen og inde på pladsen, jf. færdselsloven § 122 c og parkeringsbekendtgørelsen. Denne oversigt samler retsgrundlaget og den linje, som Parkeringsklagenævnet og domstolene (Højesteret og landsretterne) følger, når skiltningens placering, synlighed, læsbarhed og indhold prøves. Hovedmønstret er klart: opfylder indkørsels- eller vilkårsskiltningen ikke bekendtgørelsens objektive krav, er afgiften ikke gyldigt pålagt.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** En kontrolafgift på et offentligt tilgængeligt privat parkeringsareal kan efter færdselsloven § 122 c, stk. 1 kun pålægges, hvis parkeringsvilkårene tydeligt er tilkendegivet på stedet – skiltningen er en materiel gyldighedsbetingelse, ikke blot et bevismoment.
- 02** Parkeringsklagenævnet kræver, at der ved alle naturlige passagepunkter (i praksis indkørslerne) er opstillet en indkørselstavle med et hvidt P på sort baggrund og undertavle, der er let synlig i både lys og mørke, jf. bekendtgørelsens § 3.
- 03** Parkeringsklagenævnet kræver, at der inde på arealet er opsat et passende antal vilkårsskilte med hvid skrift på sort baggrund i læsbar størrelse, og at skiltene angiver tidsbegrænsning/betaling, kontrolafgiftens størrelse, reglerne om flere afgifter samt operatørens navn, telefonnummer og hjemmeside, jf. bekendtgørelsens § 4.
- 04** Parkeringsklagenævnet afviser kontrolafgifter, hvor indkørsels- eller vilkårsskiltningen ikke opfylder bekendtgørelsens krav til placering, synlighed, læsbarhed og indhold.
- 05** Parkeringsklagenævnet og domstolene lægger afgørende vægt på skiltens konkrete placering, størrelse og udformning ved bedømmelsen af, om en parkant ved sædvanlig agtpågivenhed burde have bemærket vilkårene – også ved parkering i mørke.

- 06 Operatøren bærer bevisbyrden for, at skiltningen opfyldte kravene; ufyldestgørende dokumentation – fx for betalingsautomaternes placering – fører til, at afgiften bortfalder.
- 07 Skilte med butiksåbningstider eller anden information udgør ikke vilkårsskilte; det er de egentlige vilkårsskilte inde på arealet, der er afgørende.
- 08 Domstolene fortolker skilte parkeringsvilkår aftaleretligt som en forbrugeraftale (aftaleloven § 38 a); offentligretlige færdselsregler finder hverken direkte eller analog anvendelse på private arealer.
- 09 En kontrolafgift kan efter § 122 c, stk. 2 desuden kun pålægges, hvis operatøren er tilmeldt Parkeringsklagenævnet og tydeligt har vejledt om klageadgangen.

§ 1 Skiltningen som gyldighedsbetingelse: færdselsloven § 122 c og parkeringsbekendtgørelsen

Grundlaget for at kunne pålægge en kontrolafgift på et offentligt tilgængeligt privat parkeringsareal er færdselsloven § 122 c, stk. 1:

Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan, medmindre der gælder et generelt og tydeligt markeret forbud mod parkering på området, kun pålægges, hvis dette på stedet tydeligt er tilkendegivet.

Skiltningen er dermed en **materiel gyldighedsbetingelse**: er parkeringsvilkårene ikke tydeligt tilkendegivet på stedet, er der ingen hjemmel til afgiften. Efter § 122 c, stk. 3 fastsætter transportministeren de nærmere regler om, hvordan tilkendegivelsen skal gives, og det er sket i [bekendtgørelsen om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder](#).

Bekendtgørelsen opererer med to lag af skiltning. **Indkørselstavlen** reguleres i § 3:

... skal der ved steder, som det er naturligt at passere umiddelbart efter, at man med et motorkøretøj er kommet ind på parkeringspladsen, være opstillet en tavle med et hvidt P på sort baggrund og en undertavle med teksten ”Regler og vilkår fremgår af skilte på pladsen” med hvid skrift på sort baggrund som nærmere anvist i bilag 1. Tavlen og undertavlen skal være opstillet, så de er let synlige i lys og mørke.

Vilkårsskiltene inde på arealet reguleres i § 4. Der skal være ”et passende antal skilte”, placeret hvor de er ”let synlige i lys og mørke, og hvor der er rimelig tid til fra bil eller til fods at orientere sig om deres nærmere indhold”. Skriften skal være ”hvid skrift på sort baggrund” i en størrelse, ”så den er let læselig”. Indholdsmæssigt skal skiltene som minimum tydeligt angive eventuel tidsbegrænsning eller betalingsparkering og vilkårene herfor, at overtrædelse kan medføre kontrolafgift, **kontrolafgiftens størrelse**, på hvilke vilkår der kan pålægges flere afgifter for samme parkering, markeringen af særlige pladser (fx invalidepladser) samt – nederst og ikke-dominerende – hvilken operatør der administrerer ordningen med dennes telefonnummer og hjemmeside.

Forarbejderne til § 122 c (bestemmelsen blev indsat ved **lov nr. 169 af 26. februar 2014** om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet) bygger på anbefalingerne fra arbejdsgruppen om privat parkering. Det fremgår udtrykkeligt af bemærkningerne, at der ved samtlige steder, ”som det er naturligt at passere” for at komme ind på pladsen – ”i praksis normalt ved alle indkørsler” – skal ”opstilles et symbol med et hvidt P på sort baggrund, som skal være let synlig i lys og mørke”.

Endelig er kravene trådt trinvist i kraft, jf. § 5: kravet om indkørselstavle (§ 3) fra **15. marts 2016** og kravene til vilkårsskiltene (§ 4) fra **15. marts 2019**. Afgifter pålagt før disse datoer kan derfor ikke bedømmes på det fulde bekendtgørelsesgrundlag.

LOV

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 5

Færdselsloven § 122c, stk. 1, 3

§ 2 Parkeringsklagenævnets prøvelse og hvad nævnet lægger vægt på

Parkeringsklagenævnet er oprettet af branchen i medfør af færdselsloven § 122 d og behandler klager over kontrolafgifter pålagt af private operatører. Skiltningskravene i § 122 c og bekendtgørelsens §§ 3-4 er **objektive gyldighedsbetingelser**, og prøvelsen af, om de er opfyldt, er en retlig (fuld) prøvelse – ikke en efterprøvelse af et frit skøn. Opfylder skiltningen ikke kravene, er der ikke aftalegrundlag for afgiften, og den kan ikke opretholdes.

Parkeringsklagenævnet lægger ved denne prøvelse vægt på de samme objektive momenter, som bekendtgørelsen opstiller, og som domstolene anvender på det parallelle tydelighedskrav:

- **Indkørselstavlens tilstedeværelse og placering** ved alle naturlige passagepunkter, jf. § 3. Mangler tavlen ved en indkørsel, som det er naturligt at passere, er grundbetingelsen i § 122 c, stk. 1 ikke opfyldt.
- **Synligheden i både lys og mørke**. Skiltene skal kunne ses på det tidspunkt og under de lysforhold, parkeringen faktisk sker.
- **Vilkårsskiltene antal, placering og læsbarhed**, jf. § 4 – herunder at en parkant inde på pladsen altid vil kunne se et skilt eller en henvisning hertil ved at orientere sig.
- **Skiltene indhold** – om netop det vilkår, afgiften støttes på (tidsbegrænsning, betaling, automatplacering, afgiftens størrelse), faktisk fremgår tydeligt.

Det centrale tydelighedskriterium blev formuleret af Østre Landsret i BS-120/2012, hvor en bilist havde parkeret i **mørke** på et privat areal ved en station og gjorde gældende, at han ikke havde bemærket skiltningen:

Efter områdets karakter samt skiltene placering, størrelse og udformning finder landsretten, at der var skiltet på en tilstrækkelig tydelig måde, således at Sagsøgte ved sædvanlig agtpågivenhed burde have bemærket såvel skiltet om privat område som de af City Parkeringsservice opsatte skilte om vilkår for parkering.

Ved at parkere i området findes Sagsøgte at have accepteret de ved skiltningen angivne vilkår for parkering, som var affattet på en klar og forståelig måde.

Vurderingen er altså konkret og knytter sig til skiltene fysiske egenskaber – placering, størrelse og udformning – sammenholdt med, hvad en parkant ved ”sædvanlig agtpågivenhed” burde bemærke. Det er kernen i det, Parkeringsklagenævnet lægger afgørende vægt på: når skiltningen lever op til bekendtgørelsens krav, accepterer parkanten vilkårene ved at parkere; når den ikke gør, bortfalder grundlaget for afgiften.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)[Færdselsloven § 122c](#)[Færdselsloven § 122d](#)PRAKSIS **Landsretten** · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering

29.11.2012

Dokumentations- og beviskrav: operatøren skal kunne bevise korrekt skiltning

Da skiltningen er en gyldighedsbetingelse, påhviler det operatøren at kunne dokumentere, at indkørsels- og vilkårsskiltningen opfyldte bekendtgørelsens krav på parkeringstidspunktet – typisk ved fotodokumentation og en skilteplan. Kan operatøren ikke løfte denne bevisbyrde, opretholdes afgiften ikke. To temaer går igen:

Hvilke skilte tæller? Skilte med butiksåbningstider eller anden generel information er ikke vilkårsskilte i bekendtgørelsens forstand. Det er de egentlige vilkårsskilte inde på arealet, der er afgørende for, om vilkårene er tilkendegivet – ikke standere med åbningstider. Dette er fastslået i byretspraksis (**BS-2935/2010, Retten i Glostrup**), hvor det netop var de (gule) vilkårsskilte inde på pladsen og ikke standerne med åbningstider, der var udslagsgivende.

Henvisning til betalingsautomater. Skal en afgift støttes på manglende betaling, skal skiltningen fyldestgørende oplyse om betalingsordningen, herunder hvor automaterne er placeret. En kontrolafgift er blevet annulleret, fordi skiltningen af automatplaceringen var ufyldestgørende (**FS-6985/2017, Retten i Lyngby**).

Samme risikofordeling bekræftede Højesteret i **BS-45860/2020-HJR**, hvor skiltningen henviste til betaling via EasyPark-appen:

Højesteret finder under disse omstændigheder, at Apcoa Parking Danmark A/S må bære risikoen for, at A ved anvendelsen af EasyPark-appen betalte for parkering i område 104 i stedet for område 406, og at Apcoa Parking derfor ikke kan fastholde den pålagte kontrolafgift ...

Når operatøren gennem skiltningen integrerer en bestemt betalingsløsning i betalingsflowet, bærer operatøren altså risikoen for, at løsningen leder parkanten til en fejlbetaling – uanset standardvilkår, der lægger ansvaret på brugeren.

Ud over selve skiltningen stiller bekendtgørelsen krav til **afgiftsmeddelelsen**. Efter § 1 skal meddelelsen være skriftlig og anbringes synligt på køretøjet eller overgives føreren, og efter § 2 indeholde oplysning om det overtrådte vilkår, tid og sted for observationen, registreringsnummer, betalingsfrist og hvortil indsigelser kan rettes.

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 1](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 2](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)[Færdselsloven § 122c, stk. 1](#)

PRÆKSIS Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering 17.02.2022

§ 4 Sagsgang og klageadgang ved Parkeringsklagenævnet

Selve klageadgangen til Parkeringsklagenævnet er gjort til en gyldighedsbetingelse. Efter [færdselsloven § 122 c, stk. 2](#):

Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan kun pålægges, hvis den, der pålægger afgiften, er tilmeldt det klagenevæn, der er oprettet i medfør af § 122 d, og hvis der tydeligt er vejledt om klageadgangen hertil, når afgiftspålæg gives.

Nævnet hviler på [§ 122 d](#), hvorefter ”branchen på området” opretter klagenevnet, og transportministeren kan fastsætte regler om dets virke og om tilsyn. Bestemmelserne blev indsat ved en ændring af færdselsloven i 2017 (oprettelse af klagenevæn); kravet i [§ 122 c, stk. 2](#) om, at operatøren skal være tilmeldt nævnet og vejlede om klageadgangen, trådte i kraft den **1. juli 2018**.

Det betyder, at en afgift fra en operatør, der ikke er tilmeldt nævnet, eller hvor der ikke tydeligt er vejledt om klageadgangen, ikke er gyldigt pålagt – uafhængigt af, om skiltningen i øvrigt er korrekt. Tilmeldings- og vejledningskravet udgør dermed et selvstændigt prøvelsestrin ved siden af skiltningskravet.

Nævnsbehandlingen afskærer ikke domstolsprøvelse. Kontrolafgiften er et privatretligt krav, og tvister herom afgøres i sidste ende ved fogedret/byret med mulighed for kære eller anke til landsret og – efter Procesbevillingsnævnets tilladelse – Højesteret. Den parallelle domstolspraksis nedenfor illustrerer netop denne vej fra foged-/byret til de øverste instanser.

LOV

[Færdselsloven § 122c, stk. 2](#)[Færdselsloven § 122d](#)

§ 5 Samspillet med domstolspraksis – fra fogedret til Højesteret

Skiltningen på private parkeringsarealer er gennemprøvet i domstolssystemet, og afgørelserne danner den ramme, Parkeringsklagenævnet arbejder inden for. Det principielle udgangspunkt er Højesterets dom **U.2014.1719H**, hvorefter en grundejer som led i sin almindelige rådighed kan fastsætte vilkårene for brug af en parkeringsplads og opkræve et beløb for overtrædelse – men kun hvis vilkårene fremgår af skiltningen klart og forståeligt. Det blev gengivet ordret af Østre Landsret i [BS-2368/2017-OLR](#):

Når en bilist parkerer på et privat område, må den pågældende som udgangspunkt anses for at have accepteret de opstillede restriktioner for parkeringen, hvis disse fremgår af skiltningen på en klar og forståelig måde.

Skiltede vilkår er dermed en **forbrugeraftale**, jf. [aftaleloven § 38 a](#), der indgås stiltiende ved at parkere. Det blev lagt til grund i [BS-842/2016-OLR](#):

Når en bilist parkerer på privat område, indgår bilisten en stiltiende aftale med grundejeren om parkering, hvor bilisten som udgangspunkt accepterer rimelige parkeringsrestriktioner og vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted.

Fordi vilkårene er aftaleretlige og ikke offentligretlige, fortolkes skiltningen efter aftaleretlige principper. Højesteret fastslog i [Sag 99/2014](#), at offentligretlige færdselsregler ikke kan håndhæves af en privat operatør:

En angivelse på skiltningen på et privat parkeringsområde: ”p-skive påbudt”, kan ikke forstås som en generel henvisning til de offentligretlige regler om anvendelse af p-skive.

Fortolkningen af skilte vilkår blev yderligere behandlet i [BS-16/2013-HJR](#), hvor Højesteret forstod udtrykket ”pr. påbegyndt døgn” som kalenderdøgn og ikke fandt grundlag for at anvende fortolkningsreglen i [aftaleloven § 38 b](#) til forbrugerens fordel.

De samme domme viser også modstykket: når skiltningen ubestridt er tydelig, bærer parkanten selv risikoen for at overholde vilkårene. I [BS-2368/2017-OLR](#) var det ubestridt, at skiltningen var tydelig, og kontrolgebyret blev stadfæstet, fordi et i øvrigt gyldigt handicapkort var gledet ned, så gyldighedsdatoen ikke kunne aflæses.

Afgørelse	Instans	Skiltningspointe	Udfald
U.2014.1719H	Højesteret	Grundejer kan sætte vilkår; parkant accepterer klart og forståeligt skilte vilkår	Grundlag anerkendt
Sag 99/2014	Højesteret	”P-skive påbudt” er ikke en henvisning til offentlige regler; fortolkes aftaleretligt	Afgift ophævet
BS-45860/2020-HJR	Højesteret	Operatøren bærer risikoen, når skiltningen integrerer en betalings-app	Afgift bortfaldt
BS-120/2012-OLR	Østre Landsret	Tydelighed bedømmes på placering, størrelse og udformning – også i mørke	Vilkår accepteret
BS-842/2016-OLR	Østre Landsret	Stiltiende aftale opstår ved parkering iht. skiltningen	Krav forældet

Højesteret har dermed bekræftet den aftaleretlige ramme (skiltningen skal være klar og forståelig), men har ikke direkte taget stilling til bekendtgørelsens detailkrav til indkørsels- og vilkårsskiltning; den prøvelse foretages i første række af Parkeringsklagenævnet og byretterne.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38a	Aftaleloven § 38b	Færdselsloven § 122c
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacering Højesteret · Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal Landsretten · Østre Landsret stadfæster kontrolgebyr for parkering på privat handicapplads uden synligt gyldigt kort Landsretten · Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering			17.02.2022 27.04.2015 16.03.2018 25.04.2016 12.03.2014 29.11.2012

§ 6 Sammenfatning: skiltningskravene som første prøvelsestrin

Skiltningen er det første og mest grundlæggende, Parkeringsklagenævnet prøver i en klagesag om en privat kontrolafgift. Sammenfattende gælder:

- **To lag skal være på plads.** Der skal være en indkørselstavle med hvidt P på sort baggrund og undertavle ved alle naturlige passagepunkter (§ 3) og et passende antal læsbare vilkårsskilte inde på arealet (§ 4). Mangler det ene lag, er grundbetingelsen i § 122 c, stk. 1 ikke opfyldt.
- **Synlighed og læsbarhed er objektive krav.** Skiltene skal være synlige i lys og mørke, og det vilkår, afgiften støttes på, skal fremgå tydeligt – herunder afgiftens størrelse og en eventuel betalingsordnings indretning.
- **Operatøren bærer bevisbyrden** for, at skiltningen var i orden; ufyldestgørende dokumentation fører til, at afgiften bortfalder.
- **Klagenævnstilmelding og klagevejledning** er et selvstændigt gyldighedskrav efter § 122 c, stk. 2.

Denne oversigt behandler alene skiltningen som grundbetingelse. Spørgsmålet om, hvordan selve aftalen indgås (stiltiende accept og koncipistreglen), behandles i [parkering – aftaleindgåelse og stiltiende accept](#); indholdet af urimelige vilkår og flere afgifter for samme parkering i [parkering – urimelige vilkår og flere afgifter](#); og de kommunale parkeringsafgifter efter færdselsloven § 121 i [parkeringsafgift – private](#).

LOV

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)[Færdselsloven § 122c, stk. 1, 2](#)

REFERENCE Lovgrundlag

5 paragraffer

[Aftaleloven § 38a](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 4](#)[Færdselsloven § 122c](#)[Færdselsloven § 122d](#)

MATERIALE Citerede afgørelser

8 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

17.02.2022 Højesterets afgørelse om kontrolafgift og parkeringsapps: Operatørens ansvar for tekniske fejl ved autoplacing [bs-45860-2020-hjr](#)

27.04.2015 Ugyldighed af parkeringsafgift pålagt pga. to p-skiver på privat parkeringsareal [99-2014](#)

LANDSRETEN · ANKEINSTANS

4

16.03.2018	Østre Landsret stadfæster kontrolgebyr for parkering på privat handicapplads uden synligt gyldigt kort	936-1134
25.04.2016	Landsretten stadfæster afvisning af betalingspåkrav grundet forældelse af parkeringsafgift	1360-1647
12.03.2014	Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	5055-6075
29.11.2012	Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	5054-6074
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		2
16.12.2024	Manglende p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074
05.07.2022	Ugyldig kvittering for afvist betaling medført kontrolafgift trods 2 timers gratis parkering	park-1647

10

PRAKSISOVERSIGT · PARKERINGSKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over urimelige parkeringsvilkår og flere kontrolafgifter

Rimelighedscensur efter aftalelovens § 36 og § 38 c i Parkeringsklagenævnets og domstolenes praksis

Version 1 Opdateret 30. maj 2026 14 afgørelser · 2012-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Kontrolafgifter på offentligt tilgængelige private parkeringsområder er et privatretligt anliggende, hvor bilisten ved at parkere anses for at indgå en forbrugeraftale på de skilte vilkår. Spørgsmålet om afgiftens størrelse og adgangen til at pålægge flere kontrolafgifter for én sammenhængende parkering prøves derfor af Parkeringsklagenævnet efter generalklausulen i aftalelovens § 36 og den forbrugerrettede § 38 c, der gennemfører Rådets direktiv 93/13/EØF. Denne oversigt kortlægger Parkeringsklagenævnets praksis sammenholdt med de ledende domstolsafgørelser fra Højesteret (U.2014.1719H) og Østre Landsret, herunder fortolkningen af vilkår om afgift "pr. påbegyndt døgn" som kalenderdøgn og kravet om rimelig sammenhæng mellem overtrædelsens omfang og afgifternes antal og størrelse.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Parkeringsklagenævnet accepterer, at et vilkår om kontrolafgift "pr. påbegyndt døgn" forstås som kalenderdøgn, så der kan pålægges én afgift for hvert kalenderdøgn, køretøjet holder ulovligt – også med under 24 timers mellemrum, når afgifterne falder i hvert sit kalenderdøgn.
- 02** Parkeringsklagenævnet afviser, at færdselslovens § 121, stk. 6 (højst tre afgifter, mindst 24 timer mellem hver) gælder for private parkeringsområder; antallet af afgifter på privat område bedømmes alene efter aftalelovens § 36 og § 38 c.
- 03** Parkeringsklagenævnet kræver en rimelig sammenhæng mellem parkeringens varighed og overtrædelsens omfang på den ene side og antallet og størrelsen af kontrolafgifter på den anden side; foreligger sammenhængen, tilsidesættes vilkåret ikke.
- 04** Parkeringsklagenævnet nedsætter en kontrolafgifts størrelse efter § 38 c, jf. § 36, når en enkelt afgift er sat urimeligt højt – fx er en afgift på 1.590 kr. (det dobbelte af områdets øvrige takst) nedsat til 795 kr.
- 05** Parkeringsklagenævnet kræver, at parkeringsselskabet kan dokumentere både skiltningen og selve overtrædelsen, typisk med fotos; manglende foto- eller skiltningsdokumentation fører til, at afgiften annulleres, idet selskabet har bevisbyrden.

- 06** Højesteret og Østre Landsret har fastslået, at fire afgifter á 590 kr. for en sammenhængende parkering over seks dage ikke er urimelig efter § 36, jf. § 38 c.
- 07** Domstolene afviser konventionalbod-synspunktet: kontrolafgiften forudsætter ikke et dokumenteret økonomisk tab hos grundejeren, og en øvre grænse for flere afgifter ville kunne fremme spekulation og indskrænke grundejerens ret til at fastsætte vilkår på egen ejendom.
- 08** Parkeringsklagenævnet træffer afgørelse ved stemmeflertal, og mindretallet vil ofte tilsidesætte eller nedsætte afgiften efter § 36/§ 38 c – hvilket viser, at rimelighedscensuren anvendes med en relativt høj tærskel, når skiltningen er tydelig og overtrædelsen reel.

§ 1 Retsgrundlaget: private kontrolafgifter som forbrugeraftale under § 36 og § 38 c

Kontrolafgifter for parkering på et offentligt tilgængeligt **privat** område er et rent privatretligt anliggende. Afgiften hviler på en aftale, som bilisten anses for at indgå ved at parkere på de skilte vilkår – en forbrugeraftale, jf. [aftaleloven § 38 a](#). Prøvelsen af, om et vilkår kan opretholdes – herunder afgiftens størrelse og adgangen til at pålægge flere afgifter – sker derfor efter generalklausulen i [aftaleloven § 36](#) og den forbrugerrettede [§ 38 c](#).

[§ 38 c](#) blev indsat ved [lov nr. 1098 af 21. december 1994](#) og gennemfører **Rådets direktiv 93/13/EØF** om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler. Efter forarbejderne gælder § 36 uændret ved forbrugeraftaler (§ 38 c, stk. 1, 1. pkt.), mens § 38 c, stk. 1, 2. pkt. tilføjer direktivets standard om vilkår, der strider mod "hæderlig forretningsskik" og bevirker en betydelig skævhed til skade for forbrugeren (**artikel 6**). Ved en lovændring af 28. november 2021 (moderniseringsdirektivet), der trådte i kraft den **28. maj 2022**, blev der indsat et nyt **§ 38 c, stk. 2**: et urimeligt kontraktvilkår, der ikke har været individuelt forhandlet, kan ikke ændres eller tilsidesættes delvist, men skal tilsidesættes helt – en kodificering af EU-Domstolens praksis. Ændringen er i kraft, men endnu ikke konsolideret i den senest bekendtgjorte lov bekendtgørelse af aftaleloven (LBK fra 2016).

Den parkeringsretlige ramme blev skabt ved 2014-loven om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet (i kraft 1. marts 2014). Den indførte [færdselsloven § 122 c](#), hvorefter kontrolafgift på privat område kun kan pålægges, hvis dette tydeligt er tilkendegivet ved skiltning, og – for **offentligt** område – [§ 121, stk. 6](#), der lovfæster, at der højst kan pålægges tre afgifter for samme overtrædelse, kun én pr. kalenderdøgn og tidligst en ny afgift 24 timer efter den forrige. Skiltnings- og meddelelseskravene for privat område er udmøntet i [bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder](#), herunder krav om et hvidt P på sort baggrund med undertavle (§ 3) og om indholdet af afgiftsmeddelelsen (§ 2). Selve Parkeringsklagenævnet blev oprettet i medfør af færdselsloven § 122 d, og det er efter [§ 122 c](#) en betingelse for at kunne pålægge kontrolafgift, at udstederen er tilmeldt nævnet og vejleder om klageadgangen.

I [BS-16/2013-HJR](#) (U.2014.1719H) bemærkede Højesteret, at den retstilstand, der blev lagt til grund, videreførtes i 2014-loven, men at de nye lovregler ikke fandt direkte anvendelse på et forhold fra 2011.

Afgrænsning: Oversigten behandler ikke selve aftaleindgåelsen og koncipistfortolkningen af skiltningen (se [parkering-aftaleindgåelse-stiltiende-accept](#)), ikke momspligt af kontrolgebyrer (se [moms-fortolkning](#)), ikke

inddrivelse samt rykker- og inkassogebyrer (se [forældelse-pengekrav-afbrydelse](#)) og ikke den generelle § 36-censur (se [aftalelov-31-38](#)).

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38a](#)[Aftaleloven § 38c, stk. 2](#)[Færdselsloven § 121, stk. 6](#)[Færdselsloven § 122c](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område 12.03.2014

Parkeringsklagenævnets prøvelseskompetence: fuld aftaleretlig § 2 prøvelse, nedsættelse og annullation

Parkeringsklagenævnet foretager en **fuld aftaleretlig prøvelse** af, om en kontrolafgift er udstedt med rette, og af om de skilte vilkår kan gøres gældende efter [§ 36](#) og [§ 38 c](#). Prøvelsen kan munde ud i tre udfald:

- **Opretholdelse** af afgiften, når skiltningen er tydelig og overtrædelsen reel (fx [3103](#), [4345](#)).
- **Nedsættelse** af afgiftens størrelse efter [§ 38 c](#), jf. [§ 36](#), når beløbet er urimeligt højt – i [5577](#) nedsatte nævnet en afgift fra 1.590 kr. til 795 kr.
- **Annullation**, når et vilkår findes urimeligt eller overtrædelsen ikke er dokumenteret (fx [4083](#), [3462](#), [4837](#)).

Nævnet træffer afgørelse ved **stemmeflertal** i et organ med flere medlemmer, og dissenser er hyppige – fx 3-2 i [2398](#), [3103](#) og [4083](#), 4-1 i [3649](#) og 2-1 i [4475](#). Mindretallet vil typisk tilsidesætte eller nedsætte afgiften efter [§ 36/§ 38 c](#), mens flertallet opretholder, når skiltningen er klar. Det illustrerer, at rimelighedscensuren reelt anvendes med en **høj tærskel**.

Processuelt forudsætter klagebehandlingen et **klagegebyr**, der tilbagebetales, hvis klageren får medhold; samtidig pålægges parkeringsselskabet at betale **sagsomkostninger til nævnet** (3.500 kr. i [3462](#) og [4837](#)). Sagsbehandlingstiden er ofte lang – i de gennemgåede sager er afgifter pålagt i 2019-2021 afgjort i 2023-2025. Nævnet afgrænser desuden sin kompetence til parkeringsforholdet: indsigelser, der ligger uden for dette (fx generelle databeskyttelsesspørgsmål), inddrages ikke, mens spørgsmål om, hvorvidt et areal overhovedet er privat og dermed kan kontrolleres privatretligt, prøves ([3649](#)). Det underliggende civilretlige krav kan i sidste ende prøves ved domstolene.

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38c](#)[Færdselsloven § 122c](#)

PRAKSIS

Parkeringsklagenævnet · Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse 25.06.2025

Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift for varebil i Vejleåparken grundet manglende fotodokumentation 13.12.2024

Parkeringsklagenævnet · Krav om synligt handicapparkeringskort på invalideplads trods gyldig tilladelse 13.12.2024

Parkeringsklagenævnet · Tvist om af- og pålæsning ved skiltet parkeringsforbud på Østre Havn i Aalborg 03.12.2024

Parkeringsklagenævnet · Afgift annulleret for manglende p-billet i forrude da bilen var registreret digitalt via nummerplade 20.12.2023

Parkeringsklagenævnet · Tvist om privat parkeringskontrol på offentligt ejet areal ved Langelinie kaj og parkering uden for afmærket bås 20.12.2023

Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift opretholdt for placering af to gæstekort i forruden trods gyldighed af det ene	19.09.2023
Parkeringsklagenævnet · Ugyldighed af gæstetilladelser grundet samtidig anvendelse af flere gæstekort	28.06.2023
Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift efter manglende dokumentation for skiltning trods indtastningsfejl i p-app	11.05.2023

§ 3 Flere afgifter for én sammenhængende parkering – "pr. påbegyndt døgn" som kalenderdøgn

Kernespørgsmålet er, om et vilkår om kontrolafgift "pr. påbegyndt døgn" giver adgang til at pålægge en ny afgift ved hvert datoskifte (kalenderdøgn), eller om der skal gå mindst 24 timer mellem hver afgift. Spørgsmålet blev afgjort i sagskomplekset om en parkering ved Kokkedal Station, hvor City Parkeringsservice pålagde fire afgifter á 590 kr. for en sammenhængende parkering over mindst seks dage.

Østre Landsret fastslog i [BS-120/2012-OLR](#), at skiltningen var tilstrækkelig tydelig, og at bilisten ved at parkere havde accepteret vilkårene:

"Ved at parkere i området findes Sagsøgte at have accepteret de ved skiltningen angivne vilkår for parkering, som var affattet på en klar og forståelig måde."

Højesteret stadfæstede i [BS-16/2013-HJR](#) (U.2014.1719H) og forkastede, at fortolkningsreglen i [§ 38 b](#) skulle føre til en 24-timers-forståelse:

"Efter Højesterets opfattelse er det i forbindelse med vilkår om parkering nærliggende at forstå udtrykket "pr. påbegyndt døgn" som sigtende til kalenderdøgn. En anden forståelse, hvorefter der skal være mindst 24 timer mellem hver afgiftspålæggelse, har ikke en sådan føje for sig, at fortolkningsreglen i § 38 b skal anvendes."

Højesteret tilføjede om rimelighedsvurderingen:

"Højesteret finder, at der er en rimelig sammenhæng mellem på den ene side omfanget og betydningen af Appellantens overtrædelse af parkeringsvilkårene og på den anden side overtrædelsens konsekvenser for ham i form af de pålagte afgifter."

Parkeringsklagenævnet anvender denne linje direkte. I [5849](#) blev en bilist pålagt to afgifter á 795 kr. med ca. 18 timer og 19 minutters mellemrum, men i hvert sit kalenderdøgn. Klageren påberåbte sig [færdselsloven § 121, stk. 6](#) (24-timers-reglen). Nævnet fastslog under henvisning til U.2014.1719H, at "pr. påbegyndt døgn" på private områder forstås som kalenderdøgn, at 24-timers-reglen i [§ 121, stk. 6](#) **kun gælder offentligt område** og ikke kan overføres til privat parkering, og at der ved én afgift i hvert sit kalenderdøgn var rimelig sammenhæng mellem overtrædelse og konsekvens.

Mønstret bekræftes af, at flere daglige afgifter for en sammenhængende parkering accepteres, når hver afgift falder i sit eget kalenderdøgn – fx tre afgifter (i alt 2.385 kr.) for en weekendparkering over tre kalenderdøgn i [2398](#).

Sag	Antal afgifter	Beløb pr. afgift	Periode	Udfald
BS-16/2013-HJR (U.2014.1719H)	4	590 kr.	ca. 6 dage	Ikke urimeligt; opretholdt

Parkeringsklagenævnet 5849	2	795 kr.	2 kalenderdøgn (ca. 18 t)	Rimelig sammenhæng; opretholdt
Parkeringsklagenævnet 2398	3	795 kr.	weekend, 3 kalenderdøgn	Opretholdt (3-2)

Den lovfæstede grænse for **offentligt** område fremgår af [§ 121, stk. 6](#):

"Der kan for en overtrædelse omfattet af stk. 1 pålægges én afgift i døgnet, idet der dog tidligst kan pålægges en ny afgift 24 timer efter, at den forrige afgift er pålagt. Der kan for samme overtrædelse højst pålægges tre afgifter."

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38b, stk. 1](#)[Aftaleloven § 38c](#)[Færdselsloven § 121, stk. 6](#)

PRAKSIS	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område	12.03.2014
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering	29.11.2012
	Parkeringsklagenævnet · Fortolkning af "pr. påbegyndt døgn" ved udstedelse af to kontrolafgifter inden for 24 timer på privat område	04.02.2025
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift opretholdt for placering af to gæstekort i forruden trods gyldighed af det ene	19.09.2023
	Parkeringsklagenævnet · Ugyldighed af gæstetilladelser grundet samtidig anvendelse af flere gæstekort	28.06.2023

Afgiftens størrelse og konventionalbod-synspunktet – hvornår nævnet nedsætter eller tilsidesætter

§ 4

Ved siden af antallet af afgifter prøver Parkeringsklagenævnet, om den **enkelte afgifts størrelse** er urimelig. Her er kompetencen til at nedsætte beløbet central. I [5577](#) var en afgift for parkering på brandvej fastsat til 1.590 kr. – det dobbelte af områdets øvrige takst. Flertallet fandt, at selve afgiften var pålagt med rette, men at det var urimeligt at gøre vilkåret om en fordoblet takst gældende, og nedsatte med henvisning til [§ 38 c](#), jf. [§ 36](#), afgiften til 795 kr., svarende til niveauet for den øvrige del af området. Nævnet sammenholder altså afgiftsniveauet med det almindelige takstniveau på pladsen, når det vurderer rimeligheden.

Nævnet tilsidesætter også **selve vilkåret**, når det fører til en urimelig konsekvens. I [4083](#) var en afgift på 750 kr. udstedt, fordi en p-billet ikke lå fysisk i forruden, selvom bilen var registreret digitalt på registreringsnummeret i betalingsautomaten. Flertallet (3-2) fandt det urimeligt, jf. [§ 38 c](#), jf. [§ 36](#), at opretholde afgiften, når selskabet uden væsentlig ulempe kunne have konstateret den gyldige betaling ved et opslag. Tilsvarende synspunkter om manglende rimelig sammenhæng mellem en bagatelagtig overtrædelse og afgiften fremføres af mindretal – fx i [3649](#), hvor et mindretal ville tilsidesætte afgiften, fordi en mindre overskridelse af en bås var "bagatelagtig og ubetydelig".

Spørgsmålet om kontrolafgiften som **bod kontra vederlag** blev rejst i [BS-120/2012-OLR](#). Bilisten gjorde gældende, at afgiften måtte anses for en konventionalbod, som forudsatte et reelt økonomisk tab, fordi parkeringen i øvrigt var gratis. Østre Landsret afviste dette og fandt ikke grundlag for at tilsidesætte vilkårene som urimelige; retten lagde vægt på, at opkrævningen skete i overensstemmelse med skiltningen, og at en begrænsning af kontrolafgifter "ville kunne fremme spekulation og indskrænke grundejerens suveræne ret til at bestemme parkeringsvilkår på egen ejendom". Kontrolafgiften forudsætter med andre ord **ikke et dokumenteret tab** for at kunne opkræves.

Et retligt udviklingspunkt er forholdet til det nye [§ 38 c, stk. 2](#) (i kraft 28. maj 2022), hvorefter et urimeligt, ikke individuelt forhandlet vilkår skal tilsidesættes **helt** og ikke blot ændres delvist. Praksis som [5577](#) viser, at nævnet fortsat anvender § 36's adgang til at nedsætte beløbet, idet det urimelige element (den fordoblede takst) fjernes, så afgiften reduceres til det normale niveau på pladsen.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38c, stk. 2	
PRAKSIS	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område		12.03.2014
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering		29.11.2012
	Parkeringsklagenævnet · Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse		25.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Afgift annulleret for manglende p-billet i forrude da bilen var registreret digitalt via nummerplade		20.12.2023
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om privat parkeringskontrol på offentligt ejet areal ved Langelinie kaj og parkering uden for afmærket bås		20.12.2023

§ 5 Hvad Parkeringsklagenævnet lægger vægt på – skiltning, dokumentation og bevisbyrde

På tværs af afgørelserne er det de samme faktiske forhold, der gentagne gange afgør udfaldet.

Parkeringsklagenævnet lægger navnlig vægt på:

- **Tydelig skiltning i overensstemmelse med bekendtgørelsen.** Når skiltningen opfylder kravene i [bekendtgørelsens § 3](#) (hvidt P på sort baggrund med undertavle, let synlig i lys og mørke), anses bilisten for at have accepteret vilkårene ved at parkere. Kravet om agtpågivenhed gælder også afmærkning af båse, fx T-markeringer i [3730](#).
- **Parkeringsselskabet har bevisbyrden for overtrædelsen.** Manglende fotodokumentation fører til annulation. I [4837](#) blev afgiften annulleret, fordi selskabet trods opfordring ikke fremlagde fotos af køretøjet, jf. principperne i [bekendtgørelsens § 5](#). I [3462](#) blev afgiften annulleret, fordi selskabet ikke dokumenterede skiltningen, selvom nævnets sekretariat to gange havde anmodet om det.
- **Bevis for, at der er tale om en parkering.** Hvor klageren hævder, at der var tale om af- og pålæsning, prøver nævnet, om selskabet har sandsynliggjort en parkering. I [4475](#) fandt flertallet (2-1), at en observation på fem minutter uden aktivitet var tilstrækkelig.
- **Om klageren uden væsentlig ulempe kunne have opfyldt vilkåret.** Dette har afgørende betydning for rimelighedsvurderingen – det taler for opretholdelse i [3103](#) og imod i [4083](#).
-

Hvor et vilkår kun fremgår af et kort og ikke af skiltningen. Når en gyldighedsbetingelse alene står på et gæstekort eller et handicapkort udstedt af tredjepart, er flertallet og mindretallet ofte uenige; flertallet opretholder typisk afgiften, hvis kortets vilkår er klare ([2398](#), [4345](#)).

Når skiltningen er dokumenteret og overtrædelsen reel, fastholder nævnet afgiften. Det udtrykkes klart i [3649](#):

"Da klageren ikke har foretaget parkering inden for afmærket bås i henhold til det skilte vilkår, og da klageren ikke har sandsynliggjort, at indklagede har udstedt kontrolafgiften uden hjemmel, er kontrolafgiften udstedt med rette."

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Aftaleloven § 38a](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3](#)

[Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 5](#)

PRAKSIS	Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift for varebil i Vejleåparken grundet manglende fotodokumentation	13.12.2024
	Parkeringsklagenævnet · Krav om synligt handicapparkeringskort på invalideplads trods gyldig tilladelse	13.12.2024
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om af- og pålæsning ved skiltet parkeringsforbud på Østre Havn i Aalborg	03.12.2024
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om privat parkeringskontrol på offentligt ejet areal ved Langelinie kaj og parkering uden for afmærket bås	20.12.2023
	Parkeringsklagenævnet · Kontrolafgift opretholdt for placering af to gæstekort i forruden trods gyldighed af det ene	19.09.2023
	Parkeringsklagenævnet · Ugyldighed af gæstetilladelser grundet samtidig anvendelse af flere gæstekort	28.06.2023
	Parkeringsklagenævnet · Tvist om afmærkning ved Rebæk Søpark: Er T-markeringer tilstrækkelige som parkeringsbåse?	22.05.2023
	Parkeringsklagenævnet · Annullering af kontrolafgift efter manglende dokumentation for skiltning trods indtastningsfejl i p-app	11.05.2023

§ 6 Samspillet med domstolspraksis og sammenfatning

Parkeringsklagenævnets praksis ligger tæt op ad den ledende domstolspraksis og henviser udtrykkeligt til den. I [5849](#) bygger nævnet direkte på Højesterets dom U.2014.1719H ([BS-16/2013-HJR](#)), og førsteinstansen i samme sagskompleks er Østre Landsrets dom i [BS-120/2012-OLR](#). Højesterets dom fra 2014 står fortsat som den ledende afgørelse om både fortolkningen af "pr. påbegyndt døgn" og om rimeligheds censuren af flere afgifter for én sammenhængende parkering. Nævnets afgørelser og det underliggende krav kan indbringes for de almindelige domstole, hvor de samme kriterier finder anvendelse.

Samlet kan praksis sammenfattes således:

- **Antal afgifter:** Et vilkår om afgift "pr. påbegyndt døgn" forstås som kalenderdøgn, så der kan pålægges én afgift for hvert kalenderdøgn – også med under 24 timers mellemrum, når afgifterne falder i hvert sit døgn. Den lovfæstede 24-timers- og treafgiftsgrænse i [færdselsloven § 121, stk. 6](#) gælder kun offentligt område.
- **Rimelig sammenhæng:** Flere afgifter for en langvarig parkering er ikke i sig selv urimelige; der skal blot være rimelig sammenhæng mellem overtrædelsens omfang og afgifternes samlede antal og størrelse, jf. [§ 36](#), jf. [§ 38 c](#).

- **Størrelse:** Nævnet nedsætter en enkelt afgift, der er sat urimeligt højt i forhold til områdets øvrige takstniveau (5577).
- **Bevis:** Selskabet bærer bevisbyrden for skiltning og overtrædelse; manglende dokumentation fører til annullation.
- **Konventionalbod:** Kontrolafgiften forudsætter ikke et dokumenteret tab; den behandles ikke som en konventionalbod, der kræver tab.

LOV	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38c	Færdselsloven § 121, stk. 6	
PRAKSIS	Landsretten · Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område			12.03.2014
	Landsretten · Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering			29.11.2012
	Parkeringsklagenævnet · Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse			25.06.2025
	Parkeringsklagenævnet · Fortolkning af "pr. påbegyndt døgn" ved udstedelse af to kontrolafgifter inden for 24 timer på privat område			04.02.2025

REFERENCE	Lovgrundlag			7 paragraffer
	Aftaleloven § 36	Aftaleloven § 38b	stk. 1	
	Aftaleloven § 38c	Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 3		
	Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder § 5			Færdselsloven § 121 stk. 6
	Færdselsloven § 122c			

MATERIALE	Citerede afgørelser			14 afgørelser
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS				2
12.03.2014	Højesterets dom om retmæssigheden af fire parkeringsafgifter for én sammenhængende parkering på privat område			5055-6075
29.11.2012	Sag om opkrævning af flere kontrolafgifter for langvarig, uretmæssig parkering			5054-6074
PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS				12
25.06.2025	Parkering på brandvej i forbindelse med feriepakning og nedsættelse af kontrolafgiftens størrelse			park-5577
04.02.2025	Fortolkning af "pr. påbegyndt døgn" ved udstedelse af to kontrolafgifter inden for 24 timer på privat område			park-5849

16.12.2024	Manglende p-skive ved McDonald's trods indsigelser om sprogbarriere for udenlandsk turist	park-6074
13.12.2024	Krav om synligt handicapparkeringskort på invalideplads trods gyldig tilladelse	park-4345
13.12.2024	Annullering af kontrolafgift for varebil i Vejleåparken grundet manglende fotodokumentation	park-4837
03.12.2024	Twist om af- og pålæsning ved skiltet parkeringsforbud på Østre Havn i Aalborg	park-4475
20.12.2023	Twist om privat parkeringskontrol på offentligt ejet areal ved Langelinie kaj og parkering uden for afmærket bås	park-3649
20.12.2023	Afgift annulleret for manglende p-billet i forrude da bilen var registreret digitalt via nummerplade	park-4083
19.09.2023	Kontrolafgift opretholdt for placering af to gæstekort i forruden trods gyldighed af det ene	park-3103
28.06.2023	Ugyldighed af gæstetilladelser grundet samtidig anvendelse af flere gæstekort	park-2398
22.05.2023	Twist om afmærkning ved Rebæk Søpark: Er T-markeringer tilstrækkelige som parkeringsbåse?	park-3730
11.05.2023	Annullering af kontrolafgift efter manglende dokumentation for skiltning trods indtastningsfejl i p-app	park-3462